

Imad Avde

Demaskirano

Naziv:
Demaskirano

Autor:
Imad Avde
www.revelation1412.org

Izdavač:
Hrišćanska mreža EX-YU
www.hriscanskamreza.net

Za izdavača:
Zdravko Vučinić

Prevod:
Petar Udovičić

Dizajn korice:
Đorđe Stanišić

Štampa:
„IVPE“, Cetinje

Tiraž:
500 komada
Prvo izdanje, 2018. godina

CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-9940-726-02-7
COBISS.CG-ID 34914064

SADRŽAJ

PREDGOVOR	4
-----------------	---

DEO 1.

1. ČEMU TO!	6
2. TROJSTVO.....	10
3. ISTINA NASPRAM TAJNE.....	21
4. BIBLIJSKI MONOTEIZAM.....	26
5. DOBILI SMO SINA	33
6. DRUGAČIJI ISUS	43
7. SVETI DUH	50
8. JEDAN DUH	59
9. DRUGAČIJI DUH	65
10. KAKO BOŽANSTVO UTIČE NA PRAVEDNOST VEROM?	69
11. KAKO JE TO UTICALO NA MOJ ŽIVOT?	76
12. ČINJENICE VREDNE RAZMATRANJA	82
13. ŠTA SAD?	90

DEO 2.

14. BIBLIJSKE STUDIJE	94
15. ODGOVORI NA PRIGOVORE.....	135

PREDGOVOR

Kada sam se prvi put pridružio hrišćanskim krugovima, bez obzira da li je to bila denominacija, ministry (služba) ili grupa vernika okupljenih na jednom mestu zajedno, otkrio sam da razlike u razumevanju mogu predstavljati izazov za novog vernika.

U mom slučaju, tema Božanstva odigrala je važnu ulogu u oblikovanju mog hrišćanskog iskustva. U toku od nekoliko meseci od kako sam predao svoj život Isusu i pridružio se crkvi, suočio sam se sa jednom od najvećih polemika koja je vekovima predstavljala izazov za „crkvu.“ Sada je predstavljala izazov za mene,

Tek nekoliko meseci ranije sam učio o Trojstvu. Nisam to u potpunosti razumeo zato što je uvek bilo označavano terminom „tajna,“ ali prihvatio sam to verom kao istinu i bio kršten kao član denominacije. Međutim, kada mi je bilo predstavljano još jedno shvatanje toga, ko je Bog, odlučio sam da dublje i detaljnije ispitam ovu temu.

Počeo sam sebi da postavljam pitanja kao što su: Šta je zapravo Trojstvo? Da li znam u šta verujem? Ko je Isus? Ko je Sveti Duh? Da li je Božji identitet zaista tajna? Da li postoji jasan biblijski dokaz da odgovore na moja pitanja?

Moje proučavanje me je dovelo do onoga što verujem da je istina. Dalo mi je uzvišenije razumevanje Božje ljubavi i toga što je Bog učinio za mene. Dalo mi je jasnije razumevanje jedne od najdragocenijih doktrina, „Pravednosti verom,“ i pretvorilo je iz teološke ideje u praktičnu realnost. Oslobodilo me je obmane koja će, prema Bibliji, učiniti da se sva zemlja čudi iza zveri i pokloni aždaji (Otkrivenje 13, 3,4).

Zbog radosti koju sam primio proučavajući ovu temu, odlučio sam da napišem ovu knjigu, imajući vas na umu. Moj cilj pisanja ove knjige

nije samo da podelim sa vama svoje razumevanje teme Božanstva, već i da vam ispričam kako je ova istina praktično uticala na moj duhovni život, i da vam omogućim da to podelite sa drugima.

Na kraju knjige sam dodao seriju biblijskih studija koje biste mogli iskoristiti da podelite istinu sa drugima.

DEO 1.

Poglavlje 1.

ČEMU TO!

Od kako sam čuo za pitanje Božanstva i od kako sam počeo to da proučavam na više načina mi je ponavljano „čemu to!“ Zašto stvaraš sebi probleme proučavanjem ove teme? Zašto stvaraš sebi probleme proučavanjem nečeg kontroverznog i spornog? Zašto pokušavaš da shvatiš Boga kada je to tajna?

Ako mi nisu bila upućivana pitanja, bile su mi upućivane izjave, „ova tema nije važna za spasenje, ona nije značajna, nikada nećemo zasigurno znati odgovor, samo pusti to.“

Da li ste ikada izgovorili, ili vam je ikada bilo rečeno nešto slično? Ubeđen sam da je vaš odgovor „da.“ Dakle, zašto proučavati ovu temu i izazivati probleme koje lako možemo izbeći, jednostavno držeći se svega što naša crkva, grupa ili služba uči? Fariseji su jednom prozvali Isusa zato što su Njegovi učenici jeli neopranih ruku. Vidite, u to vreme, Jevreji su se držali ljudske tradicije koja je zahtevala od svakog Jevrejina da ceremonijalno opere svoje ruke na tačno određen način, čak iako voda nije bila dostupna. Oni su jednostavno praktikovali ritualne pokrete kako bi ispunili ljudsku tradiciju.

Na njihovu prozivku, Isus je rekao, „*Dobro je Isaija prorokovao o vama, licemeri, kad je napisao: ‘Ovaj narod me poštuje usnama svojim, ali srce mu je daleko od mene. Uzalud me poštuju učeći naukama i uredbama ljudskim.*’“ Isus je nastavio, „*Tako obezvređujete reč Božju svojim predanjem koje ste preneli drugima. I još mnogo toga sličnog radite.*“ Marko 7:6,7,13.

Ovaj pasus govori direktno u prilog situacije sa kojom se danas suočavamo. Kada Božji narod zameni Božja učenja sa učenjima ljudi, Isus je rekao da njihovo bogoslužjenje postaje besmisleno, bezvredno i beskorisno. Ne samo to, već nam On daje razlog, zašto, „zato što me poštuju usnama svojim, ali srce im je daleko od mene.“

Kontekstualno govoreći, ovo je bilo stanje Jevreja koji su spolja ispovedali pobožnost, a iznutra, u sebi nisu bili voljni da prihvate Mesiju i da odbace ljudske tradicije poznate kao „zapovesti ljudske.“ Anti-tip ovoga danas predstavljaju hrišćani, koji spolja ispovedaju pobožnost ali u sebi nisu voljni da odbace ljudske tradicije, učenja i doktrine.

Isusov odgovor na naš problem je veoma jasan. Tražite Božju reč; tražite Božja učenja; odbacite ljudske tradicije, u suprotnom će vaše bogoslužjenje i obožavanje Mene biti bezvredno. Nema sumnje, onoga koji odbacuje ljudska učenja, odbaciće današnje denominacije, kao što su Isusa odbacile denominacije Njegovog vremena.

Bog želi da Ga upoznamo; On nije zadovoljan kada se mi krijemo iza ljudskih tradicija i kao rezultat toga, odbijamo da iskreno i pošteno proučavamo Pismo u potrazi za odgovorom na ovu temu. Starim Izraelcima, On je rekao:

„Čujte reč Gospodnju, Izraelovi sinovi, jer Gospod vodi parnicu protiv stanovnika zemlje, jer u zemlji nema istine, ni dobrote, ni znanja o Bogu.“ Osija 4:1

Bog je vodio parnicu sa stanovnicima ove zemlje zbog nedostatka znanja o Bogu u zemlji. Zapravo, nekoliko stihova kasnije, Bog je rekao:

„Moj narod izgibe, jer nema znanja. Pošto si ti odbacio znanje, ja ću odbaciti tebe da mi više ne služiš kao sveštenik. I pošto ti zaboravljaš zakon svog Boga, ja ću zaboraviti tvoje sinove.“
Osija 4:6

Bog želi da Ga upoznamo zato što On želi da razvije odnos sa nama. Što više poznajemo Boga to će naš odnos sa Njim biti intimniji. Zato, kao i Osija, treba više da želimo „*znanje o Bogu*,“ više od bilo čega drugog (Osija 6:6). U svetlu ovoga, zapazite šta Isus kaže:

„A ovo je život večni: da upoznajutebe jedinog istinitog Boga i Isusa Hrista koga si poslao.“ Jovan 17:3

Pod terminom „upoznati“ Isus ne podrazumeva samo upoznati identitet Boga i Sebe, već imati ličnu, intimnu zajednicu ili odnos. Ipak, takav odnos mora da podrazumeva poznavanje Njegovog identiteta. Ovo se direktno suprotstavlja konstataciji da je Bog tajna i da ne možemo znati koje On. Kako se moj večni život može zasnivati na poznavanju tajne i imanju odnosa sa tajnom? To nema nikakvog smisla.

Molim vas, pazite, ja ne sugerišem da mi možemo razumeti Božju prirodu. Ne. Božja priroda je daleko iznad našeg shvatanja. Ova knjiga ne predstavlja potragu za objašnjenjem Božje prirode, ona je ograničena na Božji identitet. Božji identitet nije tajna.

Zapravo, Biblija kaže da je Bog kroz stvaranje, „obznanio Svoju večnu moć i Božanstvo“ (Rimljanima 1:20). Ne samo to, već zbog toga što nas je Bog toliko voleo i žudeo za bliskim odnosom sa nama, On je poslao Svog Sina da nama objavi Boga. Zapazite šta Jovan kaže:

„Nijedan čovek nikada nije video Boga. Jedinorođeni Sin, koji je Ocu u naručju, on ga je obznanio.“ Jovan 1:18

Isus, Božji Sin, otkrio nam je Boga i upoznao nas je sa Njim. Kadahrišćani kažu, „Bog je tajna, ne možemo Ga znati,“ oni zapravo kažu, da Isus nije uspeo da obavi svoju misiju. Zapazite šta još Jovan kaže:

„A znamo da Sin Božji dođe, i dao nam je razum da upoznamo Boga Istinitog, i da budemo u istinitom Sinu njegovom Isusu Hristu. Ovo je istiniti Bog i život večni.“ 1. Jovanova 5:20

Isus, Božji Sin nam je dao razum da upoznamo Boga. Nemamo nikakav izgovor. Bog je Sebe otkrio nama kroz stvaranje i ponovo, kroz Svog Sina, Isusa.

Držati se ljudske tradicije i učenja, umesto proučavanja Pisma u potrazi za odgovorom na ovu temu, isto je što i poštovati Boga svojim usnama, ali Ga se odreći u svom srcu.

U Svojoj diskusiji sa farisejima u pogledu jedenja „neopranim rukama“ i držanja tradicije umesto Božje reči, Isus je nastavio i rekao da su svojim predanjima, „*obezvredili Božju reč.*“ Marko 7:13

Interesantno je, kao što ćete videti kasnije u knjizi, da su u procesu odbrane ljudskih učenja po pitanju Božanstva, teolozi i učitelji „*obezvredili Božju reč.*“ Ja sam, kao i mnogi drugi, proučavao ovu temu iz Pisma, uz puno molitve i pronašao sam odgovor. Bog nije tajna; možemo Ga upoznati; zapravo, od suštinskog je značaja da znamo ko je On.

Šta može biti važnije u našem odnosu sa Bogom, nego da zapravo saznamo ko je On i da Ga upoznemo? Naša poslušnost i ljubav prema Bogu, trebalo bi da budu rezultat poznavanja Njega, razumevanja Njegove ljubavi prema nama i bliskog odnosa sa Njim.

Poglavlje 2.

TROJSTVO

Kada sam prvi put čuo istinu o Ocu i Njegovom Sinu nisam shvatao važnost te istine, zato što nisam video razliku između Trojstva i onoga što su me učili.

Od kako sam se krstio verovao sam u Trojstvo. Međutim, nikada zapravo nisam shvatao šta je bilo Trojstvo. Svo vreme sam mislio da je Trojstvo reč koju upotrebljavamo kada želimo da ukažemo na Boga Oca, Njegovog Sina Isusa i njihovog duha, Svetog Duha. Naivno, mislio sam da svi hrišćani razumeju Trojstvo kao što sam ja razumeo.

Međutim, pošto sam se suočio sa ovim nesporazumom, morao sam shvatiti šta je Trojstvo kako bih se mogao suprotstaviti onome što sam slušao. Kako sam mogao da odredim da li je Trojstvo bilo istina ili laž, ako ga nisam razumeo? Štaviše, kako bi se stvari još više zakomplikovale, što sam sa više ljudi pričao u svojoj crkvi, bilo da su članovi, pastori, starešine ili teolozi, to su objašnjenja koja sam dobijao bila sve različitija.

Zato sam mislio da bi bilo korisno za čitaoca da zna tačno šta predstavlja doktrina o Trojstvu pre nego što pogleda u biblijski dokaz. Kada Trinitarci kažu, „Jedan Bog,“ „Božji Sin,“ „Božji Duh“ i „Trojstvo,“ na šta tačno misle?

Pojednostavljenim jezikom, doktrina o Trojstvu je, jedan Bog koji je sačinjen od tri božanske ličnosti. Šta to znači? Pa evo šta kaže Atanasijev Kredo:

„Ali ovo je katolička (univerzalna) vera: da obožavamo jednog Boga u Trojstvu i Trojstvo u jedinstvu; Niti odbacivanjem ličnosti; niti razdvajanjem suštine. Jer postoji jedna ličnost Otac; druga ličnost Sin; i treća ličnost Sveti Duh. Ali Božanstvo Oca, Sina i Svetoga Duha je jedno: slava podjednaka,

veličanstvo podjednako večno. Otac nije Stvoren, Sin nije stvoren i Sveti Duh nije stvoren. Otac nedokučiv (neshvatljiv), Sin nedokučiv, Sveti Duh nedokučiv. Otac večan, Sin večan i Sveti Duh večan. A ipak oni nisu tri večna, već jedan večan. Takođe ne postoje ni tri nestvorena, ni tri nedokučiva, već jedan nestvoren i jedan nedokučiv. Isto tako, Otac je Svemoćan, Sin je Svemoćan i Sveti Duh je Svemoćan. A ipak ne postoje tri Svemoćna, već jedan Svemoćni. Tako je Otac Bog, Sin je Bog i Sveti Duh je Bog. A ipak ne postoje tri Boga, već jedan Bog. Isto tako, Otac je Gospod, Sin je Gospod, Sveti Duh je Gospod. A ipak nisu tri Gospoda, već jedan Gospod. Jer kao što nas hrišćanska vernost primorava da priznamo svaku ličnost pojedinačno za Gospoda, tako nam katolička religija brani da kažemo da postoje tri Boga ili tri Gospoda. Otac nije ni stvoren, ni rođen. Sin je od Oca samo, ne stvoren, već rođen. Sveti Duh je od Oca i od Sina. Ni stvoren, ni rođen, već proističe. Tako da postoji jedan Otac, a ne tri Oca; jedan Sin, a ne tri Sina; jedan Sveti Duh, a ne tri Sveta Duha. I u ovom Trojstvu, niko nije pre ili posle ovog dugog: niko nije veći ili manji od ovog drugog. Ali sve tri ličnosti su zajedno od večnosti, i ravnopravne. Dakle, sve u svemu, kao što je već pomenuto, Jedinstvo u Trojstvu i Trojstvo u Jedinstvu trba obožavati. Stoga, oni koji žele da budu spašeni, moraju razmišljati o Trojstvu.“ (*The Athanasian Creed as quoted in Philip Schaff's History of the Christian Church, Volume 3, Section 132, page 690-693*)

Komplikovano? Da, veoma!

Postoji mnogo informacija u gore navedenom kredo, da biste mogli utrošiti dosta vremena na analiziranje i proučavanje i bez sumnje, tu ima mnogo istine. Međutim, sitne fraze su dovoljne da zatruju celu stvar. Naglasicu neke od njih: „Jer postoji jedna ličnost

Otac; druga ličnost Sin; i treća ličnost Sveti Duh. Ali Božanstvo Oca, Sina i Svetoga Duha je jedno: slava podjednaka, veličanstvo podjednako večno.“

Ovde se kaže da postoje tri ličnosti (Otac, Sin i Sveti Duh). Ove tri ličnosti poseduju isto Božanstvo.

„Tako je Otac Bog, Sin je Bog i Sveti Duh je Bog. A ipak ne postoje tri Boga, već jedan Bog.“

Otac, Sin i Sveti Duh su pojedinačno Bog, po svom sopstvenom pravu, a ipak njih trojica čine jednog Boga.

„I u ovom Trojstvu, niko nije pre ili posle ovog dugog: niko nije veći ili manji od ovog drugog. Ali sve tri ličnosti su zajedno od večnosti, i ravnopravne.“

Otac nije pre Sina, i tako dalje. Svi su podjednako večni.

„Sin je od Oca samo, ne stvoren, već rođen.“

Ovde postaje malo komplikovano i misteriozno.

Ranije smo čitali da „nijedan nije pre ili posle ovog drugog... zajedno su večni.“ A ipak, u istom kretu čitamo da je Isus „rođen.“ Ovo zvuči kontradiktorno. Ovo se objašnjava izjavom da je Isus rođen u večnosti:

„Jedinorođeni Božji Sin, rođen u večnosti od Oca, svetlo od svetlosti, istiniti Bog od Boga istinitog, jednosušan sa Ocem.“
(Nikejski simbol vere)

Učenje o „rođenju u večnosti“ se povremeno naziva „večno stvaranje Sina.“ Evo kako teolog Luis Berhof to objašnjava:

„To je večan i neophodan čin prve ličnosti u Trojstvu, gde je On unutar božanskog bića, temelj za drugu pojedinačnu suštinu kao što je Njegova, i daje ovoj drugoj ličnosti čitavu božansku suštinu, bez ikakve podele i otuđenja.“(*Berkhof on the Eternal Generation of the Son Louis Berkhof, Systematic Theology, Pg. 94*)

Ne želim da se ukopavamo u ove misteriozne definicije, ali zarad pojašnjenja, podeliću svoje mišljenje u vezi svega ovoga na osnovu istraživanja koje sam sprovodio.

Večno stvaranje Sina znači, da je prva ličnost Trojstva, Otac, večno i neprestano rađao drugu ličnost Trojstva, Božjeg Sina, a da pri tome nije proizveo dva Boga. Izraz „večno“ uklanja sa odnosa Otac-Sin, bilo kakva vremenska i prostorna ograničenja; nije bilo početka niti će biti kraja stvaranju Sina od Oca. Izraz „neophodan“ uklanja bilo kakvu zavisnost između Oca i Sina u pogledu njihovog postojanja; Sin mora biti stvoren od Oca, i Otac mora stvoriti Sina. Tako je to moralo biti. Mi to ne možemo u potpunosti razumeti, zato što je to tajna za ljudski um.

Govoreći o ovome, želim da ukažem na to da je krajnji rezultat, filozofski i misteriozni argument u prilog održanja teorije da su Otac, Sin i Sveti Duh, podjednako večni, kao što piše u Atanasijevom kredo. Prema tome, odnos Oca i Sina nije realan odnos. To ne mogu biti stvarni Otac i Sin, zato što su oni podjednako večni. Otac nije bio pre Sina, niti je postojanje Sina zavisno od Oca. Da, argument koristi neku ispravnu terminologiju, ali teologija iza ove promene je destruktivna, lažna, i pogrešna.

Moram priznati da je doktrina o večnom stvaranju misteriozna i nedokučiva kakva jeste, najbliža biblijskoj istini. Međutim, ne pridržavaju se svi Trinitarci ovog učenja o večnom stvaranju. Neki, naročito protestanti, uvideli su nedostatak logičkog i biblijskog dokaza i usvojili su druga verovanja:

1. Neki veruju da je Druga Ličnost Trojstva postala Božji Sin, prilikom utelovljenja. Odnosno tvrde da On nije bio Božji Sin pre utelovljenja. Evo nekih primera:

Dake-ova Referentna Biblija sa komentarima, u komentaru na stih iz Dela 13:33, snažno odbacuje doktrinu o večnom Sinaštvu (večnom stvaranju Sina) , izjavom:

„Kako Bog, ličnost koju sada znamo kao Isusa Hrista, nije imao početak, nije bio rođen, nije bio sin i nije došao u postojanje...ali kao čovek i kao Božji Sin, On nije bio večan, On je imao početak, On je bio rođen, u isto vreme kada je Marija imala Sina. Stoga je doktrina o večnom sinaštvu Isusa Hrista nerazumna i biblijski neosnovana i kontradiktorna sama sebi.“ [*Finis Jennings Dake, Dake's Annotated Reference Bible (Lawrenceville, GA: Dake Bible Sales, 1963) 139 (N.T.).*]

Dr Valter Martin, poznati teolog i autor knjige o kultovima, takođe je odbacio doktrinu o večnom Sinaštvu:

„Pismo nigde ne naziva Isusa večnim Božjim Sinom, i On nikada nije bio nazvan sinom pre utelovljenja, osim u proročkim pasusima Starog saveza. Izraz „Sin,“ sam po sebi je funkcionalan izraz, kao što je i izraz „Otac,“ i nema značenje odvojeno od vremena... Mnoge jeresi koje su se uhvatile za konfuziju koju je stvorila nelogična teorija Rimokatoličke teologije o „večnom Sinaštvu“ ili „večnom stvaranju“ prenete su i u neke aspekte protestantske teologije. Konačno; ne može postojati bilo šta kao što je večno Sinaštvo... Reč „Sin,“ definitivno ukazuje na inferiornost,“ [*Walter Martin, The Kingdom of the Cults [Minneapolis: Bethany House, 1985) 117-118.*]

Napomena: Kao što možete pročitati, gore navedeni autori i mnogi drugi nisu samo odbacili teoriju o „večnom stvaranju,“ kao što sam to ja učinio, već su otišli i korak dalje, negirajući to da je Isus bio Sin pre utelovljenja.

2. Drugi veruju da je Druga Ličnost Trojstva bila Božji Sin od večnosti, ali dodaju da bi odnos Otac-Sin trebalo shvatiti metaforički, a ne doslovno. Evo nekih primera:

„Četvrto, ljudsko dete dolazi od svojih roditelja kroz prirodno rođenje. Međutim, u slučaju Božanstva, Sin je proistekao od Oca, ne kao nešto božansko, ili kroz prirodno rađanje, već da bi obavio delo stvaranja i otkupljenja (Jovan 8:42; 16:28). Ne postoji biblijska podrška za večno stvaranje Sina od Oca. Sin je došao od Boga, ali ga Bog nije stvorio. Peto, slika otac-sin, ne može se doslovno primeniti na odnos Otac-Sin unutar Božanstva. Sin nije prirodni, doslovni Očev sin. Prirodno dete ima svoj početak, dok je unutar Božanstva, Sin večan. Reč „Sin,“ ima metaforičko značenje kada se primeni na Božanstvo. Ta reč nosi ideju o različitosti ličnosti unutar Božanstva i ravnopravnosti njihovih priroda u kontekstu večnog odnosa ljubavi.“(*Adventist World, November 2015 (What does the Bible mean when it refers to Jesus as “the Son of God”)*)

„Odnos Otac-Sin u Božanstvu bi trebalo shvatiti metaforički, a ne doslovno.“(*Max Hatton, Understanding the Trinity, p. 97*)

Ono što je zajedničko svim ovim varijacijama doktrine o Trojstvu je neprestano negiranje stvarnog odnosa Otac-Sin.

Dakle, vraćamo se na našu glavnu temu, da pojednostavimo, izraz „Trojstvo“ odnosi se na jednog Boga u tri ličnosti. Papa Jovan Pavle II je to ovako definisao: „Jedan Bog kome služimo, predstavlja jedinstvo Tri Božanske Ličnosti, „jednake po veličanstvu, nedeljive u krasoti,“ a ipak smo ga oduvek obožavali kao jednog Boga i tako mu služili.“ (*JOHN PAUL II New Orleans; Saturday, 12 September 1987.*)

Ova definicija se proširila na celo hrišćanstvo. Katolici i većina protestanata je prihvataju. Evo nekih primera iz protestantskih crkava:

Anglikanska i metodistička crkva

Ono što sledi, navedeno je pod brojem jedan u Simbolu Vere za obe crkve:

„Postoji samo jedan istinski, živi Bog, bez tela, delova ili strasti; beskonačne moći, mudrosti i dobrote; Tvorac i Održitelj svega vidljivog i nevidljivog. I u jedinstvu ovog Božanstva, nalaze s tri jednosuštne Ličnosti, iste moći i večnosti; Otac, Sin i Sveti Duh.“
*Anglican Church & the Methodist church states the same creed.*¹

Prezbyterijanska crkva

U jedinstvu Božanstva nalaze se tri jednosuštne ličnosti, jednake po moći i večnosti: Bog Otac, Bog Sin i Bog Sveti Duh. Otac nije ni rođen niti proističe; Sin je u večnosti rođen od Oca, Sveti Duh večno proističe iz Oca i Sina.²

Crkva Adventista Sedmog Dana

„Postoji jedan Bog; Otac, Sin i Sveti Duh, jedinstvo tri podjednako večne Ličnosti.“ (*Fundamentalna verovanja crkve ASD*)

¹<http://www.umc.org/what-we-believe/the-articles-of-religion-of-the-methodist-church>)

http://www.churchsociety.org/issues_new/doctrine/39a/iss_doctrine_39A_Art s01-05.asp

²<http://www.presbyterian.org.au/index.php/index-fwcf/chapter-2-god-and-the-holy-trinity>

„Mi ne verujemo u tri Boga, već u jednog Boga koji se sastoji iz tri ličnosti. Ove tri ličnosti su u potpunosti jednosuštinske. U božanskom jedinstvu postoje tri podjednako večne i ravnopravne ličnosti, koje iako različite, predstavljaju jednog nedeljivog Boga.“ (*Reflections page 9, the Biblical Research Institute for July, 2008. Seventh Day Adventist Church.*)

Ovo je samo uzorak među mnogobrojnim primerima.

Takođe je važno da razumemo, da u shvatanju Trinitaraca, reč „ličnost“ ne označava biće. Tri ličnosti nije isto što i tri bića; zbog toga oni veruju da postoji samo jedan Bog , a ne tri. Većina teologa više voli da koristi izraz, „hipostaza,“ umesto „ličnost“ zato što je to reč koja ukazuje na teološki koncept ličnosti koji predstavlja nešto između ličnosti i individualnog bića. Koncept je objašnjen na sledeći način:

„Doktrina o životu u suštini Božanstva dovodi do toga da vidimo vrste postojanja koje je toliko neprirodno i jedinstveno, da ljudski um ima jako malo ili ni malo koristi od analogija koje pomažu u svim drugim slučajevima. Hipostaza je realno postojanje - čvrst suštinski oblik postojanja, a ne samo obično proisticanje, energija ili manifestacija - već je to posrednik između suštine i svojstva. To nije isto što i suština, jer ne postoje tri suštine (ili bića). To nije isto što i svojstvo, jer tri Ličnosti, svaka pojedinačno i podjednako poseduju božanska svojstva. Stoga je ljudski um pozvan da shvati pojam vrsta postojanja, koji je potpuno jedinstven i koji nije moguće uporediti i ilustrovati uobičajenim analogijama.“ (*Dr. Shedd, History of Christian Doctrine, vol. i. p. 365 as quoted in Philip Schaff's History of the Christian Church, Volume 3, Section 130, pages 676, 677*)

Ova čudna ideja o Bogu je toliko teška za razumeti da je čak ni Avgustin nije razumeo. Avgustin je bio najuticajni crkveni pisac u

pogledu definisanja Trojstva i naširoko poštovan kao autoritet među Trinitarcima. O njemu je rečeno:

„Od svih otaca, odmah do Atanasija, Avgustin je obavljao najveću službu u prilog dogme o Trojstvu.“ *Philip Schaff, History of the Christian Church, Volume 3, Section 131, page 684.*

Avgustin je rekao, „Ako nas neko pita da definišemo Trojstvo, možemo samo reći, nije to, ovo ili ono.“ (*Augustine, as quoted in Philip Schaff's History of the Christian Church, Volume 3, Section 130, page 672*)

Atanasije, jedan od najranijih i najuticajnijih propagatora Trojstva, „iskreno je priznao, da kada god je primoravao sebe da razmišlja o božanstvu Logosa, njegovi posvećeni, nepokolebljivi naponi mu ništa nisu doneli; što je više razmišljao, sve je manje shvatao, i što je više pisao, sve je manje bio u stanju da izrazi svoje misli.“ (*Gibbon, The Decline and Fall of the Roman Empire, chapter 5, paragraph 1, as quoted in Alonzo T. Jones' The Two Republics, page 334.*)

Atanasije i Avgustin, dva čoveka, koja su više učinila za formulisanje doktrine o Trojstvu od bilo koga drugog, obojca su priznali da nisu razumeli Trojstvo, niti su mogli da ga definišu. Ovaj koncept o Bogu, zbunjujući i misteriozan kao što jeste, je najšire prihvaćen i zastupljen među hrišćanima.

Evo kako Trojstvo ilustruju različite crkve:

Rimokatolička crkva

Crkva ASD

Triteizam

Još jedan pogled koji nije tako široko prihvaćen kao Trojstvo, a ipak je opšte poznat, naziva se „Triteizam.“

Triteizam je koncept po kome se Božanstvo iz Biblije sastoji od tri različita bića/boga, koji su jedno po svojim ciljevima, prirodi, planovima i svrsi. Ovaj koncept ne uči o Jednom Bogu, već o jednom Božanstvu, koje se sastoji od tri boga.

Molim vas da zapazite tačku 4 u Atansijevom kredo. „Ni odbacivanje ličnosti; ni razdvajanje suštine.“ Izraz „ni razdvajanje suštine“ direktno ukazuje na ono što se naziva „Triteizam.“ Prema ortodoksним Trinitarcima, Triteizam razdvaja suštinu Boga na tri odvojena Bića, tri boga, zato se i zove Tri-teizam. Zapazite sledeću definiciju „ortodoksnog Trojstva“ u kojoj je izneta i definicija Triteizma.

„...termin „ličnost (hipostaza), ne sme se ovde uzeti u smislu koji je danas rasprostranjen među ljudima kao da su tri ličnosti, tri različita pojedinca, ili tri samosvesna, odvojena delujuća bića. Trinitarno shvatanje ličnosti leži negde između pukog

oblika manifestacije ili ličnosti koja bi vodila do Triteizma i ideje o nezavisnoj ograničenoj ljudskoj ličnosti, koja bi rezultovala Triteizmom. Drugim rečima, izbegava...unitarno Trojstvo, trostrukog pojma i aspekta jednog istog bića, itriteističko Trojstvo, tri različita i odvojena bića.“ (*Philip Schaff, History of the Christian Church, Volume 3, Section 130, pages 676, 677*).

Zapazite da je Triteizam definisan kao ideja, da Bog postoji u tri ličnosti, koje predstavljaju „tri različita pojedinca, ili tri samosvesna bića nezavisnog delovanja.“

Ukratko, Trojstvo uči „Jedan Bog sastavljen od tri ličnosti,“ dok Triteizam uči, „Jedno Božanstvo sačinjeno od tri bića,“ stoga tri Boga.

Jedinstvenost/modalizam

Još jedan pogled koji je takođe poznat, ali ne tako široko prihvaćen, je „samo Isus“ ili Modalizam. Ovo verovanje uči da postoji jedan Bog, jednina, božanski Duh ili biće, koje se manifestuje kao tri moda/manifestacije: Otac, Sin i Sveti Duh.

Srž ove doktrine je, da je Isus Otac i da je Isus Sveti Duh; samo jedna ličnost/biće sa tri manifestacije.

Poglavlje 3.

ISTINA NASUPROT TAME

„Zbog toga i trpim sve ovo, ali se ne stidim, jer znam onoga kome verujem i uveren sam da on može čuvati ono što sam mu poverio do onog dana.“ 2. Timoteju 1:12

Pavle je znao kome je verovao, jer je rekao, *„znam kome verujem.“*

On je imao pouzdanja u svog Boga i Hrista. On je imao lični odnos sa Hristom i kao posledica toga bio je siguran da je Hrist imao budućnost za njega.

Pavle je poznavao identitet svog Boga. Da li vi poznajete?

„Zašto biste me pitali takvo pitanje?“ možete se pitati, *„Naravno da poznajem. Ja sam hrišćanin. Ja sam Hristov sledbenik.“*

Ako ste iznenađeni mojim pitanjem, onda mi, molim vas, objasnite. Božji identitet danas je zamračen, zamagljen, učinjen nejasnim. Pre nekoliko godina sam otišao u jednu crkvu i postavio sledeće pitanje nekolicini ljudi ponaosob. Evo kako je glasilo pitanje i voleo bih da i vi odgovorite na njega:

Biblija kaže da će u poslednjim danima tri anđeoske poruke biti date svetu. Prva poruka glasi, *„Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas njegovog suda! Poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore voda!“* (Otkrivenje 14:6,7).

Ko je ovaj Bog?

Ako želimo da usmerimo svet na istinskog Boga iz Biblije, zar nije posedovanje znanja o tome ko je zaista Bogsuštinski preduslov za učestvovanje u takvoj misiji? Kako mogu da pričam svetu o mom Bogu ako ne znam ko je On? Da bi bilo još komplikovanije kako mogu da pričam zavedenim ili pogrešno informisanim hrišćanima o mom Bogu, ako nisam siguran u to, ko je On?

Biblija kaže da će se ova poruka propovedati „*onima koji žive na zemlji - svim narodima i plemenima i jezicima i ljudima.*“ Propovedaće se nadaleko i naširoko. Fokus ove poruke je da usmeri ljude da se poklone istinskom Bogu. „*Bojte se Boga, dajte Mu slavu i poklonite Mu se.*“

Kao što sam i pretpostavljao, dobio sam različite odgovore. Imajte na umu da su ovi ljudi pripadali istoj denominaciji, išli na bogoslužjenje u istu crkvu, imali istog pastora i čitali istu Bibliju.

Neću biti iznenađen ni ako vi date odgovor koji se razlikuje od odgovora vašeg partnera ili prijatelja. Zašto je to tako? Jednostavno zato što je neprijatelj uspeo da ubedi hrišćane da je Božji identitet tajna, ili da je u najmanju ruku do te mere komplikovan da je izvan ljudskog razumevanja.

Kada sam odlučio da predam svoj život Isusu i pridružim se crkvi, učili su me Trojstvu, i bilo mi je rečeno da treba to da prihvatim verom jer čovečanstvo ne može da razume ko je Bog. Dobio sam neki štampani materijal o Trojstvu, koji je bio izvan mog shvatanja. Baš kao i Atanasije, što sam više čitao, sve sam manje razumeo.

Međutim, to nije ono što čitamo u Bibliji, niti je to iskustvo apostola. U jednoj od svojih poslanica Pavle je pohvalio Solunjane zbog izveštaja koji su on i drugi apostoli čuli o njima. On je napisao:

„Jer oni sami pričaju o tome kako smo došli kod vas i kako ste se od svojih idola obratili Bogu, da biste služili živom i istinitom Bogui da biste čekali da s nebesa dođe njegov Sin, Isus, koga je podigao iz mrtvih i koji nas izbavlja od gneva koji dolazi.“

1. Solunjanima 1:9,10

Kada su pagani odlučili da se klanjaju Bogu, kao posledica Pavlovog propovedanja oni su shvatili koje bio Biblijski Bog. Oni su znali da je Biblijski Bog, živi i istiniti Bog, imao Sina po imenu Isus, i oni su čekali Isusa. Dakle, shvatili su da je Biblijski Bog, Bog Otac.

Kontekstualno, Pavle je rekao da su vernici u Solunu propovedali Božju reč drugim ljudima na mnogim mestima (1. Solunjanima 1:8). Poenta je u tome da su ovi ljudi čuli jevanđelje od Pavla i podelili su ono što su čuli sa mnogim drugim ljudima. Ta vest je došla nazad do Pavla. Na osnovu izveštaja koje je apostol čuo od drugih o Solunjanima napisao im je prvu poslanicu. Drugim rečima, oni koji su čuli ono što su Solunjani učili, shvatili su da je Bog kojem treba da se okrenu i da mu se klanjaju, Bog Otac. Oni su takođe razumeli da je Isus Božji Sin.

„I ne samo da je Gospodnja reč od vas odjeknula u Makedoniji i Ahaji nego se i vaša vera u Boga posvuda proširila, tako da mi ne treba ništa da govorimo. Jer oni sami pričaju o tome kako smo došli kod vas i kako ste se od svojih idola obratili Bogu, da biste služili živom i istinitom Bogui da biste čekali da s nebesa dođe njegov Sin, Isus, koga je podigao iz mrtvih i koji nas izbavlja od gneva koji dolazi.“ 1. Solunjanima 1:8-10

Ovu poruku je Isus dao Pavlu (Galatima 1:12), Pavle Solunjanima, Solunjani Makedoncima, Ahajićanima itd. Vesti su ponovo našle put do Pavla. Svo vreme dok je putovala, poruka je zadržavala svoju preciznost i jedinstvenost. Suštinski deo ove poruke je bio Božji identitet. Na kraju krajeva, to je ono što je Pavle istakao u pogledu izveštaja koje je čuo. Evo ponovo tog dela poruke:

„...kako ste se od svojih idola obratili Bogu, da biste služili živom i istinitom Bogui da biste čekali da s nebesa dođe njegov Sin, Isus, koga je podigao iz mrtvih...“

Siguran sam u to, da kada bih postavio isto pitanje bilo kom hrišćaninu koji je čuo Pavlovu poruku pre 2000 godina, bilo u Solunu, Makedoniji ili Ahaji ili bilo gde drugde, njihov odgovor bi bio isti - "Biblijski Bog je Bog Otac. Isus je Sin istinskog i živog Boga." Na kraju, to je ono čemu su oni učili druge ljude.

Pavle i svi koje je poučavao, poznavali su Biblijskog Boga. Oni nisu bili zbunjeni; oni se nisu klanjali tajni.

U svetlu svega ovoga nalazim da je veoma interesantno, kako u Otkrivenju, poslednjoj knjizi Biblije, čitamo o dve žene, jednoj čistoj (Otkrivenje 12) i drugoj nečistoj i izopačenoj (Otkrivenje 17). Naravno, čista žena predstavlja Božji verni narod, dok nečista bludnica predstavlja otpadnike ili izopačene hrišćane.

U Otkrivenju 7 čitamo o Božjem vernom narodu u poslednjim danima koji predstavljaju 144.000. U poglavlju 14, nešto interesantno je rečeno o njima:

„I pogledao sam, kad gle - Jagnje stoji na gori Cionu i s njim sto četrdeset i četiri hiljade onih koji imaju njegovo ime i ime njegovog Oca napisano na svojim čelima.“ Otkrivenje 14:1

Čelo je mesto gde se nalazi vaš čeonni režanj. To je deo mozga pomoću koga razmišljate i donosite odluke; tu se zapravo donose odluke u pogledu Boga i bogoslužjenja. U poslednjim danima Božji narod će imati „ime Isusovo i ime Njegovog Oca“ ispisano na svojim čelima što simbolizuje njihovu vernost Ocu I Njegovom Sinu. Oni znaju kome se klanjaju i koga obožavaju; oni znaju kome i u koga veruju.

A zapazite šta je zapisano na čelu žene bludnice:

„Na čelu joj je bilo napisano ime: „TAJNA, VAVILON VELIKI, MAJKA BLUDNICAMA I ZEMALJSKIM GADOSTIMA.“ Otkrivenje 17:5

Ova žena simbolizuje otpale hrišćane, koji veruju, klanjaju se i obožavaju tajnu. U njenom umu zapisana je reč „*Tajna*“ umesto imena Oca i Njegovog Sina.

Ovo je veoma interesantno u svetlu onoga što se dešava danas. Pavle i svi koji su čuli njegovu poruku znali su ko je bio njihov Bog. Oni su verovali u Boga i iščekivali Njegovog Sina sa neba. Današnji hrišćani su zbunjeni u pogledu toga koga obožavaju i kome se klanjaju. Bog

kojem se oni klanjaju prekriven je tajnom koju ni jedan čovek ne može razumeti.

Dragi čitaooče, ako veruješ da živimo u poslednjim danima, kao što sigurno i živimo, ondabi ove stvari trebalo da te zainteresuju. Bog nam je sve otkrio kroz Jovana, sa razlogom. On ne želi da bilo ko strada. On želi da ima istinski i blizak odnos sa tobom. On te poznaje i želi da ti upoznaš Njega, otuda Njegovo otkrivenje u Pismu. Molim te, zapamti, mi ne govorimo o Božjoj prirodi, mi govorimo samo o Božjem identitetu. Mi u ovoj knjizi istražujemo, „Ko je Bog,“ a ne „Šta je Bog.“

Poglavlje 4

BIBLIJSKI MONOTEIZAM

Da bi neko došao do ispravnog razumevanja toga ko je Bog, treba prvo da konsultuje Bibliju, ne tradiciju ili ljudske filozofske ideje. Prva i osnovna činjenica koju moramo da utvrdimo kako bismo proučavali ovu temu je da postoji jedan Bog. Monoteističko (jedan Bog) učenje, predstavlja široko rasprostranjeno verovanje, ne samo u okvirima hrišćanstva, već takođe i u drugim religijama, kao što su Islam i Judaizam. Međutim, ne obožavaju svi monoteistički vernici istog Boga.

- Islam uči da postoji samo Jedno Božanstvo ili Jedan Bog. On je Tvorac nebesa i zemlje. Reč „Alah,“ koja ukazuje na Boga u Kuranu je jednostavno arapski prevod reči „Bog.“ Arapska Biblija upotrebljava istu reč kada ukazuje na Boga u Jovan 3:16. Međutim, evo šta Kuran kaže o Alahu:
„On je Bog [koji jeste], Jedan. Bog, Večno Utočište. On nije ni rođen ni stvoren, niti postoji bilo ko jednak Njemu.“ Sura 112, (Iskrenost)
Ovaj jedan od mnogih stihova jasno izjavljuje da je Bog jedan i da nema Sina. To ne može biti isti Bog kao onaj koji se spominje u Bibliji. Biblijski Bog je izrodio Sina (Jovan 3:16; 1. Jovanova 4:9...).
- Današnji Judaizam uči da postoji jedan Bog, ali oni ne veruju da je ovaj jedan Bog sačinjen od tri ličnosti, niti veruju da ovaj Jedan Bog ima Sina, niti da je Isus bio Mesija. Bog je individualno biće koje će poslati Mesiju jednog dana. Najvažniji tekst za Jevreje, zove se Šema: „*Čuj Izraele: GOSPOD Bog naš, GOSPOD je jedini.*“ 5. Mojsijeva 6:4
- U hrišćanstvu, monoteistička verovanja nisu svuda ista:

- Neki veruju u Trojstvo koje uči da je Jedan Bog sastavljen od tri ličnosti, Bog Otac, Bog Sin, Bog Sveti Duh.
- Neki veruju u „samo Isus“ verovanje, koje uči da se jedan Biblijski Bog manifestuje kao Otac u Starom savezu, kao Isus u Novom savezu, i kao Sveti Duh od tada. Drugim rečima, Isus je Otac, Isus je Sin i Isus je Sveti Duh. Jedan bog/biće sa tri manifestacije.
- Drugi, kao ja, veruju u Jednog Boga, Oca, Njegovog Sina, Isusa Hrista i Njihovog Duha, Božjeg i Hristovog Duha. Dva Božanska Bića, a ipak je jedan Bog i Otac svih, koji je iznad svih i kroz koga je sve i u kome je sve (1. Korinćanima 8:6; Efescima 4:4-6). Više o ovome sledi kasnije.

Vratimo se našoj poenti, Biblija jasno uči da postoji jedan Bog. I Stari i Novi savez jasno svedoče „Bog je jedan“ (Galatima 3.20). Evo nekoliko stihova za vas da ih razmotrite:

„Čuj, Izraele: Gospod Bog naš, Gospod je jedini.“ 5. Mojsijeva 6:4

„A što se tiče jedenja hrane žrtvovane idolima, znamo da idol zapravo nije ništa i da postoji samo jedan Bog.“ 1. Korinćanima 8:4

„Jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima i u svima vama.“ Efescima 4:6

„Jer jedan je Bog, i jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovek, Hrist Isus.“ 1. Timoteju 2:5

„Ti veruješ da postoji jedan Bog, zar ne? Sasvim dobro činiš. Ali i demoni veruju i drhte.“ Jakov 2:19

Ovu istinu su učili i verovali u nju, Isus, učenici i svi Jevreji Isusovog vremena. Jednom je književnik pitao Isusa „Koja zapovest je najveća od svih?“ Marko 12:28. Isusov odgovor je počeo rečima, „Prvi nauk ispred svih je: „*Čuj, Izrael, Gospod Bog naš, Gospod je jedini.*“ Marko 12:29

Za jednog Jevrejina ovo je bio najvažniji stih. Svaki Jevrejin je to znao u svom srcu. Zapazite kako je književnik odgovorio Isusu:

*„Književnik mu je rekao: „Učitelju, dobro je i istinito što si rekao: ‘On je jedan i nema drugog osim njega.’ I voleti ga svim srcem isvim razumom i svom snagom i voleti bližnjeg kao samog sebe vredi mnogo više od svih žrtava paljenica i drugih žrtava.”*Marko 12:32-33

Ovo je predstavljalo ispovedanje monoteističkog verovanja. „On je jedan i nema drugog osim njega.“

Imajte na umu da književnik nije bio hrišćanin trinitarac iz 21. veka. On je bio Jevrejin iz 1. veka. Isus, koji je razgovarao sa njim, je znao to. Isus je takođe bio Jevrejin iz 1. veka. Pre nego što pročitamo Isusov odgovor književniku potrebno je da razumemo šta je književnik verovao i šta je mislio pod onim što je rekao.

Šta su Jevreji u 1. veku verovali po pitanju toga koje Bog? Zapazite sledeće:

„Isus im je odgovorio: „Ako ja slavim samog sebe, moja slava nije ništa. Mene proslavlja moj Otac, za koga vi kažete da je vaš Bog.” Jovan 8:54

Budite pažljivi da vam ne promakne značenje ovog teksta. Isus je rekao Jevrejima, „vaš Bog je moj Otac. Vaš Bog proslavlja mene.“ Ovo je bilo verovanje Jevreja iz 1. veka. Isus je znao šta su oni verovali. Drugi primer je razgovor između Isusa i žene kod bunara. Žena je pitala Isusa, „*Naši praočevi su vršili bogoslužjenje na ovoj gori, a vi kažete da je u Jerusalmu mesto gde treba bogoslužiti.*“ Jovan 4:20

Tada su Jevreji i Samarićani imali različito razumevanje o tome gde treba da se obavlja bogoslužjenje, koga da obožavaju i kome da se klanjaju, odatle i ženino pitanje. Zapazite kako joj je Isus odgovorio:

„Vi se molite onome što ne poznajete, a mi se molimo onome što poznajemo, jer spasenje je od Judejaca. Ali dolazi čas, i već je tu, kada će pravi bogoslužitelji služiti Ocu u duhu i istini, jer i Otac traži takve bogoslužitelje.“ Jovan 4:22-23

Isus je ženi Samarićanki rekao dve stvari. Prvo, rekao joj jeda Jevreji imaju istinu o Bogu. Drugo, rekao joj je kome bi trebalo da se klanja ili ko je Bog Jevreja. Rekao je *„pravi bogoslužitelji će služiti Ocu.“*

Pismo je jasno u pogledu toga kome su Jevreju služili u 1. veku i koga su obožavali. Oni su obožavali Boga Oca. Vratimo se na našu poentu, kada je književnik rekao Isusu, *„Učitelju, dobro je i istinito što si rekao: ‘On je jedan i nema drugog osim njega,’* koga je imao na umu? Na koga je ukazivao i mislio?

Očigledno je iz Pisma da je književnik ukazivao na Boga Oca, a ne na jedinstvo tri ličnosti. Ovo je bila savršena prilika da Isus pojasni ovom književniku i nama, čitaocima, da je Biblijski Bog zapravo jedinstvo tri ličnosti. Međutim, umesto da čitamo pojašnjenja ili ispravke, mi čitamo potvrdu. Zapazite kako je Isus odgovorio i kako je Marko to zabeležio:

„Tada mu je Isus, videvši da je pametno odgovorio, rekao: „Nisi daleko od Božjeg kraljevstva.“ I više niko nije imao hrabrosti da ga ispituje.“ Marko 12:34

Na osnovu odgovora književnika Isus je rekao, *„Nisi daleko od Božjeg kraljevstva.“* Ovo ne zvuči kao pokušaj da se promeni shvatanje književnika po pitanju toga ko je Bog. Isus je potvrdio verovanje književnika i ohrabrio ga da nastavi da se drži ovog verovanja. Štaviše, zapazite kako je Marko zabeležio odgovor, *„Tada mu je Isus, videvši da je pametno odgovorio, rekao...:“* Ovo je Marko

učio. Marko je verovao da je književnik odgovorio mudro ili ispravno. Ne samo to, već je i verovao da je Isus mislio da je odgovor književnika bio ispravan.

Nemojte propustiti poentu, Marko, pisac jevanđelja po Marku, beležio je sve što se događalo. Bez sumnje, on je beležio stvari onako kako ih je razumeo ili kako ih je čuo. Isus nije rekao, „Pošto si (književnik) odgovorio diskretno, dozvoli mi da ti kažem šta ja mislim.“ Marko je verovao da je Isus bio zadovoljan odgovorom književnika, ili je u najmanju ruku verovao u to da je Isus mislio da je odgovor književnika bio mudar i razborit.

Ovaj pasus nas ostavlja sa shvatanjem da je Biblijski Bog, prema Marku, književniku i Isusu, niko drugi do Bog Otac. Da li je ovaj zaključak ispravan? Ili se zasniva samo na pogrešnom tumačenju pasusa? Mislim da, ne. Evo još nekoliko stihova za vas da ih razmotrite:

„Za nas postoji jedan Bog Otac od koga je sve, i mi u Njemu, i jedan Gospod, Isus Hrist, kroz koga je sve, i mi kroz Njega.“

1. Korinćanima 8:6

„Njime blagosiljamo Gospoda, Oca, ali njime i proklinjemo ljude koji su stvoreni „slični Bogu.“ Jakov 3:9

„Kako biste jednodušno, jednim ustima, slavili Boga i Oca našeg Gospoda Isusa Hrista.“ Rimljanima 15:6

„Jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima i u svima vama.“ Efescima 4:6

„Neka je blagoslovljen Bog i Otac našeg Gospoda Isusa Hrista, Otac milosrđa i Bog svake utehe.“ 2. Korinćanima 1:3

Dozvolite mi da naglasim samo jedan stih od gore navedenih. Za mene je, 1. Korinćanima 8:6, jedan od najjasnijih stihova u Pismupu pitanju ove teme. Pavle je rekao, da postoji samo Jedan Bog (1. Korinćanima 8:4). Posebno je istakao čitaocima ko je ovaj Bog. Rekao je da je to Otac. Onda je dodao, „od koga je sve.“ Otac je izvor svega.

To je Biblijski Bog. Videti 2. Korinćanima 5:18; Rimljanima 11:36; Efescima 3:14,15.

Ovome je dodao, „*i jedan Gospod Isus Hrist, kroz koga je sve i mi kroz Njega.*“ Nakon pojašnjavanja toga ko je Jedini Bog, rekao je, i imamo jednog Gospoda, ili Učitelja, a to je Isus. Onda dodaje, „*kroz koga je sve.*“ Otac je izvor svega, dok je Isus Tvorac svega. Ako ovo nije jasno zapazite šta je Pavle rekao na drugom mestu:

„Bog, koji je u prošlosti mnogo puta i na mnogo načina govorio našim praočevima preko svojih proroka, u ovim poslednjim danima obratio se nama preko Sina, koga je postavio za naslednika svega i kroz koga i vremena stvorio.“ Jevrejima 1:1-2
„I da rasvetlim svima šta je zajedništvo tajne koja je od davnina sakrivena u Bogu, koji je sve stvorio kroz Isusa Hrista.“ Efescima 3:9

Bog Otac je sve stvorio kroz Svog Sina Isusa. Otac je Izvor svega, a Isus je Tvorac svega. Stoga, kada Biblija kaže da postoji jedan Bog to se odnosi na Izvor svega. Prema Pismu, postoji samo jedan Izvor svega, Otac. Ne postoje tri izvora svega. Ovo je važno da razumemo, zato što i Biblija ukazuje na Isusa kao na Boga. Isus je božanstvo i vredan je našeg obožavanja. On je rođen, ne stvoren. Osim ukoliko ne razumemo osnovna načela izneta u Bibliji, da je jedan Izvor svega, zapravo Jedini Bog Biblije, postaćemo zbunjeni.

Sam Isus je rekao da je Otac izvor Njegovog života, „*Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi;*“ Jovan 5:26.

U sledećem poglavlju ćemo se više pozabaviti time, šta Pismo kaže o Isusu. Ali za sada, Biblija je jasna po pitanju Božje Jedinstvenosti. Biblija uči monoteizam, ali ne bilo kakvu vrstu monoteizma. Ona veoma jasno ističe da je jedini Bog Biblije, jedino individualno Biće koje možemo zvati „Bog Otac.“

Imajući ovo na umu, ko je „Bog“ koji se pominje u tri anđeoske poruke, zabeležene u Otkrivenje 14:7?

„On je govorio jakim glasom: „Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas njegovog suda! Poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i mora i izvore voda!“ Otkrivenje 14:7

To nije niko drugi do Jedini Biblijski Bog, Bog Otac. Kako bismo potvrdili naše nalaze, zapazite sledeće. Jovan, pisac knjige Otkrivenja, nakon što mu je život bio ugrožen od strane sveštenika i upravitelja, i nakon što je bio oslobođen sa Petrom, vratio se u zajednicu i pridružio se molitvama i zahvaljivanju Bogu. Zapazite njihovu molitvu:

„A kad su to oni čuli, jednodušno su se obratili Bogu: „Gospode, ti si onaj koji je stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima... Tako su se i Irod i Pontije Pilat s ljudima iz drugih naroda i s izraelskim narodom zaista udružili u ovom gradu protiv tvog svetog Sina Isusa, koga si pomazao.“ Dela 4:24-27

Očigledno je iz Jovanove molitve u Delima 4, da je verovao u „Boga“ koji je „stvorio nebo, zemlju i more“ a koji nije bio niko drugi, do Bog Otac. Isus je „Sveti Sin“ od Boga, koji se pominje u Otkrivenju 14:7

Poglavlje 5

DOBILI SMO SINA

„Jer nam se rodilo dete, dobili smo sina [sin nam je bio dat], kome će kneževska vlast biti na ramenu. Ime će mu biti Divni Savetnik, Moćni Bog, Večni Otac, Knez Mira.“ Isaija 9:6

Oko 700 godina pre nego što je Isus došao na zemlju, Isaija je napisao navedeno proročanstvo. Rekao je *„jer nam se rodilo dete, dobili smo sina.“* Većini čitalaca promakne preciznost fraze *„jer nam se rodilo dete,“* koja jasno izjavljuje da će dete biti rođeno za nas. Anđeo je najavio ispunjenje ovog proročanstva kada je rekao, *„Jer vam se danas u Davidovom gradu rodio Spasitelj - Hrist Gospod.“* Luka 2:11

Rođenje deteta Isusa ispunilo je prvi deo ovog proročanstva. Međutim, prva fraza se zasniva na frazi koja sledi, *„dobili smo sina.“*

Obe fraze nalaze svoje ispunjenje u jednoj Ličnosti, Isusu Hristu, našem Gospodu, međutim, svaka fraza naglašava drugačiji aspekt. Prva fraza naglašava Isusovo rođenje kao Deteta, dok druga fraza naglašava žrtvu koju je Bog učinio.

„Jer nam se rodilo dete, dobili smo sina.“ Dete je bilo rođeno, ali Sin je bio dat (mi smo dobili Sina). Da bi Dete Isus bilo rođeno kao Spasitelj sveta, Bog je morao da da SvogSina ljudskom rodu. Od suštinskog je značaja da ovo razumemo. Ako to ne budemo razumeli, to može da potkopa našu ljubav prema Bogu.

Pavle i drugi pisci naglašavali su ispunjenje druge fraze:

„Ali kad se vreme navršilo, Bog je poslao svog Sina, rođenog od žene i rođenog pod Zakonom.“ Galatima 4:4 (videti i Rimljanima 8:32)

Tekst je vrlo jasan sa razlogom. *„Bog je poslao svog Sina, rođenog od žene.“* Bog je prvo imao Sina, i zbog tog što je voleo nas, poslao je

Sina koga je već imao, u svet. Kada se sve ovo odigralo, rodilo nam se dete.

Isusovo Sinaštvo (status Sina) nije zavisno od utelovljenja. Njegovo Sinaštvo datira još iz večnosti, pre nego što je bilo šta stvoreno. Jovan naglašava istu stvar u sledećim stihovima:

„Jer Bog je toliko voleosvet da je dao svog jedinorođenog Sina, da niko ko veruje u njega ne bude uništen, nego da ima večni život.“ Jovan 3:16

„Po ovome se pokazala Božja ljubav prema nama: Bog je poslao svog jedinorođenog Sina u svet da živimo kroz njega. Ljubav je u ovome: nismo mi voleli Boga, nego je on voleo nas i poslao svog Sina kao žrtvu pomirenja za naše grehe.“

1. Jovanova 4:9-10

„A mi smo videli i svedočimo da je Otac poslao svog Sina kao Spasitelja sveta.“ 1. Jovanova 4:14

Bog je izabrao da izrazi Svoju ljubav prema nama dajući nam Svog Sina (1. Jovanova 4:9-10). Verovati da se Isusovo Sinaštvo zasniva na utelovljenju isto je što i uništiti ljubav prema Bogu. Svaki roditelj razume ljubav koju ima prema svom detetu. Kao ljudska bića sa sposobnošću rađanja možemo razumeti Božju ljubav i žrtvu na dubljem nivou. Šta mislite, koju pouku je Bog želeo da naučimo iz priče o Avramu koji trebalo da prinese na žrtvu svog sina Isaka?

Isusovo Sinaštvo je temelj za razumevanje Božje ljubavi. Na kraju krajeva, to je ono što je Isus tvrdio za Sebe da jeste. On je slobodno i jasno rekao ko je:

„Kako onda vi onome koga je Otac posvetio i poslao na svet kažete: ‘Huliš’, zato što sam rekao: ‘Ja sam Božji Sin’?“

Jovan 10:36

Isus nikada nije tvrdio da je Biblijski Bog ili Bog Otac. Da, On je tvrdio da je jednak sa Bogom i On jeste preuzeo Očevo ime na Sebe (Ja sam), ali je takođe jasno izjavio ko je. Nije pametno da se pristupa

Pismu sa unapred predodređenim idejama. Kada tako činimo mi težimo da vidimo ono što želimo da vidimo, a ignorišemo sve ostalo.

Na primer, mnogi citiraju Hristove reči kada je rekao, *„Ja i Otac smo jedno“* Jovan 10:30, a ipak ignorišu reči, *„moj Otac je veći od Mene“* Jovan 14:28. Oni takođe citiraju, *„Ja sam, pre nego što se Avram rodio“* Jovan 8:58, a ignorišu reči, *„Ja sam Božji Sin“* Jovan 10:36, ili *„Bog Avramov, Isakov i Jakovljevi, Bog naših praočeva, proslavio je svog Sina, Isusa.“* Dela 3:13

Ako želimo da saznamo istinu moramo naše predodređene ideje da ostavimo sa strane i da dopustimo Bibliji da nam govori. Biblija naglašeno i nedvosmisleno svedoči u prilog činjenici da je Isus Božji Sin. Evo kratke liste referenci:

Pavle je to propovedao (Dela 9:20), učenici su objavili (Dela 5:42), Hrist je tome učio Nikodima (Jovan 3:16), Isus je bio raspet zbog toga (Marko 14:62), Otac je to otkrio Petru (Matej 16:16) i dva puta objavio sa neba (Matej 3:17; Matej 17:5), vojnik pod krstom je to izgovorio (Matej 27:54), đavoli su verovali u to i objavljivali (Luka 8:28), i Sam Isus je tome učio (Jovan 10:36; 5:18).

Nigde u Pismu ne možemo pronaći izraz „Bog Sin.“ Uvek piše „Sin Božji.“ Nigde ne možemo pročitati da je Bog sačinjen od tri ličnosti, uvek nalazimo da piše jedan Bog. Ako razmišljate o Matej 28:19 i 1. Jovanova 5:7 time ćemo se pozabaviti u poglavlju 14.

Moram priznati, kada sam prvi put čuo ovu poruku, istog trenutka sam je odbacio. Za mene je to potkopavalo Isusovo božanstvo, čineći Ga ili stvorenim Bićem ili manjim od Boga. Ako delite moje brige, uveriću vas da ovo nije daleko od istine. Isus nije ni stvoreno biće niti je manje božanstvo od Boga Oca. Nakon proučavanja ove teme u Pismu, shvatio sam, da ukoliko ne dođem u sklad sa onim što Isus kaže da jeste (Božji Sin), zapravo Ga sramotim i indirektno napadam Njegovo božanstvo. Na kraju ovog poglavlja podeliću analogiju, kako

bih ilustrirao to, kako negiranjem istinskog Isusovog Sinaštva, Trojstvo indirektno napada Isusovo istinsko božanstvo i autoritet.

Biblijski govoreći, Isusovo Sinaštvo je temelj Njegovog božanstva. Isus je božanstvo jer je On sin božanskog Bića. Isus je Bog zato što je Božji Sin. Isus je vredan našeg obožavanja zato što je On sin Bića koje je vredno našeg obožavanja (Jovan 5:18, 23, 26; Jevrejima 1:4,6).

Zbog toga, iako je Isus Bog, često čitamo:

- Otac je Isusov Bog (Matej 27:46; Jovan 20:17; Efescima 1:3; 1. Petrova 1:3; Otkrivenje 3:12; Jevrejima 1:9)
- Otac je Glava Hristu (1. Korinćanima 11:3)

Ovi stihovi ne potkopavaju Isusovo božanstvo, niti Mu oduzimaju čast. Ako ćemo da verujemo apostolima da je Isus Božji Sin, nećemo imati problem da razumemo ove stihove, niti ćemo morati da izvrćemo kontekst, kako bismo ograničili primenu ovih stihova samo na utelovljenje.

Davno pre nego što se odigralo stvaranje, Biblija nam kaže da je Bog rodio Sina. Nije nam rečeno kako se to dogodilo, ali nam je svakako rečeno da se dogodilo:

„Gospod me imao na početku svog puta, pre njegovih dela od starine. Nalivena sam još od davnina, od početka, od vremena pre nego što je zemlja nastala. Rođena sam kad još nije bilo bezdana vodenih, kad nije bilo izvora obilnih voda. Rođena sam pre nego što su gore utvrđene, pre nego što su brda nastala, kad još nije načinio zemlju, ni polja, ni prva zrna plodne zemlje. Kad je uređivao nebesa, bila sam tu. Kad je odredio krug nad licem bezdana vodenog, kad je u visinama učvršćivao oblake, kad je utvrđivao izvore bezdana vodenog, kad je moru odredio granice koje vode njegove ne smeju preći, kad je određivao temelje zemlji, tada sam bila uz njega kao vešt graditelj, i dan za danom bila sam mu naročita radost, i veselila sam se pred njim sve vreme....“ Priče 8:22-30

Neki bi ovo voleli da primene na „mudrost“ Božju, pošto se kontekstualno govoreći, o tome govori. Međutim, ako doslovno primenimo gornji tekst na osobinu mudrosti, upašćemo u gadan problem. Tekst jasno kaže da je „mudrost“ bila „posedovana ili rođena“ u određenoj „tački“, u danima večnosti, pre nego što je bilo šta stvoreno. Ako tekst ukazuje na osobinu mudrosti, onda implicitno kažemo da, pre te „tačke“, Bog nije bio mudar ili da nije posedovao osobinu mudrosti.

Štaviše, način na koji je autor to zabeležio ne uklapa se u osobinu mudrosti. Više je primenjivo na „osobu“ ili „biće.“ Zapazite sledeće izraze:

- Bila sam uz njega
- kao vešt graditelj
- I dan za danom bila sam mu naročita radost
- Veselila sam se pred njim svo vreme

Takođe zapazite kako se o Mudrosti govori:

- Davalac života i smrti (Priče 8:35-36).
- Davalac dobara, bogatstva (8:18-21) i sigurnosti (1:33).
- Izvor mudrosti, saveta, razumevanja i snage (8:14).
- Izvor vlasti, vladavine i autoriteta (8:15).
- Izvor sreće (3:13,18).
- Izvor otkrivenja (8:6-10, 32, 34).
- Ona koju treba tražiti, naći i pozvati (1:28; 8:17).
- Ona koja voli i koja treba da bude voljena (8:17).
- Ona koja pozive ljude i traži ih (8:4).
- Ona koja vodi na putu (3:17; 8:20,32).

Ovo nije način izražavanja kojim se govori o osobini. To je način izražavanja koji ukazuje na ličnost, na Isusa Hrista. Od Priče 8:22, pa sve do kraja poglavlja 9, govori se o Isusu. Isus je „*mudrost*

Božja“ (videti 1. Korinćanima 1.24,30. Takođe uporediti Matej 23:34 sa Luka 11:49).

Štaviše, u Priče 8:30 čitamo:

„Tada sam bila uz njega kao vešt graditelj, i dan za danom bila sam mu naročita radost, i veselila sam se pred njim sve vreme...” Priče 8:30

Kontekstualno govoreći, ovo se odnosi na vreme stvaranja. Poenta ovog teksta je, da je tokom dela stvaranja, Mudrost bila prisutna kao „*vešt Graditelj*“. Imajući ovo na umu, zapazite ono što čitamo kasnije u Priče 30:

„Ko je izašao na nebo, pa može sići? Ko je uhvatio vetar u šake svoje? Ko je svezao vode u ogrtač svoj? Ko je podigao sve krajeve zemaljske? Znaš li kako mu je ime i kako je ime sinu njegovom?” Priče 30:4

Ponovo, dok upućuje na delo stvaranja, autor pripisuje stvaranje Dvojici Pojedinaca i identifikuje ih pomoću odnosa, kao Oca i Sina. Božji Sin, Mudrost, bio je sa Ocem tokom stvaranja.

U Priče 8:22-25, Isus je govorio pod imenom mudrost. Rekao je, „*Gospod me imao na početku svog puta, pre njegovih dela od starine,... Nalivena sam još od davnina, od početka... Rođena sam kad još nije bilo bezdana vodenih;... Rođena sam pre nego što su gore utvrđene*“. Drugim rečima, Isus je rekao „Ja sam bio rođen pre nego što je bilo šta stvoreno.“

To je upravo ono što je Pavle rekao „*On je slika nevidljivog Boga, prvorodeni pre svakog stvorenja*“ Kološanima 1:15. On je prvorodeni pre svakog stvaranja. Isus je bio rođen u večnosti. O Isusu, Mihej je rekao: „*čiji izlascisu od pre vremena, od večnosti*“ Mihej 5:2.

Obratite pažnju na to kako drugi prevodi govore o tome:

- Čije **porodično stablo datira** još iz drevnih vremena. (GNB)
- Čije **poreklo** datira iz daleke prošlosti. (GW)
- Njegovi **počeci** su od drevnih vremena, davno, davno. (ERV)

- Neko čija **porodica** datira još iz drevnih vremena. (CEV)

Ovo je u savršenom skladu sa Priče 8. Isusovo poreklo, počeci ili porodična loza datiraju još od dana večnosti. U danima večnosti, ako možemo upotrebiti izraz „danima“ Isus je bio rođen od Oca. Nije nam rečeno kako, ali nam je rečeno da se to dogodilo. Naš posao je da verujemo Reči.

Novo-savezni pisci, uključujući i Isusa, svedoče u prilog činjenici da je Isus bio rođen od Oca. (1. Jovanova 4:9; Jovan 3:16; 8:42; 16:27). Čak su i Staro-savezni pisci ukazivali na Boga i Njegovog Sina. Videti Priče 30:4, Psalmi 2:12, Danilo 3:25.

Pisac ovog teksta pripisuje delo stvaranja dvoma Bićima i prepoznaje ih kao Oca i Sina. Isusovo božansko Sinaštvo ne bi trebalo da ospori bilo koji biblijski učenik. Jasno je predstavljeno i u Starom i u Novom savezu. (Postoji više biblijskih referenci u biblijskim proučavanjima koja se nalaze na kraju ove knjige).

Dragi čitaoc, svestan sam toga, da ova tema osporava temelje većine hrišćanskih crkava i denominacija. Međutim, želim da skrenem tvoju pažnju na reči koje sam pisao i na ono što si učio u svojoj crkvi, i da usmerim tvoju pažnju na sledeće Hristove reči:

„Tada ih on upita: „A šta vi kažete, ko sam ja?“ Simon Petar mu odgovori: „Ti si Hrist, Sin Boga živoga.“ „Blago tebi, Simone, sine Jonin“, reče mu Isus, „jer ti to nije objavio čovek, nego moj Otac, koji je na nebesima. A ja ti kažem: ti si Petar i na ovoj stenisagrađiću svoju Zajednicu pozvanih, i vrata hada neće je nadjačati.“ Matej 16:15-18

Isus je sagradio Svoju crkvu na istini koju je Bog otkrio Petru. Ta istina je bila i ostala „Ti si Hrist, Sin Boga živoga.“

Većina crkava danas se bore protiv ove istine. One nisu sagrađene na istini o Isusovom Sinaštvu. Ako se pitate kako sam došao do ovog zaključka, dozvolite mi da objasnim.

Doktrina o Trojstvu uči da je Biblijski Bog sačinjen od tri ličnosti koje su podjednako večne. Niko nije pre ovog drugog, niti posle. Ako je ovo tačno, kako je onda Isus Božji Sin?

Kao što smo videli u Poglavlju 2. ove knjige, neki su zaključili da je Isusovo Sinaštvo ograničeno samo na utelovljenje; drugi veruju u večno stvaranje; a ipak drugi kažu da ne postoji stvarno Sinaštvo, i da jeto samo metafora. U slučaju da vam je promakla poenta. Učenje Trojstva uništava Isusovo Sinaštvo. Pretvara ga u igranje uloge, a ne u stvarnost. Stoga, Otac nije istinski Hristov Otac, niti je Hrist zaista Božji Sin. Kada Biblija kaže, „*Bog je toliko voleo svet, da je dao svog jedinorođenog sina*“ doktrina o Trojstvu me prisiljava da to ne shvatim doslovno, jer Isus nije doslovni Božji Sin. Ako Očevo slanje Sina nije realno, zašto bih verovao da je Njegova ljubav prema meni realna? Kako mogu da verujem da me je On toliko voleo, da je poslao Svog Sina, kada nije imao Sina da pošalje?

Kao što možete videti, doktrina o Trojstvu se otvoreno suprotstavlja Isusovom Sinaštvu. Ona uništava temelj na kojem je Isus sagradio Svoju crkvu. Dali je onda čudno što su današnje crkve bolesne, slabe i spremne da umru, prepune ljudi kojima nedostaje sila i istinsko obraćenje?

„*Kad se temelji pravde ruše, šta da učini pravednik?*“ Psalmi 11:3

Napomena: Imajte na umu da verovanja Triteizma i „samo Hrist“ predstavljaju isti problem. Kao i Trojstvo, oba ova verovanja negiraju stvarni odnos Otac-Sin. Triteizam uči o tri večna bića, dok „samo Hrist“ uči o jednom večnom biću/duhu, koje u potpunosti negira postojanje drugog Bića. Ovo je isto što i negiranje Isusovog božanskog Sinaštva.

Evo analogije koja ilustruje, kako doktrina o Trojstvu, negiranjem Isusovog Sinaštva, indirektno napada Isusovo božanstvo i autoritet:

U Engleskoj postoji samo jedan „Kralj“ (kraljica u ovom trenutku). Zamislite da postoji zakon koji kaže, „postoji samo jedan kralj Engleske, Kralj Džejms; svako ko bude tvrdio da je kralj Engleske, biće kriv za izdaju i osuđen na smrt.“ Posle nekog vremena, Kralj Džejms je dobio sina (Artura) koji se automatski smatrao kraljevskom krvlju. Date su mu kraljevske privilegije, zato što je on kraljev sin. Gde god Artur ode, tretiraju ga kao kralja, i njegova reč se sluša bez pitanja. Jednog dana, Kralj Džejms i njegov sin, Artur, odlučuju da osnuju koloniju u Australiji. Oni šalju ljude tamo i vremenom se ljudi umnožavaju. Artur, kao kraljev predstavnik i sin, posećuje Australiju, govoreći kako želi da izgradi odnos sa ljudima koji tamo žive. Stanovnici Australije znaju ko su kralj i njegov sin i da zaslužuju poštovanje. Nijedan stanovnik nije optužen za davanje Arturu kraljevskih privilegija, koje mu po pravu pripadaju. Oni razumeju da je Džejms jedini kralj koji se pominje u zakonu, ali isto tako razumeju da je Artur vredan kraljevskog tretmana, zato što je Kraljev sin. On je kraljevskog nasleđa, on je kraljevstvo po rođenju, njemu je bio dat sav autoritet nasleđivanjem. Zamislite scenario, gde Arturovi prijatelji u Australiji žele da ga uzvise u sve većoj meri, dok ne počnu da govore, „Artur je naš Kralj“. Umesto da kažu „Artur Kraljev sin“, oni govore, „Artur nije kraljev sin, on je Kralj Artur. On nije rođen od Kralja Džejmsa. Artur je uvek postojao sa Džejmsom i bio je kralj po sopstvenom pravu, dok god je Džejms bio kralj.“ Da li bi ovo bilo smatrano izdajom? Prema zakonu, smatralo bi se izdajom, zato što zakon kaže da je Džejms jedini kralj Engleske. Šta je Arturu dalo njegove kraljevske privilegije? Njegovo nasleđe ili to što je sin Kralja Džejmsa. Bez svog sinaštva, Artur nije vredan kraljevskih privilegija. Postavljanjem Artura za drugog kralja, pored Kralja

Džejmsa, mi uništavamo njegovo kraljevstvo poreklo, zato što uništavamo njegovo sinaštvo. Arturovo kraljevskoporeklo i autoritet zasnivaju se na njegovom sinaštvu. Napad na njegovo sinaštvo predstavlja napad na njegovo kraljevsko poreklo i autoritet.

Poglavlje 6

DRUGAČIJI ISUS

„Ali se bojim da se - kao što je zmija zavela Evu svojim lukavstvom - vaše misli ne iskvare i odvrte od iskrenosti i čestitosti koje duguje Hristu. Jer ako neko dođe i propoveda drugačijeg Isusa od onoga koga smo mi propovedali, ili ako primite drugačiji duh od onoga koji ste primili ili drugačiju dobru vest od one koju ste prihvatili, vi takvog spremno podnosite.“ 2. Korinćanima 11:3-4

Pavle je pod inspiracijom upozorio Korinćane na obmanu koja će uvesti novog Isusa, novi duh i novo jevanđelje. U kakvoj je ovo vezi sa onim o čemu je do sada bilo govora? Postoji li veza između doktrine o Trojstvu i obmane koju je Pavle pomenuo?

Kao dodatak ovome, Jovan je video u poslednjim danima kako se *„sva zemlja čudila iza zveri. I poklonili su se aždaji“* koja se *„zove đavo ili Sotona“* Otkrivenje 13:3,4; 12:9. Ovo je ozbiljno upozorenje na koje bi Božji narod trebalo da obrati pažnju. Pavle je upozoravao na obmanu koja će uvesti drugog Isusa i drugi Duh, i Jovan je dao upozorenje da će se u poslednjim danima, *„čitav svet“* pokloniti Sotoni.

Naravno da ste svesni toga da će Sotona postići ovo kroz obmanu, stoga Biblija kaže da Sotona *„zavodi ceo svet“* (Otkrivenje 12:9). Drugim rečima, Sotona će uvesti učenje, doktrinu ili filozofiju, koja će navesti ljude da se poklone njemu misleći da je on Bog.

Kako možemo prepoznati da li smo obmanuti ili nismo? Bilo kom proučavaocu Biblije odgovor bi trebalo da bude jasan; *„K zakonu i svedočanstvu! Ako ne govore prema ovoj reči, to je zato što nema svetlosti u njima.“* Isaija 8:20

Biblija nas upućuje na to da, *„sve proveravamo“* 1. Solunjanima 5:21, *da slušamo otvorenog uma i sve proveravamo Božjom rečju, da vidimo da li je tako (Dela 17:11).* To se trudim da uradim u ovom poglavlju.

Imajući ovo na umu, vratimo se Pavlovom upozorenju i pogledajmo kakvu nam „sigurnosnu mrežu“ daje. Zapazite šta je rekao:

- *„drugačijeg Isusa od onoga kojeg smo mi propovedali“* Ovo znači da je Pavle propovedao istinskog Isusa Korinćanima. Ako otkrijemo kog Isusa je Pavle propovedao, automatski ćemo znati ko je lažni Isus.
- *„drugačiji duh od onoga koji ste primili“* Ovo znači da su Korinćani primili ispravnog duha. Ponovo imamo zadatak da pronademo kog duha su primili.
- *„drugačiju dobru vest od one koju ste primili“* Ovo znači da su oni primili i prihvatili ispravno jevanđelje. Isto načelo važi i ovde.

U ovom poglavlju, fokusiraću se na istinskog Isusa kako bismo mogli da identifikujemo *„drugačijeg Isusa.“* Pošto je Pavle dao upozorenje Korinćanima, trudiću se da svoje istraživanje ograničim na 1. i 2. glavu poslanice Korinćanima, iako mogu uzeti jedan ili dva stiha iz drugih Pavlovih poslanica.

Kog Isusa je Pavle propovedao?

„A zatim je u sinagogama odmah propovedao Hrista, da je on SinBožji.“ Dela 9:20

„Veran je Bog koji vas je pozvao u zajednicu sa svojim Sinom Isusom Hristom, našim Gospodom.“ 1. Korinćanima 1:9

„Jer Sin Božji, HristIsus, koga smo vam mi propovedali - ja i Silvan i Timotej - nije bio „da“, a istovremeno „ne“, nego je „da“ po njemu postalo „da“.“ 2. Korinćanima 1:19

Pavle je propovedao Isusa, Božjeg Sina, a ne Boga Sina. On nije propovedao Isusa koji je deo Boga, ili Isusa koji je jedini biblijski Bog. Ne, Pavle je jasno učio Korinćane da je Isus Sin Božji. Zapazite šta on kaže Korinćanima:

„Za nas postoji jedan Bog Otac od koga je sve, i mi u Njemu, i jedan Gospod, Isus Hrist, kroz koga je sve, i mi kroz Njega.“

1. Korinćanima 8:6

Postoji samo jedan Bog, to je Bog Otac, od koga je sve. On je izvor svega. I postoji samo jedan Gospod ili Gospodar, a to je Isus Hrist, kroz koga je sve.

Pavle je učio Korinćane da jedini Bog nije Isus Hrist. Isus Hrist je Sin ovog jedinog Boga.

Zapazite šta je još rekao:

„Ali želim da znate da je svakom mužu glava Hrist, a ženi je glava muž, a Hristu je poglavar Bog.“ 1. Korinćanima 11:3

Hristu je glava Bog. Ponovo, Pavle je propovedao da je biblijski Bog glava Hristu.

„Neka je blagoslovljen Bog i Otac našeg Gospoda Isusa Hrista, Otac milosrđa i Bog svake utehe.“ 2. Korinćanima 1:3

Ponavljam, Pavle je učio Korinćane da je Biblijski Bog, Otac Isusa Hrista. Stoga, istinski Isus koga je Pavle propovedao bio je Sin Božji, a ne Bog Sin.

Molim vas imajte na umu, da Korinćani kojima je Pavle pisaoove poslanice nisu bili članovi bilo koje od denominacija koje danas poznajemo. Oni su jednostavno bili Isusovi sledbenici. Pismo koje su oni imali danas se zove Stari savez. Kao dodatak Staromsavezu, imali su ove dve Pavlove poslanice, i naravno, sve ono što su ih Pavle i drugi misionari učili oči u oči.

Imajući identitet istinskog Isusa na umu, hajde da uporedimo Isusa današnjice sa onim Isusom koga je Pavle propovedao.

Zapazite šta se danas uči o Isusu:

- **Islam:** uči da je Isus bio prorok kao i Muhamed. On nije bio Božji Sin. „Oni govore „Milostivi ima rođenog sina!“- Vi zaista govorite nešto odvratno! Gotovo da se nebesa raspadnu, a Zemlja provali i planine zdrobe što Milostivom pripisuju sina. Nezamislivo je da Milostivi ima sina.“ (Kuran 19:88-92)
- **Bahai** vera uči da je Isus bio samo čovek. On je bio jedna od manifestacija Boga, kao što su to Mojsije, Buda, Muhamed ili Bahaul.
- **Budizam** veruje u Isusa, ali ne kao u Sina Božjeg. Oni uče da je Isus bio mudar, svet i prosvetljen čovek koji je učio Budu sličnim stvarima.
- **Hinduizam** veruje da je Isus samo jedan od hiljadu bogova u koje hinduisti veruju. On za njih nije jedinorođeni Sin Božji, kao što je i Sam tvrdio.
- **Judaizam** je, kao što svi znamo, odbacio Božjeg Sina i ubio Ga. Oni su Ga smatrali samo za običnog čoveka.

Kako da znamo da li je njihov Isus lažni ili pravi? „*K zakonu i svedočanstvu!*“ Mi proveravamo njihovo verovanje u Isusa sa onim što je Pavle propovedao. Gore navedene religije ne prihvataju Isusa kao Božjeg Sina. One imaju drugačijeg Isusa.

Šta je sa hrišćanima? Pavlovo upozorenje je uglavnom bilo upućeno hrišćanima. Da li je drugačiji Isus bio uveden u hrišćanstvo, Isus kojeg Pavle nije propovedao? Samo je fer i pošteno ako primenimo isti test na Isusa u današnjem hrišćanstvu.

Moje verovanje je da većina hrišćanstva obožava i klanja se drugačijem Isusu. Kao što smo već videli, Trojstvo uči da je biblijski Bog sačinjen od tri jednosuštinske ličnosti ili hipostaze. Sve tri ličnosti su podjednako večne. Prema Trojstvu, Isus je druga ličnost Božanstva/Trojstva. Stoga, Isus ne može da bude Božji Sin. On nije mogao biti rođen od Oca u danima večnosti zato što Otac nije

postojao pre Sina. Već smo videli u Poglavlju 2, kako neki ograničavaju Isusovo Sinaštvo na Njegovo utelovljenje, dok drugi izjavljaju da je odnos Otac-Sin nije doslovan odnos, već metaforičan.

Ako ćemo da budemo dosledni i poštteni moramo primeniti isti test koji smo primenjivali na drugim religijama, i na našu sopstvenu religiju. Da li hrišćanstvo uči o istom Isusu kojeg je Pavle propovedao, ili imamo „*drugačijeg Isusa?*“

Tužno je reći, ali prevara se uvukla u hrišćanstvo pod imenom Trojstvo i predstavila je drugačijeg Isusa Božjem narodu. Evo nekih primera koji pokazuju da moji zaključci nisu bez dokaza:

„Ne ostaje nam ništa drugo, nego da prihvatimo to da Isus nije mogao postati doslovni Božji sin u večnosti - On nije mogao biti sam Svoj sin. On je jasno prihvatio tu ulogu za potrebe Plana Otkupljenja.“(*A few comments by Max Hatton on the book “The Trinity: What has God Revealed” pg4*) (SDA Minister)

Na drugom mestu je isti pastor rekao:

„Da ponovim učenje Pisma - Isus je Jahve, i zato ne može biti doslovni sin Jahve-a.“ (str. 6)

Max Haton nije sam u ovom zaključivanju. Evo šta je jedan drugi propovednik napisao u svojoj knjizi „Odbrana Božanstva“:

„Hrist je oduvek bio Božji Sin; i nikada nije postojalo vreme kada je on izašao od Oca. Izgleda da ova izjava rešava sve probleme u vezi sa Hristovim Sinaštvom.“(*“Defending the Godhead,” by Vance Ferrel pg.17 (an independent minister/author)*)

Ranije u svojoj knjizi on je rekao:

„Ovde je problem u tome što ova imena (Otac, Sin ili Hrist, i Sveti Duh) identifikuju Njihovo delo, a ne Njihovu prirodu.“ (Ibid, pg.17)

Ako se odnos Otac-Sin odnosi samo na Njihovo delo, onda je to samo naziv, metafora, a ne stvarni odnos Otac-Sin.

Još jedan primer je F.E. Raven, uticajni učitelj iz udruženja Plymouth Brethren. 1895. godine on je izjavio:

„Shvatam da je sada, „Sin Božji“ naziv za utelovljenog Hrista; jedva da bih trebalo da upotrebim „Božji Sin“ da bih ukazao na Njegovu večnu Ličnost.“

Evo nekoliko izjava iz Poglavlja 2:

„Kako Bog, osoba koju znamo kao Isus Hrist, nije imao početak, nije bio rođen, nije bio Sin i nije došao u postojanje... ali kao čovek i Božji Sin nije bio večan, imao je početak, bio je rođen i sve ovo se odigravalo kada je Marije imala Sina. Zbog toga je doktrina o večnom sinaštvu Isusa Hrista, nepojmljiva razumu, neusklađena sa Pismom i suprotstavljena samoj sebi.“ [*Finis Jennings Dake, Dake's Annotated Reference Bible (Lawrenceville, GA: Dake Bible Sales, 1963) 139 (N.T.).*]

„Pismo nigde ne naziva Isusa večnim Božjim Sinom, i On nikada nije bio nazvan sinom pre utelovljenja, osim u proročkim pasusima Starog saveza. Izraz „Sin,“ sam po sebi je funkcionalan izraz, kao što je i izraz „Otac,“ i nema značenje odvojeno od vremena... Mnoge jeresi koje su se uhvatile za konfuziju koju je stvorila nelogična teorija Rimokatoličke teologije o „večnom Sinaštvu“ ili „večnom stvaranju“ prenete su i u neke aspekte protestantske teologije. Konačno; ne može postojati bilo šta kao što je večno Sinaštvo... Reč „Sin,“ definitivno ukazuje na inferiornost.“ [*Walter Martin, The Kingdom of the Cults [Minneapolis: Bethany House, 1985] 117-118.*]

„Četvrto, ljudsko dete dolazi od svojih roditelja kroz prirodno rođenje. Međutim, u slučaju Božanstva, Sin je proistekao od Oca, ne kao nešto božansko, ili kroz prirodno rađanje, već da bi obavio delo stvaranja i otkupljenja (Jovan 8:42; 16:28). Ne postoji biblijska podrška za večno stvaranje Sina od Oca. Sin je

došao od Boga, ali ga Bog nije stvorio. Peto, slika otac-sin, ne može se doslovno primeniti na odnos Otac-Sin unutar Božanstva. Sin nije prirodni, doslovni Očev sin. Prirodno dete ima svoj početak, dok je unutar Božanstva, Sin večan. Reč „Sin,“ ima metaforičko značenje kada se primeni na Božanstvo. Ta reč nosi ideju o različitosti ličnosti unutar Božanstva i ravnopravnosti njihovih priroda u kontekstu večnog odnosa ljubavi.“ (*Adventist World, November 2015 (What does the Bible mean when it refers to Jesus as “the Son of God))*)

„Odnos Otac-Sin u Božanstvu, bi trebalo shvatiti metaforički, a ne doslovno.“ (*Max Hatton, Understanding the Trinity, p. 97*)

Sotona je bio veoma uspešan u uvođenju drugačijeg Isusa u hrišćanstvo. Kao što možete videti, teolozi, učitelji, pastori iz različitih denominacija zaključili su da Isus nije i ne može biti doslovni Božji Sin. Razlog iz kojeg su došli do ovakvog zaključka je njihovo verovanje u Trojstvo koje se protivi prihvatanju doslovnog Isusovog Sinaštva. Stoga je, kroz doktrinu o Trojstvu, Sotona uveo drugačijeg Isusa koga Pavle nije propovedao.

Da li je onda čudno što je jedan od znakova raspoznavanja antihrista njegovo negiranje doslovnog odnosa Otac-Sin:

„Ko je lažljivac ako ne onaj ko poriče Isusa kao Hrista? To je Antihrist, onaj koji poriče Oca i Sina.“ 1. Jovanova 2:22

Test pitanje je sledeće: Da li je Isus doslovni Božji Sin ili nije? Pavle je rekao da jeste, Korinćani su verovali da jeste, Bog Otac je rekao da jeste i sam Isus je rekao da jeste (Jovan 10:36).

Šta ti veruješ?

Poglavlje 7

SVETI DUH

Ako želimo da izaberemo jednu istaknutu ličnost pored Isusa u Novom savezu, to bi morao da bude Sveti Duh. Puno je pisano o Svetom Duhu u Pismu i van Pisma. Novo-savezno doba, naročito od Pedesetnice, nazvano je „doba Svetog Duha.“ Knjigu Dela apostolska mnogi autori sa pravom nazivaju „Dela Svetog Duha.“

Sveti Duh je u Novom savezu predstavljen kao Ličnost, kao Otac i kao Sin. Mnogi pasusi u Pismu daju težinu ovom zaključku. Čitamo o duhu:

- Inspirisao je biblijske pisce (2. Petrova 1:21)
- Ispunio Hristov život (Luka 4:18)
- Osvedočava svet o grehu (Jovan 16:8)
- Svedoči o Hristu (Jovan 15:26)
- Upućuje i govori (2. Samuilova 23:2; Luka 4:1; Dela 13:2)
- Može biti ožalošćen (Efescima 4:30)
- Može se lagati Svetom Duhu (Dela 5:3)

Kao što možete da vidite, Biblija ne predstavlja Duha samo kao silu ili uticaj od Boga. Verovati u ovo znači suprotstavljati se Pismu. Najgori zločin je verovati u to da Sveti Duh ne postoji. Nikada nisam upoznao nekoga ko veruje u ove neistine, ali sam čuo druge ljude koji tvrde da poznaju nekog takvog. Otuda moje isticanje ovih pogrešnih verovanja.

Sveti Duh je Ličnost; ovo je učenje Pisma. Međutim, zbog ovih i drugih tekstova neki su napravili preskok vere i zaključili da Duh mora biti različita ličnost od Oca i Sina. Pod različitim, oni podrazumevaju to da Sveti Duh nije ni Otac, ni Sin.

Ovo je uobičajeno učenje u skladu sa doktrinom o Trojstvu. Evo nekoliko primera:

Nakon citiranja dela Atanasijevog Kreda, autor članka pod nazivom „Razumevanje Trojstva“ je napisao:

„Ovaj pasus nudi paradigmatisku izjavu o izvornom razumevanju Trojstva. Kao što je pojašnjeno, doktrina zahteva ne samo da Bog postoji u tri ličnosti, već i da je svaki od sledećih iskaza tačan:

1. Postoji tačno jedan Bog.
2. Otac je Bog, Sin je Bog i Sveti Duh je Bog
3. Otac nije Sin, i Sveti Duh nije Otac ili Sin.

Ali ova tri iskaza su očigledno kontradiktorna. Prvi insistira na tome da se doktrina mora tumačiti u kontekstu monoteizma, stava da postoji jedan i samo jedan Bog. Ali drugi insistira na tome da je svaka Ličnost božanstvo, dok nam treći iskaz kaže da postoje tri Ličnosti. Onda ova doktrina očigledno kaže i da postoji i da ne postoji samo jedan Bog.“ (*Understanding The Trinity by Jeffrey E. Brower and Michael C. Rea, university of Notre Dame P.2*³

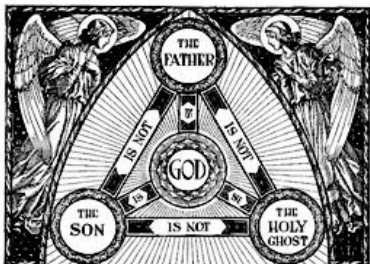
Drugi autor iz protestantske denominacije, piše sledeće:

„Međutim, koncept „Trojstva“ se pokazao kao najadekvatniji način da se afirmišu svi biblijski dokazi o Bogu:

1. Postoji samo jedan Bog.
2. Otac je Bog, Sin je Bog, Sveti Duh je Bog.
3. Svi su ravnopravni i međusobno zavisni.
4. Otac nije Sin; Sin nije Duh; Duh nije Otac, itd.
5. I Otac i Sin i Duh su lična bića, a ne bezlične sile.
6. Isus je postao i čovek i božanstvo.
7. Bog se može upoznati kroz sva tri bića.

³<https://www3.nd.edu/~mrea/papers/Understanding%20the%20Trinity.pdf>

Evo još jednom da prikažemo dijagram:

**Iz knjige
„Moja katolička vera“**

Novi slikoviti priručnik za proučavanje Biblije, str.75, ASD

Želim da ponovim nešto što sam rekao ranije - preskok vere je reći da je Sveti Duh različita Ličnost od Oca i od Sina. Da, Sveti Duh je ličnost isto kao što su Otac i Sin ličnosti, ali ovo ne znači da je Sveti Duh različita ličnost od Oca i Sina. Dozvolite mi da objasnim:

Prva stvar koju moram da razjasnim, dragi čitaoc, je da nijedno ljudsko biće ne razume prirodu Duha. Dakle, ostavićemo ovu temu. Ovo nije proučavanje o prirodi Svetog Duha, ovo je proučavanje o identitetu Svetog Duha.

Ako se vratimo na početak čovečanstva, čitamo sledeće reči:
„Zatim Bog reče: „*Hajde da načinimo čoveka po svom obličju, sličnog nama, i neka vlada nad morskim ribama, nad stvorenjima koja lete po nebu, nad stokom, nad svom zemljom i nad svim drugim životinjama što se miču po zemlji.*” I Bog je stvorio čoveka po svom obličju, po obličju Božjem stvorio ga je - muškarca i ženu stvorio ih je.“ 1. Mojsijeva 1:26-27

Mi smo stvoreni po obličju Božjem. Mi nismo savršena slika Božja; samo jedno biće, Isus, naziva se „*savršenom slikom*“ Boga (Jevrejima 1:3; Kološanima 1:15,16; 2. Korinćanima 4:4). Međutim, mi smo stvoreni po Njegovom obličju; stoga, možemo naučiti nešto o Bogu, gledajući u sebe. (Ako mislite da reč sličnog „nama“ mora značiti Trojstvo, molim vas da pogledate prigovor 2 u poglavlju 15 gde ću se baviti ovim stihom).

Kako nastavljamo da čitamo izveštaj o stvaranju otkrivamo da je čovek sačinjen od dve stvari, telesne forme i duha:

„Gospod Bog je oblikovao čoveka od zemaljskog prahai udahnuo mu u nozdrve dah života, i čovek je postao živa duša.“ 1. Mojsijeva 2:7

Ljudsko Telo + Ljudski Duh = Živo Ljudsko Biće

Moj duh nije drugačija ličnost od mene. Radi se o tome ko sam ja iznutra. Na primer, kada se Nabuhadnezar borio sa snom, Biblija kaže:

„Druge godine Nebuhadnezarovog kraljevanja, Nebuhadnezar je usnio snove, i njegov duh se uznemirio, pa više nije mogao oka sklopiti.“ Danilo 2:1

Kada se pročita izraz „njegov duh“ iz gornjeg stiha, niko neće pomisliti da se to odnosi na drugu ličnost pod imenom „njegov duh.“ Naravno, prirodno nam je jasno da se to odnosi na samog Nabuhadnezara. Zapravo, car Nabuhadnezar je bio u problemu; on je bio taj koji nije mogao da zaspi.

Imajte na umu da smo načinjeni po obličju Božjem. Ako moj duh ukazuje na mene i Nabuhadnezrov duh ukazuje na samog cara Nabuhadnezara, možemo li da primenimo isto načelo i na onoga po čijem obličju smo stvoreni? Posle svega, Biblija kaže:

„Jer ko od ljudi zna šta je u nekom čoveku, osim duha čovečijeg koji je u njemu? Isto tako, niko ne zna šta je u Bogu, osim Duha Božjeg.“ 1. Korinćanima 2:11

Gornji tekst upoređuje odnos između čoveka i njegovog duha sa odnosom između Boga i Njegovog Duha. Ipak, tekst označava veoma značajnu razliku. Dok je čovekov duh „u čoveku“, Božji duh nije ograničen na Njegovu telesnu formu. (Za više informacija o Božjoj telesnoj formi molim vas pogledajte Lekciju 6 u biblijskim proučavanjima na kraju knjige)

Vratimo se našem pitanju, možemo li reći da se Božji Duh odnosi na Samog Boga? Da li je logično načelo koje smo videli u čoveku primenjivo na Oca i Njegovog Sina. Hajde da istražimo Spise da vidimo šta kaže Biblija:

„Isus je odmah prepoznao u duhu da tako razmišljaju u sebi, pa im je rekao: „Zašto tako razmišljate u svojim srcima?“ Marko 2:8

Možete pomisliti da sam naivan što postavljam sledeće pitanje, ali moram da uradim tako da bih potvrdio svoju poentu. Koje „prepoznao“ u gornjem stihu? Da li je to bio Isus ili druga ličnost pod imenom „njegov duh“? Uveren sam da će vaš odgovor biti kao i moj; naravno, to je bio Isus. On je prepoznao u *Svom duhu, ili Svom srcu/umu, ili u Sebi. Evo još jednog primera:*

„Tada je duboko uzdahnio i rekao: „Zašto ovaj naraštaj traži znak? Zaista, kažem vam, neće se dati znak ovom naraštaju.“ Marko 8:12

Ponovo, ko je bio taj koji je uzdahnio? Da li je to bio Isus ili druga ličnost pod imenom „njegov duh“? Da li shvatate šta hoću da kažem? Jednostavno! Naivno! Može biti. Ali je od suštinskog značaja kao što ćete videti. Evo poslednjeg primera:

„Isus je povikao iz sveg glasa: „Oče, u tvoje ruke predajem svoj duh!“ Luka 23:46

Isusove poslednje reči „Oče, u tvoje ruke predajem svoj duh!“ Šta je Isus predao u ruke svog Oca? Da li je predao Sebe, Svoj život ili drugu ličnost pod imenom „moj duh“?

Do sada sam siguran da ćete reći „Ok, shvatili smo poentu, šta to dokazuje?“

Evo šta dokazuje. Kada Biblija kaže „njegov duh“ ukazujući na Isusa, trebalo bi da razumemo da se odnosi na Isusa lično, a ne na drugu ličnost pod imenom „Bog Sveti Duh.“ Kada Isus kaže „moj duh“ trebalo bi da razumemo da se to odnosi na lično Isusov duh/život, a ne na drugu ličnost pod imenom „*Bog Sveti Duh.*“ Veoma jednostavno, veoma bazično, a ipak pobija doktrinu o Trojstvu.

Evo zašto to kažem. Razmotrite sledeći tekst:

„A pošto ste sinovi, Bog je u naša srca poslao Duh svog Sina koji viče: „Aba, Oče!“ Galatima 4:6

Dragi Čitaocze, intelektualno i duhovno poštenje zahtevaju doslednost. A doslednost zahteva poseban način za razumevanje ovog teksta. Ranije smo videli, da kada Biblija kaže „njegov duh“ ili „moj duh“ shvatili smo da se to odnosi na Isusa lično; na Njegov sopstveni život i Ličnost, a ne na neki drugi život i Ličnost.

Ovde govorimo o istom „duhu.“ Pavle je rekao Galatima, „*Bog je u naša srca poslao Duh svog Sina koji viče: „Aba, Oče!“*“

Kada je Pavle rekao „*Duh svog Sina*“ misleći na „*Isusov Duh*“, na šta je ukazivao? Da li je ukazivao na Isusovu Ličnost ili život, ili je ukazivao na drugu ličnost pod imenom „*Bog Sveti Duh?*“

Ne možete biti poštteni prema sebi i Bogu, osim ukoliko ne shvatate Bibliju onako kako piše u njoj. Doslednost, poštenje, iskrenost, Pismo i logika, zahtevaju od nas da shvatimo da je ovo jedini način. To je život i ličnost Isusa Hrista, a ne neko drugi.

Nakon što je ovo čuo, jedan brat je jednom prigovorio da Isusov duh nije isto što i Sveti Duh. Ovo je bio jedini način na koji je ovaj brat mogao da pomiri ono što Pismo jasno kaže, sa onim što crkva uči a zove se Trojstvo. Kao odgovor na njegovu primedbu zamolio sam ga da uporedi sledeća dva stiha:

„To su spasenje marljivo ispitivali ipažljivo istraživali proroci koji su prorokovali o blagodatnamenjenoj vama. Ispitujući u kakvo ili u koje vreme javljaše Duh Hristov u njima, unapred svedočeći za Hristove muke i za slavu koja će uslediti.“

1. Petrova 1:10-11

„A najpre znajte ovo: nijedno proročanstvo Pisma ne proizilazi iz nečijeg ličnog kazivanja. Jer nikad proroštvo ne bi od čovečije volje, nego naučeni od Svetog Duha govoriše sveti Božiji ljudi.“

2. Petrova 1:20-21

Oba pasusa je napisao isti apostol i odnose se na istu stvar. Oba pasusa govor o prorocima od davnina, koji su prorokovali o stvarima koje će doći. Međutim, u svojoj prvoj poslanici Petar kaže da je „Hristov Duh“ bio u prorocima i koji je nadahnjivao ove proroke, dok u svojoj drugoj poslanici Petar kaže da je to bio „Sveti Duh.“

Sveti Duh = Hristov Duh

Vratimo se na glavnu poentu. Sveti Duh je predstavljen u Bibliji kao ličnost, Hristova ličnost, ne druga ličnost pod imenom „Bog Sveti Duh.“ Ovo nikada nije pomenuto u Pismu. Više na ovu temu će biti u sledećem poglavlju.

Sa druge strane, ponekad se Sveti Duh odnosi na Božji Duh ili Očev Duh. Ponovo, da li se to odnosi na život i Ličnost Boga Oca, ili se odnosi na drugu ličnost pod imenom Bog Sveti Duh? Zapazite kako biblijski pisci izjednačavaju Sveti Duh sa Očevim Duhom:

„Kad vas budu vodili na sud, nemojte da se unapred brinete šta ćete govoriti, nego šta vam bude dato u tom času, to govorite, jer nećete govoriti vi, nego Sveti Duh.“ Marko 13:11

Matej upotrebljava iste reči na sledeći način:

„A kad vas predaju, ne brinite se kako ćete i šta ćete reći jer će vam tog časa biti dato šta da govorite. Nećete naime, govoriti vi, nego će u vama govoriti Duh vašega Oca.“ Matej 10:19-20

Sveti Duh = Očev Duh

Sveti Duh nije druga ličnost, do sam Otac. Razmotrite sledeći stih:

„Anđeo joj reče: „Sveti Duh doći će na tebe i sila Svevišnjega zaseniće te. Zato će onaj što se rodi biti svet, i nazvaće se Sin Božji.“ Luka 1:35 (videti takođe Matej 1:18-20)

Biblija jasno kaže *„Sveti Duh će doći na Mariju“. „Ona je začela od Svetog Duha.“ „To što je začeto u njoj bilo je od Svetog Duha.“*

Ako je Trinitarno verovanje ispravno i „...Duh nije Otac,“ kao što Biblijska Proučavanja za mlade i drugi članci i kreda tvrde, onda vas molim da mi kažete ko je Isusov Otac?

Molim vas da razmotrite sledeće tekstove:

„Zemlja je postala bezlična i prazna, i tama je bila nad spoljašnjošću bezdana, a duh Božji lebdeo je nad površinom voda.“ 1. Mojsijeva 1:2

„Kad se krstio, Isus odmah izađe iz vode, a nebesa se otvoriše i on ugleda Božijeg Duha kako silazi kao golub i spušta se na njega.“ Matej 3:16

„I ne žalostite Božji Sveti Duh, kojim ste zapečaćeni u dan otkupljenja.“ Efescima 4:30

Da nikada niste čuli za doktrinu o Trojstvu, i da čitate ove stihove po prvi put, kako bi ste razumeli izraz „Božji Duh?“ Da li biste razumeli da to znači „Duh koji pripada Bogu“ ili biste razumeli da znači „treća ličnost u Trojstvu koja se zove Bog Sveti Duh?“ Budite poštteni i iskreni sami sa sobom. Isto načelo važi i za pojam „Sveti Duh.“ Ovaj pojam nije ime, to je opis; to ukazuje na Duha koji je svet. Biblija koristi različite opise za različite duhove:

„On je odgovorio: ‘Otići ću i biću lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.’ A on je rekao: ‘Uspećeš da ga prevariš. Idi i učin tako.’“ 2. Dnevnika 18:21

„I nakon što ga je nečisti duh bacio u grč i povikao iz sveg glasa, izašao je iz njega.“ Marko 1:26

Da sumiramo šta smo videli do sad, Sveti Duh je ličnost, ali prema Bibliji, to nije drugačija ličnost od Oca i Njegovog Sina. Povremeno nam je rečeno da je Sveti Duh, Isusov Duh, a na drugim mestima nam je rečeno da je Očev Duh. Međutim, nikada nam nije rečeno da je Sveti Duh različita ličnost/biće od Oca i Sina i nikada nećemo pročitati pojam Bog Sveti Duh u Bibliji.

Kao što je moj duh ono što sam ja, moja ličnost i moj život, a ne neko drugi; isto tako, Božji Duh je ono što Bog jeste, Njegova ličnost, Njegov život, a ne neko drugi. Kada Biblija kaže „Hristov Duh“ ili „Očev Duh“ to se odnosi na Hrista ili na Oca, a ne na drugu ličnost pod imenom Bog Sveti Duh.

U sledećem poglavlju, uskladiću ovaj na izgled problem „kome pripada Duh.“

Poglavlje 8

JEDAN DUH

„Jedno je telo i jedan duh - kao što je i jedna nada na koju ste pozvani - jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje, jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima i u svima vama.“ Efescima 4:4-6

U svetlu prethodnog poglavlja, izraz „jedan Duh“ deluje čudno. Videli smo iz Pisma da se Duh odnosi na Isusov Duh, Očev Duh i na Sveti Duh. A ipak ista Biblija kaže da postoji „*jedan duh*“ (videti takođe 1. Korinćanima 12:13; Efescima 2.18). Kako je to moguće?

Da bismo odgovorili na ovo pitanje, treba da razumemo šta Biblija podrazumeva pod terminom „duh.“ Duh znači život, a ponekad označava i um. Zapazite sledeći tekst:

Um: uporedite Isaija 40:13 sa Rimljanima 11:34, gde Pavle citira Isaiju:

„Ko je Gospodnji Duh izmerio? Ko ga kao savetnik može nečemu poučiti?“ Isaija 40:13

„Jer „ko je upoznao Gospodnji um, ko je njegov savetnik?““ Rimljanima 11:34

Život:

„On ju je uzeo za ruku i povikao: „Devojko, ustani!“ I vratio joj se duh i odmah ustala, a on je preporučio da joj daju da jede.“ Luka 8:54-55 (videti Dela 7:59 i Luka 23:46)

„Duh je taj koji daje život, telo ne koristi ništa. Reči koje sam vam govorio Duh su i život su.“ Jovan 6:63

„A ako je Hrist u vama, telo je zaista mrtvo zbog greha, ali Duh je život zbog pravednosti.“ Rimljanima 8:10

Kao što možete videti, reč „duh“ označava život kada se odnosi na čoveka ili Boga. Kakva je povezanost između čoveka i čovekovog duha, takva je i povezanost između Boga i Njegovog duha (1

Korinćanima 2:11). Božji Duh predstavlja Njegovu ličnost, karakter, život i misli. To je Njegova Ličnost. To je ono što On jeste. Zbog toga je Sveti Duh ličnost, kao što su i Isus i Bog ličnosti, jer se radi o tome ko oni jesu; njihovo lično prisustvo, a ne samo njihova sila i uticaj.

Međutim, ostaje problem. Zašto Biblija kaže da postoji samo jedan duh kada čitamo o Duhu Oca i o Duhu Sina? Zapazite sledeći tekst:

„Ali vi niste u telu, nego u Duhu, ako Božji Duh zaista prebiva u vama. Ali ako neko nema Hristov Duh, taj nije Njegov. A ako je Hrist u vama, telo je zaista mrtvo zbog greha, ali Duh je život zbog pravednosti. A ako Duh onoga koji je Isusa podigao iz mrtvih prebiva u vama, onaj koji je Hrista Isusa podigao iz mrtvih oživeće i vaša smrtna tela svojim Duhom koji prebiva u vama.“ Rimljanima 8:9-11

Dok govori o istom Duhu, Pavle upotrebljava sledeću terminologiju:

- Duh
- Božji Duh
- Hristov Duh
- Hrist
- Duh onoga koji je podigao Hrista iz mrtvih

U Pavlovom umu, svi ovi termini se odnose na istog Duha koji prebiva u verniku. Interesantno je da on naziva Duha „Hrist“ u istom pasusu. Zašto bi Pavle došao do takvog zaključka?

Zapazite za koga je Isus rekao da će prebivati u nama kada primimo Utešitelja (Svetog Duha):

„Isus mu je odgovorio: „Ako me neko voli, držaće moje reči, i moj Otac će ga voleti, i doći ćemo k njemu i prebivaćemo s njim.“ Jovan 14:23

Primanjem Svetog Duha, mi primamo i Oca i Sina. Kako je ovo moguće?

Prvo, videli smo u Galatima 4:6 kako je Pavle rekao „*Bog je u naša srca poslao Duh svog Sina*“ i mi smo razumeli da se ovo odnosi na život ili ličnost samog Isusa.

Drugo, zapazite ove stihove:

„Da objavljujemo da je Bog bio u Hristu i pomirio svet sa sobom, ne računajući im njihove prestupe, i stavio u nas reči pomirenja.“ 2. Korinćanima 5:19

„Zar ne veruješ da sam ja u Ocu i da je Otac u meni? Ono što vam ja govorim ne govorim sam od sebe, nego Otac koji stoji u meni čini svoja dela. Verujte mi da sam ja u Ocu i da je Otac u meni, ako ne inače, verujte zbog samih dela.“ Jovan 14:10-11

Bog Otac je bio u Hristu. Kako je to moguće? Biblija nam daje odgovor:

„Gospodnji Duh je na meni, jer me je Bog pomazao da objavim dobru vest siromašnima, da iscelim one slomljenog srca, da propovedam oslobođenje zarobljenima i vraćanje vida slepima, da pustim potlačene na slobodu.“ Luka 4:18 (videti i Isaija 61:1)

„Na njemu će počivati Gospodnji Duh, Duh mudrosti i razboritosti, Duh saveta i sile, Duh znanja i straha od Gospoda.“ Isaija 11:2 (videti Isaija 42:1 i Matej 3:16)

Bog je rekao „*Na njega sam stavio svoj duh*“ Isaija 42:1. Vidimo da se to dogodilo prilikom utelovljenja, kada je Sveti Duh došao na Mariju i ponovo potvrdio prilikom Isusovog krštenja. Svi ovi primeri govore o „*Božjem Duhu*“, a ne o „*Bogu Duhu*.“

Otac ima Duh, Biblija tako kaže; Sin takođe ima Duh, Biblija takođe tako kaže; ipak se nešto dogodilo u utelovljenju i vaskrsenju što je omogućilo biblijskim piscima da kažu da postoji Jedan Duh. Isus je ukazivao na ovog Jednog Duha kao na Utešitelja ili Duha Istine (Jovan 14:16,17). Isus je takođe rekao, da ako On ne ode, ovaj Utešitelj neće moći da dođe (Jovan 16:7). Evo zašto je Isus morao poći po ovog Utešitelja:

„Ko bude verovao u mene, kao što je rečeno u Pismu, iz njegovog tela poteći će reke žive vode.” A rekao je to za Duh koji je trebalo da prime oni koji veruju u njega. Tada, naime, Duh još nije bio dat, jer Isus još nije bio proslavljen.” Jovan 7:38-39

Ovo je verovatno najznačajniji tekst u poglavlju. Jovan je bio veoma jasan. Rekao je da Utešitelj nije mogao da bude dat dok Isus ne bude proslavljen što se naravno dogodilo nakon Njegovog vaskrsenja. Isus je trebalo da bude proslavljen, kako bi „Duh“, „Duh istine“ ili „Utešitelj“ mogao da bude dat.

Zašto je to tako? Ako je Sveti Duh različita ličnost od Isusa, kao što Trojstvo uči, zašto onda nije mogao da bude dat pre proslavljenja? Vidite, Hristov Duh je bio u Staro-saveznim prorocima. Očev Duh je bio izliven na Isusa tokom Njegovog utelovljenja. Međutim, važno je da razumemo da Utešitelj, koga je Isus obećao da će poslati, nije potpuno isti kao Hristov Duh koji je bio u Staro-saveznim prorocima.

Kroz utelovljenje, Isus je ušao u iskustvo u kome nije bio nikada ranije. On je postao čovek. Uzeo je na Sebe čovečanstvo (ljudsku prirodu: dodatak izdavača) što nije učinio nikada ranije. U Isusu, Bogo-čoveku, prebivao je Bog Otac. U Njemu su se ujedinili čovečanstvo i božanstvo. On je bio rođen od žene (Galatima 4:4) a ipak je u Njemu prebivala punina Božanstva (Kološanima2:9).

Kao Božansko-ljudsko Biće, Isus je pobedio Sotonu i grob. Stekao je iskustvo koje nikada ranije nije imao. On je autor vere koja nije postojala ranije. Isus je u stanju da uteši iskušanog zato što je i sam bio iskušan (Jevrejima 2:18). On je naš Utešitelj/Zastupnik (Jovan 14:18; 1. Jovanova 2:1). Imajte na umu da je reč prevedena sa „Utešitelj“ u Jovan 14 prevedena kao „Zastupnik“ u 1. Jovanova 2:1.

Na krstu, Otac se razdvojio od Sina, što je dovelo do smrti Njegovog Sina. Međutim, u Hristovom vaskrsenju i proslavljenju, naročito istaknutog na dan Pedesetnice, Očev Duh je ponovo bio izliven na Isusa, ali bez mere. Isusovo čovečanstvo (ljudska priroda:

dodatak izdavača) je suštinski element u Njegovom proslavljenju. Setite se Isusove molitve u Jovan 17:

„Ja sam proslavio tebe na zemlji, dovršivši delo koje si mi dao da izvršim. A sada ti, Oče, proslavi me svojom slavom koju sam imao s tobom pre nego što je svet postao.“ Jovan 17:4,5

Bogo-čovjek Isus Hrist je molio Oca da ga proslavi. Kao naš Predstavnik, Drugi Adam, naš Brat, On je molio za svoje proslavljenje; i kao jedan od nas, primio je ovo proslavljenje na dan Pedesetnice (Dela 2:32,33; 3:13; Jevrejima 1:8,9). Ovo jebilo učinjeno, *„kako bi On“*, Isus, *„mogao ispuniti sve“* uključujući i Svoje telo - crkvu (Efescima 4:9,10).

Otac je izlio Duh bez ograničenja, na Svog Sina, glavu tela. Od Isusa, naše glave, Duh je tekao do ostatka tela. Duh koji su apostoli primili na dan Pedesetnice bio je obećani Utešitelj. To je Očev Duh koji dolazi kroz Hrista.

Kroz Isusovo proslavljenje, Duh Sina je bio ujedinjen sa Očevim Duhom, što je rezultovalo jednim duhom, koji je u isto vreme i Očev i Sinovljev Duh (Rimljanima 8:9-11).

Ovo je Jedan Duh, Sveti Duh koji je govorio apostolima i upućivao ih; to je bio Duh kome su ljudi lagali i koji je trebalo da osvedoči svet o grehu. To je bio Duh na koji je Jovan ukazivao kada je rekao *„jer Sveti Duh još nije bio dat“* Jovan 7:39. Govorimo o istom Duhu, za kojeg je Jovan rekao *„Za vaše je dobro što ja odlazim. Jer ako ne odem, utešitelj neće doći k vama, ali ako odem, poslaću ga k vama.“* Jovan 16:7

Ovaj jedan Duh nije niko drugi do sam život Isusa Hrista, u kome se nalazi Očev život. Drugim rečima, ovaj jedan Duh nije niko drugi do lično Isus Hrist u duhovnom obliku. Kada primimo Duha, mi imamo i Oca i Sina (Jovan 14:23), čineći Svetog Duha trećim predstavnikom kroz koga Bog i Njegov Sin mogu biti lično prisutni sa nama, kao sveprisutni.

Da, Sveti Duh je ličnost, kao što su Bog i Hrist ličnosti, ali on nije drugačija ličnost. To je sama ličnost Isusa Hrista, ispunjena „*svom puninom*“ Oca. U sledećem poglavlju, navešću mnoge stihove koji naglašavaju ovu istinu.

Poglavlje 9

DRUGAČIJI DUH

„Jer ako neko dođe i propoveda drugačijeg Isusa od onoga koga smo mi propovedali, ili ako primite drugačiji duh od onoga koji ste primili ili drugačiju dobru vest od one koju ste prihvatili, vi takvog spremno podnosite.“ 2. Korinćanima 11:4

Pavlovo upozorenje Korinćanima nije bilo ograničeno na primanje drugačijeg Isusa, bilo je prošireno na primanje drugačijeg duha. U prethodnom poglavlju videli smo da Biblija kaže da postoji jedan Duh. Mi u ovom poglavlju želimo da vidimo kog duha su Korinćani primili. Kada saznamo kog duha su primili, bićemo u stanju da prepoznamo koji duh je „*drugačiji duh*.“

Ponovo ću se truditi da ograničim moje reference na poslanice Korinćanima jer njih istražujemo. Razmotrite sledeće:

„Zar ne znate da ste vi Božji hram i da Božji Duh prebiva u vama?“ 1. Korinćanima 3:16

Korinćani su razumeli da je Božji Duh bio taj koji je prebivao u njima. Setite se onoga što smo ranije zaključili - „*duh*“ znači „*život*.“

„Jer ko od ljudi zna šta je u nekom čoveku, osim duha čovečijeg koji je u njemu? Isto tako, niko ne zna šta je u Bogu, osim Duha Božjeg.“ 1. Korinćanima 2:11

Vaš duh nije drugačiji entitet od vas samih. To je ono ko ste vi, vaš sopstveni život; ne vaše fizičko telo, već vaša duhovna komponenta, vaš ne-fizički aspekt.

Na isti način, Božji Duh nije drugačiji entitet od Boga. To je Sam Bog bez fizičke forme. To je Njegov sopstveni život.

Zapazite šta još Pavle kaže:

„Gospod je Duh, a gde je Gospodnji Duh, tamo je sloboda.“

2. Korinćanima 3:17

Da li ste to ukačili? Gospod je taj Duh. Ko je taj Gospod?

„Za nas postoji jedan Bog Otac od koga je sve, i mi u Njemu, i jedan Gospod, Isus Hrist, kroz koga je sve, i mi kroz Njega.“

1. Korinćanima 8:6

Gornja dva teksta ističu identitet Svetog Duha jasno kao dan. Pavle je rekao „*postoji jedan Gospod Isus Hrist*“ a onda je rekao „*Gospod je taj Duh.*“ Pavle je učio Korinćane da je Sveti Duh zapravo sam Isus Hrist u svojoj božanskoj sveprisutnosti.

U svetlu ovoga, smatram vrlo interesantnim ono što je Pavle pisao Korinćanima:

„Tako je i napisano: „Prvi čovek, Adam, postao je živa duša, poslednji Adam Duh koji daje život.“ 1. Korinćanima 15:45

Ovo je savršeno usklađeno sa onim što smo videli u prethodnim poglavljima. Isus je bio učinjen životodavnim Duhom. Na dan Pedesetnoće, Isusov Duh se spustio na učenike. Isus je došao k njima kao obećani Utešitelj. On je Duh istine. Zapazite šta piše u Dela 3:26:

„Podigavši svog Sina Isusa, Bog ga je najpre poslao k vama da svakoga od vas blagoslovi odvrćajući ga od zla.“ Dela 3:26

Bog je poslao Isusa u duhovnom obliku da blagoslovi Svoj narod. To je Pavle rekao u Galatima 4:6:

*„A pošto ste sinovi, **Bog** je u naša srca poslao **Duh svog Sina** koji viče: „Aba, Oče!““* Galatima 4:6

Prema Pavlu, Duh kojeg su Korinćani primili nije niko drugi do Hristov Duh ili Hristov život. To je bio lično Hrist, bez ljudskog obličja; Njegova duhovna manifestacija.

*„Sami sebe ispitajte jeste li u veri, sami sebe proverite. Ili ne poznajete sebe da je **Isus Hrist u vama**? Osim ako niste odbačeni.“* 2. Korinćanima 13:5 (videti i Rimljanima 8:10; Galatima 2:20; Efescima 3:17; Kološanima 1:26,27; Jovan 4:4)

Pavle nije rekao da imate Hristove rači, Hristove misli ili Hristovog prijatelja. Ne, rekao je da je Hrist u vama (videti Rimljanima 8:10).

I zbog toga što je Bog bio u Hristu (2. Korinćanima 5:19) kadasu Korinćani primili Hrista, primili su i Božji Duh i Hristov Duh (Jovan 14:23).

Ovo je veoma važno da se razume zato što, prema Pavlu, primanje drugačijeg Isusa ili drugačijeg duha, predstavlja obmanu zmije koja je prevarila Evu u Edenskom vrtu.

Šta je sa hrišćanstvom danas? Da li je primilo duha kojeg je Pavle podelio sa Korinćanima ili drugačijeg duha?

Ponovo, kao što smo ranije videli, kroz učenje Trojstva hrišćanstvo je primilo drugačijeg duha nego što je Isusov i Očev.

Evo ponovo:

„Otac nije Sin i Sveti Duh nije ni Otac, ni Sin.“ (*Understanding The Trinity by Jeffrey E. Brower and Michael C. Rea, university of Notre Dame P.2*)⁴

„Otac nije Sin; Sin nije Duh; Duh nije otac, itd.“ (*Bible Studies for Youth - Seventh-day Adventist Church.*)⁵

Doktrina o Trojstvu, predstavila je drugačiju ličnost/biće pod imenom „Bog Sveti Duh.“

Prema ovom učenju, „*Bog Sveti Duh*“ je taj koji prebiva u nama, Božjem hramu (1. Korinćanima 3:16), dok je Isus na nebu sa Ocem. Kroz ovo učenje, treća ličnost/biće (Bog Sveti Duh) se poštuje podjednako kao Bog, vredan obožavanja, poštovanja i klanjanja kao Bog.

Pa ipak svaki proučavalac Biblije zna da termin „*Bog Sveti Duh*“ nikada nije pomenut u Pismu.

U svetlu toga, smatram da je vrlo značajno ono što Biblija kaže:

⁴<https://www3.nd.edu/~mrea/papers/Understanding%20the%20Trinity.pdf>

⁵http://aucyouth.adventist.org.au/uploaded_assets/361517

*„Ne dajte nikome da vas zavede ni nakoji način, jer taj dan neće doći dok prvo ne dođe otpad i ne otkrije se Čovek bezakonja, sin uništenja, koji se protivi i uzvisuje se iznad svega što se naziva „bog“ ili se obožava, **tako što će sesti u Božjem hramu prikazujući se kao bog.**“ 2. Solunjanima 2:3-4*

Poglavlje 10

KAKO BOŽANSTVO UTIČE NA PRAVEDNOST VEROM?

„A ko se združi s Gospodom jedan je duh.“ 1. Korinćanima 6:17

Od kako sam postao hrišćanin čuo sam izraz „pravednost verom“ više od bilo koga drugog. Mnoge knjige i propovedi su bile napisane na ovu temu, i svaka crkva i hrišćanska grupa sa kojom sam došao u kontakt tvrdilaje da veruje u to. Legalisti i liberali takođe tvrde da imaju pravednost verom.

Šta je pravednost verom? Da bismo saznali kako pitanje Božanstva utiče na poruku o pravednosti verom prvo moramo da razumemo šta je pravednost verom. Jednostavno rečeno, pravednost verom se odnosi na pravednost primljenu verom. Zapazite sledeći tekst:

„Stoga iz dela zakona ni jedno telo se neće opravdati u njegovim očima, jer preko Zakona dolazi spoznaja o grehu. A sada se pokazuje pravednost pred Bogom nezavisno od Zakona, o čemu svedoče Zakon i Proroci. I to pravda Božija kroz veru Isusa Hrista za sve i na sve koji veruju, jer nema razlike.“
Rimljanima 3:20-22

Nemojte propustiti poentu. Pavle ne govori o ljudskoj pravednosti. On govori o Božjoj pravednosti. On je naziva „pravednost Božja.“ Zapazite šta kaže u Poglavlju 10:

„Jer, pošto ne poznaju Božju pravednost, nego nastoje da uspostave svoju, nisu prihvatili Božju pravednost.“ Rimljanima 10:3

Pravednost koja nam je ponuđena nije ljudskog porekla; to je sama Božja pravednost. To je Martin Luter nazvao „*justitia alienum*“ ili strana pravednost, ili pravednost koja pripada nekom drugom. On

je nastavio i rekao da jeto pravednost koja je izvan nas. Doslovno, Hristova pravednost.

Pavle je jasan u svojoj poruci. On upućuje čitaoca na posebnu vrstu pravednosti; na pravednost koja se ne može steći kroz poslušnost zakonu. Bog je izrazio Svoju pravednost odvojeno od celokupnog načela zakona, od celokupne ideje o legalnoj poslušnosti kao načina za sticanje pravednosti, i od legalističkih sistema koji su Jevreji predstavili kao temelj pravednosti.

Božja pravednost je jedino dostupna „*kroz veru u Isusa Hrista*“ *svima koji „poveruju.“* Jedini potreban uslov je „*vera.*“ Odatle potiče izraz, „pravednost verom.“ To je dobra vest, da možemo primiti Božju pravednost, verom.

Naravno, mi smo spaseni samo verom, ali vera koja spasava nikada ne ide sama; ona je uvek praćena promenom. Mi se ne spasavamo verom i delima, mi se spasavamo verom koja deluje. Poruka o pravednosti verom ne odbacuje dela vere; ali odbacuje dela zakona. Postoji velika razlika između dela zakona i dela vere. Prvo je izvor čovekove pravednosti, a drugo je plod Božje pravednosti; prvo je uzrok, a drugo je posledica.

Međutim, vratimo se na našu glavnu poentu, „pravednost verom“ je izraz koji se upotrebljava u odnosu na pravednost koju jednostavno primamo verovanjem u Isusa i prihvatanjem Njega kao svog Gospoda i Spasitelja.

Zapazite šta je Pavle pisao Filipljanima:

„I da se nađem u njemu - ne oslanjajući se na svoju pravednost, koja je od zakona, već kroz veru Hristovu, na pravednost verom od Boga.“ Filipljanima 3:9

To je pravednost koja dolazi od Boga, verom, ne kao rezultat držanja zakona, već verovanja u Isusa. Ovo je biblijsko učenje o pravednosti verom. Veoma jednostavno, veoma istinito i veoma oslobađajuće.

Moje prvo pitanje, kada sam saznao za poruku o pravednosti verom je bilo - zašto? Kako je moguće da primim Božju pravednost jednostavnim verovanjem u Njegovog Sina?

Dok nisam saznao istinu o Bogu i Njegovom Sinu, naročito o identitetu Svetog Duha, pravednost verom je bila samo teorija u mom umu. Prihvatio sam je bez ikakvog razumevanja. Međutim, kada sam razumeo biblijsko učenje o Svetom Duhu, shvatio sam dublje implikacije pravednosti verom. Bio sam u stanju da slavim Boga iz dubine svog uma i srca, za Njegov predivan plan spasenja.

Šta je pravednost? Dali ste ikada razmišljali o tome? Ako se pravednost koju primamo verom ne zasniva na poslušnosti zakonu, šta je onda to? To se očigledno ne može odnositi na moja dela. Da, pravedna dela će biti plod unutrašnje pravednosti; međutim, mi tražimo koren ili izvor.

Tokom godina naišao sam na tri različite škole razumevanja pravednosti verom:

1. **Dela:** Neki tumače Božju pravednost kao pravedna dela. Fokus je na delima; poslušnosti zakonu. Fokus je na „čini-ne čini.“ Vi određujete vaš stav prema Bogu na osnovu poslušnosti.
2. **Promena zapisa na nebu:** Neki vide Božju pravednost kao promenu u Božjim knjigama na nebu. Kao promenu stava u Božjem umu prema grešniku. Pre nego što je prihvatio Isusa, Bog Ga je video kao grešnika, a onda Ga Bog vidi kao pravednog. Naglasak je na promenjenom zapisu na nebu, a ne na promenjenom životu.

Postoji element istine u obe ideje, ali obema idejama nedostaje glavna poenta. Shvatio sam da se ova pravednost odnosi na Ličnost. To nije ni pravedno delo, ni promena zapisa. Božja pravednost koja nam se nudi kroz veru, nalazi se u Ličnosti, zato što je to priroda te

Ličnosti. Da, to će rezultovati pravednim delima, ali se ne može naći u pravednim delima.

Može li neko biti svet bez Boga? Naravno, odgovor je ne. Zašto ne? Zato što je svetost samo Božja osobina, i zato bez Boga ne možete imati svetost. Isto važi i za pravednost. Pravednost je Božja osobina (Matej 19:16, 17; 1. Jovanova 1:5; Psalmi 119:137, 142). Bez Boga ne možemo biti pravedni. Svetost i pravednost su osobine koje se nalaze samo u Bogu zato što su te osobine deo Njegove prirode. Što se tiče ljudskog roda, jedini način na koji možemo postati sudeonici Božje prirode je kroz Hrista (Jovan 14:6). Stoga, pravednost se nalazi u ličnosti, a ne u delima.

Vratimo se na poentu naše priče, šta je pravednost. Evo nekih stihova za razmatranje:

*„Evo, dolaze dani”, govori GOSPOD, „kad ću Davidu podići pravedan izdanak. Kralj će vladati i postupaće razborito, sprovodiće pravdu i pravednost u zemlji. U njegovim danima Juda će se spasti, Izrael će živeti spokojno. A on će se zvati **‘Gospod je naša pravednost.’**” Jeremija 23:5-6*

„Iz kog ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta mudrost od Boga i pravednost i posvećenje i iskupljenje;“ 1. Korinćanima 1:30

Ovi stihovi svedoče da je Sam Gospod naša Pravednost, Sam Isus „posta“ za nas pravednost. Njegovo ime je Pravedni Izdanak. Bog je rekao, „...od mene je njihova pravednost“ Isaija 54:17

Zapazite takođe šta je Pavle rekao:

„Dakle, šta ćemo reći? Da su neznabošci, koji ne slediše pravednost, dostigli pravednost, pravednost koja je od vere. A Izrael, koji je sledio Zakon pravednosti, nije uspeo da postigne svrhu tog Zakona. Zašto? Zato što ga nije tražio verom, nego delima. Spotakli su se na „kamen spoticanja.” Rimljanima 9:30-

32

Zašto su neznabošci stekli ovu pravednost, a Jevreji nisu? Koja je poenta Pavlove priče? Neznabošci nisu verovali u svoja sopstvena dela, oni su verovali u Boga i prihvatili Isusa za svog Spasitelja. Jevreji su odbacili Isusa i verovali u svoje sopstvene napore. Pravednost se nalazi u Isusu. Ako imate Isusa, imate i pravednost Božju, ako nemate Isusa nemate ni ovu pravednost.

„Onoga koji nije znao greha, učini grehom nas radi, da mi postanemo pravednost Božija u njemu.“ 2. Korinćanima 5:21
(videti i Rimljanima 8:1-4)

Mi smo postali pravednost Božja, u Hristu. U Hristu se nalazi ova pravednost. On je postao pravednost za nas. Drugim rečima, pravednost koju treba da primimo verom, ili pravednost kojom smo spaseni, nalazi se u samom životu Isusa Hrista. Zapazite šta Biblija kaže:

„Kud god pođemo, uvek u svom telu trpimo smrtnu patnju kakve je trpeo Gospod Isus, da se i Isusov život pokaže u našem telu. Jer mi koji smo živi uvek se nalazimo u smrtnoj opasnosti radi Isusa, da se i Isusov život pokaže u našem smrtnom telu.“
2. Korinćanima 4:10-11

Temelj za poruku pravednosti verom nalazi se u Hristovom prebivalištu. Jedini razlog zbog kojeg postajemo pravedni je zato što sudelujemo u božanskoj, pravednoj Božjoj prirodi, primanjem života Isusa Hrista.

Zapazite šta Biblija kaže:

„Hrist u vama, iščekivanje slave.“ Kološanima 1:26,27
„Vi ste od Boga, dečice, i pobedili ste ih, jer je onaj koji je u vama veći od onoga koji je na svetu.“ 1. Jovanova 4:4
„Sa Hristom se razapeh. Ne živim više ja, nego Hrist živi u meni. Jer život koji sada živim u telu, živim verom Sina Božjeg, koji me je voleo i predao sebe za mene.“ Galatima 2:20

„I da Hrist prebiva kroz veru u vašim srcima, da budete u ljubavi ukorenjeni i utemeljeni.“ Efescima 3:17

„Sami sebe ispitajte jeste li u veri, sami sebe proverite. Ili ne poznajete sebe da je Isus Hrist u vama? Osim ako niste odbačeni.“ 2. Korinćanima 13:5

„A ako je Hrist u vama, telo je zaista mrtvo zbog greha, ali Duh je život zbog pravednosti.“ Rimljanima 8:10

Dozvolite mi da ukažem na prvi stih u ovom poglavlju: „A ko se združi s Gospodom jedan je duh.“ 1. Korinćanima 6:17.

Drugim rečima, kada se grešnik pokaje, on menja svoj život za Hristov. To donosi Božju prirodu, pravednost i posvećenje. Hristov život zauzima centralno mesto u poruci o pravednosti verom. To je razmena života, a ne modifikacija života.

Stoga, pravednost se nalazi u ličnosti, Isusu Hristu; nije u pitanju činiti ispravno, već biti ispravan. A biti ispravan se odnosi na naš duh ili dušu. To je unutarnja stvar. Radi se o tome ko smo iznutra. Kada osoba istinski primi Božju pravednost verom, život te osobe će se promeniti. Promena uvek prati obraćenje, jer više ne živim ja, već Hrist živi u meni. (Galatima 2:20)

To znači, dragi Čitaocče, da se poruka o pravednosti verom temelji na tome da svako od nas primi pravedan Hristov život; Božansku Ličnost, koja je sam Hrist.

Sve ovo je povezano sa ispravnim razumevanjem identiteta Svetog Duha. Razumevanje istinskog identiteta Svetog Duha, a to je Hristov život, pomaže nam da saznamo kako postajemo jedan duh sa Njim. Mi postajemo jedan duh sa Njim, kada primimo Njegov sopstveni život.

U jevanđelju se radi o vraćanju života čoveku. Biblija nam kaže da se ovaj život nalazi u Njegovom Sinu i mi ga primamo, primajući Njegov duh. Jovan nam kaže:

„A u ovome je to svedočanstvo: Bog nam je dao večni život, i taj život je u njegovom Sinu. Ko ima Sina, ima život, a ko nema Sina Božjeg, nema život. Ovo pisah vama koji verujete u ime Sina Božjeg, da znate da imate život večni i da verujete u ime Sina Božjeg.“ 1. Jovanova 5:11-13

Kroz doktrinu o Trojstvu, Hrist se uzima od vernika; umesto da primimo Njegov život, mi primamo drugu ličnost/biće, pod imenom „Bog Sveti Duh.“ Ovo je direktan napad na temelj poruke o pravednosti verom. Mi primamo pravednost, primanjem Isusa, a ne druge ličnosti, pod imenom „*Bog Sveti Duh*,“ koja nikada nije iskusila čovečanstvo i nikada nije bila iskušana ili nadvladala iskušenje.

Nakon što sam shvatio istinski identitet Svetog Duha, pravednost verom je postala značajna stvarnost za mene. To je istaklo ono što je Isus učinio i što čini za mene i u meni; zato je to uveličalo Isusa u mom razumevanju. Odjednom, Pavlove reči, „*vi ste ispunjeni u njemu*“ postale su vrhunac mog iskustva sa Njim. (Kološanima 2:10)

Zaista, Isus je sav moj svet; moj život, moja radost, moje sve.

Poglavlje 11

KAKO JE TO UTICALO NA MOJ ŽIVOT?

Ubeđen sam u to da ako učenje nema praktičan uticaj na moj život, takvo učenje je gotovo nevažno za mene. Znajući da nisam jedini koji tako razmišlja odlučio sam da ubacim sledeće u ovo poglavlje. Zašto verujem da je značajno do kraja proučiti ovu temu? Šta je ona učinila za mene? Kako je ova istina uticala na moj duhovni hod sa Bogom?

Od kako sam prihvatio ovu istinu, primetio sam neke promene u meni, prema Bogu. Evo nekih od njih:

1. Istina o Bogu i Njegovom Sinu, uvećala je moju ljubav i prema Bogu i prema Sinu.

Razumevanje istinskog Isusovog Sinaštva uvećalo je ono što je Bog učinio za mene i koliko me je voleo. Kao otac trojice dečaka, znam šta otac oseća prema svom sinu. Kada sam prvi put pročitao priču o Avramovom prinošenju svog sina na žrtvu emocija mi je pocepala srce. „Kako je mogao“, mislio sam u sebi?

Kao otac, poznajem ljubav koju roditelj ima prema svom detetu. Svaki roditelj to razume. Bog se obraćao ljudima kada je nadahnuo Jovana da napiše:

„Po ovome se pokazala Božja ljubav prema nama: Bog je poslao svog jedinorođenog Sina u svet da živimo kroz njega.“

1. Jovanova 4:9

Bog je odlučio da izrazi svoju ljubav prema vama i meni tako što je dao Svog Sina. On je bio taj koji je usadio ovu roditeljsku ljubav u naša srca. Zašto je to učinio? Da li mislite da to ima bilo kakve veze sa razumevanjem plana spasenja?

Kada sam dovezao svog prvog sina Danijela kući iz bolnice bio sam najsrećniji otac na Zemlji. Te noći kleknuo sam pored kreveta da se

pomolim i u um mi je došla misao da bih voleo da doživim ono što je Otac učinio za mene. Molio sam: „Oče, želim da doživim ono kroz šta si ti prošao zbog mene. Pomozi mi da što slikovitije vidim šta se desilo sa Isusom na krstu tako što će se to desiti mom sinu.“ Nikada neću zaboraviti to iskustvo. Nisam mogao izdržati taj osećaj duže od pet sekundi. Odmahnuo sam glavom i rekao, „Izvini Oče,“ ja to ne mogu.

Bog je zaista imao Sina; On me je zaista voleo toliko da je bio spreman da izgubi Svog voljenog Sina kako bi meni obezbedio spasenje. On je zaista dao Svog jedinorođenog Sina da bih ja mogao da živim. Stvarni Otac je dao Svog stvarnog Sina. To nije bila metafora ili igranje uloge. To je bila realnost. To je ljubav koju vredi tražiti, ljubav za koju vredi umreti, i što je najvažnije, ljubav za koju vredi živeti.

Razumevanje ove istine otkrilo je Božju ljubav prema meni, na način koji se ne može opisati rečima. To je dotaklo moje srce na praktičan način. Mislio sam da sam voleo Boga, ali kada sam shvatio ovu istinu i razmišljao o njenoj realnosti moja ljubav prema Njemu se uvećala iznad svake mere. Štaviše, Njegova ljubav je postala realnost koju ništa ne može da uzdrma i potrese.

Nije ni čudo što je Jovan napisao:

„Ko pobeđuje svet, ako ne onaj koji veruje da je Isus Sin Božji?“

1. Jovanova 5:5

To nije samo teologija, to je čisto izlivanje Božje ljubavi. Razumevanje toga, koliko nas je Bog voleo, kroz razumevanje istinskog Isusovog Sinaštva, rađa ljubav u našim srcima, prema Bogu. Biblija kaže *„A mi volimo njega, jer je on prvo voleo nas.“* 1. Jovanova 4:19

Što je dublje moje razumevanje Božje ljubavi, to je veća moja ljubav prema Njemu. A što je veća moja ljubav prema Njemu biće potpunija i moja predaja.

2. Uticalo je na moju sigurnost u spasenje i na poverenje u Njega.

Razumevanje istine o Bogu uvećalo je moje poverenje u Oca i Njegovog Sina. Tokom svog hrišćanskog života, razgovarao sam sa mnogim hrišćanima iz različitih denominacija i nailazio sam na ljude koji počivaju u Bogu, kao i na one koji su zabrinuti po pitanju svog spasenja.

Nikada nisam bio zabrinut oko mog spasenja pošto sam verovao Bogu. Ali ponekad sam bionesignuran. Od kad sam saznao istinu o Bogu shvatio sam žrtvu koju je Bog podneo šaljući Svog Sina i predivnu istinu o Isusu koji prebiva u meni. Moja ljubav prema Bogu se učetrostručila. Uvećanje poverenja i počinka u Bogu je bilo zapanjujuće. Pavle je rekao:

„Zbog toga i trpim sve ovo, ali se ne stidim, jer znam onoga kome verujem i uveren sam da on može čuvati ono što sam mu poverio do onog dana.“ 2. Timoteju 1:12

Pavle je imao puno poverenja u Hrista. Dešavalo se da se pitam kako da steknem takvo poverenje. Više se ne pitam. Sada znam i ubeđen sam u to da je Bog u stanju da sačuva ono što sam Mu poverio. Kako mogu da sumnjam u nekoga ko me je toliko voleo?

„Koji zacelo nije poštedeo vlastitog Sina, već ga predao za sve nas, kako da nam zajedno s njim sve milostivo ne daruje?“
Rimljanima 8:32

Moja sigurnost, moje poverenje, moja nada u spasenje i večni život počivaju u Božjoj ljubavi i milosti. Sa toliko ljubavi izražene prema meni kako bih mogao da izgubim poverenje! On je moj Otac; On me voli kao što voli Svog Sina Isusa. Za mene, ovo nije samo obična teologija i prazna priča. To je realnost zato što poznajem ljubav koju imam prema svojoj deci; dao bih svoj život za njih.

Pa ipak, Bog Otac je bio spreman da vidi Svog jedinorođenog Sina, kako umire na drvetu. On je bio spreman da se razdvoji od Svog Sina

tokom Njegovog najvećeg iskušenja i da sakrije Svoje lice puno ljubavi, kako bi mene video spasenog; samo kako bi mi dao još jednu šansu da budem ponovo sa Njim. Ovo nije bilo igranje uloga, metafora, već stvarno Očevo prinošenje Njegovog Sina - samo zbog mene!

Moje poverenje i sigurnost u Boga bilo je pojačano kao nikada ranije. Više sam nego ubeđen da je On u stanju da sačuva moj život, moju dušu, koju sam mu poverio onog dana. Sada mogu reći sa Pavlom da me Hristova ljubav pokreće; (2. Korinćanima 5:14)

3. Uticalo je na moj molitveni život.

Isus je rekao književniku „voli Gospoda svog Boga svim svojim...umom“ Marko 12:30. On je rekao i ženi kod bunara „*ali dolazi čas, i već je tu, kada će pravi bogoslužitelji služiti Ocu u duhu i istini, jer i Otac traži takve bogoslužitelje.*“ Jovan 4:23

Pre nego što sam razumeo ovu istinu, molio sam se „Bogu“ ali u svom umu nisam zaista bio siguran sa kim pričam. Mnogi hrišćani se mole Bogu da pri tome ne znaju ko je On. Možete to čuti u njihovim molitvama i razgovorima. Nekada sam bio kao oni. Pošto sam shvatio ovu istinu, moje molitve su postale direktnije. Sada mogu da pričam sa Bogom Ocem ili Isusom Njegovim Sinom, sa shvatanjem da pričam sa stvarnom osobom. Mogu da imam odnos sa Bogom i Njegovim Sinom znajući da sam stvoren po njihovom obličju.

Nedavno me je saučesnik u molitvi zamolio da podelim svoje verovanje o Ocu i Njegovom Sinu. Učinio sam tako. Nakon nekoliko dana, iz njegove molitve sam mogao da zaključim da je prihvatio istinu. Njegove molitve su postale direktnije. Način na koji se obraćao Bogu bio je sa više namere.

Video sam efekte ove istine u mojoj molitvi i u molitvama drugih ljudi. Zato nas je Isus upozorio da volimo Boga svim svojim srcem, dušom, snagom i umom ili razumevanjem. (Marko 12:30-33)

4. To je uticalo na moje shvatanje pravednosti verom.

Kao što sam pomenuo u prethodnom poglavlju, poruka o pravednosti verom je postala za mene realnost, nakon što sam razumeo identitet Svetog Duha. Moja Biblija kaže, Hrist u meni, iščekivanje slave. Kaže da sam raspet sa Hristom i da Hrist živi u meni. Kaže da mi je Bog dao večni život i da je ovaj život u Njegovom Sinu. Kaže i da ko ima Sina ima i život.

Ništa od ovoga nije bilo doslovno moguće sa mojim prethodnim razumevanjem jer je to razumevanje udaljilo Isusa od mene i dalo mi drugačiju ličnost/biće, po imenu Bog Sveti Duh. Međutim, kada sam shvatio Biblijsko učenje da je Sveti Duh zapravo Hristov Život, bez Njegove fizičke forme, sve jepočelo da dobija smisao. Razumeo sam realnost toga i shvatio da ako je Hrist u meni, ja sam pravedan i spasen, zato što imam Njegov pobedonosan, pravedan i večni život u sebi. Shvatio sam da pravednost verom nije samo teološka fraza ili nepraktična istina, to je zapravo realnost koja se odigrava kada primim Isusa u svoj život.

Isus je zaista u meni. Ja imam Njegov život i pravednost zato što imam Njega. Ja verujem u to i primam taj život verom, kao što Pismo kaže. Kakva veličanstvena realnost!

5. Uticalo je na moje razumevanje Sotonine najveće obmane.

Biblija kaže „*i sva zemlja se čudila iza zveri,*“ i svi oni koji se čude iza zveri, završiće obožavajući aždaju, koja se zove đavo i Sotona. (Otkrivenje 13:3,4)

Da li ste ikada razmišljali o tome? Oni koji se čude iza zveri, opisani su kao „*sva zemlja.*“ Njihov broj je toliko veliki da su se pojavili Jovanu u viziji kao skoro svaka osoba na planeti.

Nisam mogao da shvatim kako će se ovo ispuniti, ako trećinu svetske populacije čine hrišćani. Sada shvatam kako je to moguće. Tužna realnost je da sopstvenim očima gledamo to. Ono čega se Pavle plašio već se dogodilo i većina hrišćana je potpuno nesvesna toga.

Sotona je uspeo da uvede drugačijeg Isusa i drugačiji Duh u hrišćanstvo (2. Korinćanima 11:3-4).

Kroz obmanu, Sotona je skoro uspeo da uništi temelj na kojem je Isus sagradio Svoju Crkvu. Dok je crkva još bila u začetku, Isus je rekao da će je sagraditi na steni istine, da je On Sin Božji (Matej 16:16-18). Danas, zbog doktrine o Trojstvu, hrišćani se proganjaju i isključuju iz crkava ukoliko veruju u Isusovo Sinaštvo.

Kao što smo videli u Poglavlju 4, Božji narod će imati Očevo i Isusovo ime zapisano na svom čelu. Otpala crkva će imati reč „tajna“ zapisanu na svom čelu (Otkrivenje 14:1; 17:5), koja simboliše boga kome se klanja.

Razumevanje ove istine, oslobodilo me je Sotonine žestoke obmane. Molim se da se sav Božji narod oslobodi.

„Dakle, ako vas Sin oslobodi, zaista ćete biti slobodni.“ Jovan 8:36

Kako možete istinski biti oslobođeni, ako odbacite Sina?

Poglavlje 12

ČINJENICE VREDNE RAZMATRANJA

Biblija često predstavlja Oca i Sina kao individualna Bića, ali nigde u Biblijine vidimo da je Duh predstavljen na taj način. Zapazite sledeća zapažanja:

- Naša zajednica je samo sa dva bića, a ne sa tri (1. Jovanova 1:3)
- Savet mira je bio između dva Bića, a ne između tri (Zaharija 6:13)
- Večni život je rezultat odnosa sa dva Bića, a ne sa tri (Jovan 17:3)
- Ostajanje u Hristovom učenju rezultuje primanjem dva bića, a ne tri (2. Jovanova 9)
- Kada je Jovan bio odveden u viziji na nebo, video je samo dva Bića, a ne tri (Otkrivenje 7:9,10; 22:22,23)
- U Otkrivenju 4, Jovan vidi Jedno Biće koje sedi na prestolu (Otkrivenje 4:2,3). Bića koja su okruživala presto, obožavala su to jedno Biće i klanjali Mu se, govoreći „Svet, svet, svet je Gospod Bog, Svemoćni, koji je bio i koji jeste i koji dolazi!” A 24 starešine klanjale su se istom biću, govoreći „Dostojan si, Gospode, Bože naš, da primiš slavu, čast i moć, jer si ti sve stvorio i tvojom voljom sve postoji i stvoreno je.” (Otkrivenje 8-11)

Biće koje je sedelo na prestolu imalo je svitak u Svojim rukama (Otkrivenje 5:1); samo Isus, „*lav iz plemena Judinog, koren Davidov*“ (Otkrivenje 5:5) je bio dostojan da otvori svitak. Zapazite kako Pismo to opisuje:

„I video sam kako uz presto i usred četiri bića i usred starešina stoji Jagnje koje kao da je bilo zaklano. Ono je imalo sedam

rogova i sedam očiju, koje predstavljaju sedam Božjih duhova poslatah po celoj zemlji. Jagnje je otišlo i uzelo svitak iz desnice Onoga koji sedi na prestolu.“ Otkrivenje 5:6,7

Ko je bio Onaj koji je sedeo na prestolu, koji je bio obožavan kao Bog na nebu? Ko je bio Jagnje?

Dok Trojstvo i Triteizam uvode drugačiji duh, izjavljujući „Otac nije Sin; Sinnije Duh; Duh nije Otac, itd. Modalizam to ne čini. Pošto se u ovoj knjizi nisam toliko bavio teologijom „samo Isus“, odlučio sam da napišem nekoliko misli o tome u ovom poglavlju.

Modalizam ili „samo Isus“ verovanje, uči o jednom Bogu, jednini, božanskom duhu ili biću, koje se manifestuje u tri oblika, Otac, Sin i Sveti Duh. Srž ovog učenja je da je Isus Otac i da je Isus Duh. Jedan Bog se otkriva u različitim „modovima.“ Ne postoje tri ličnosti /bića; samo jedna ličnost/biće s tri manifestacije.

Međutim kada čitamo Pismo, nailazimo na pasuse koji nisu usklađeni sa ovim verovanjem. Evo nekoliko takvih pasusa:

- Delo Stvaranja je bilo pripisano dvoma Bićima, a ne tromu. U 1. Mojsijevoj 1:26, Bog je govoreći Svom Sinu, rekao „*Hajde da načinimo čoveka po svom obličju, sličnog nama.*“ Ovi i mnogi drugi pasusi pripisuju delo stvaranja Ocu i Njegovom Sinu, potvrđujući time postojanje dva Bića pre stvaranja. (uporediti Priče 30:4 sa 8:30. Videti takođe 1. Korinćanima 8:6; Efescima 3:9; Jevrejima 1:1-3). Sam ovaj koncept potkopava „samo Isus“ verovanje, jer potvrđuje prisustvo dva Bića pre stvaranja. Ako postoje dva onda ne može biti samo jedno.
- U 1. Mojsijevoj 19:24, čitamo „*Tada je GOSPOD na Sodom i Gomor pustio kišu od sumpora i vatre od GOSPODA, s nebesa.*“ Dva Gospoda su pomenuta u ovom stihu. Jedan je bio na nebu (Otac), a drugi je bio na zemlji (Sin koji se spustio

na zemlju sa dva anđela i razgovarao sa Avramom -1. Mojsijeva 18).

- U Psalmu 110:1, čitamo „Gospod je rekao mom Gospodu: *„Sedi meni s desne strane, dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim.“* Psalmi 110:1. Ovaj stih nam očigledno govori o Dva Gospoda, kako jedan govori drugome da sedne sa Njegove desne strane - (uporediti sa Matej 22:43,44. Videti takođe Jevrejima 1:13). Kako Sin treba da sedne sa desne strane Ocu, kako onda može postojati samo jedno biće/ličnost?
- U Dela 2:32,33 čitamo „*Tog Isusa Bog je vaskrsnuo, čemu smo svi mi svedoci. Dakle, pošto ga je Bog Otac uzvisio i dao mu da sedi njemu zdesna i dao mu obećani Sveti Duh, izlio je na nas taj Duh, kao što vidite i čujete.*“ Dela 2:32,33. Opet vidimo dva bića, Isusa koji prima Duh Svog Oca i sedi sa Njegove desne strane.
- U Jevrejima 1:8,9 čitamo „*A za Sina kaže: „Tvoj je presto, Bože, u vek vekai žezlo tvog kraljevstva žezlo je čestitosti. Voleo si pravednost i mrzeo bezakonje. Zato te je Bog, tvoj Bog, pomazao uljem radosti više nego drugove tvoje.*“ Jevrejima 1:8,9. Otac naziva Svog Sina Bog, a sebe Bogom Svog Sina, što podrazumeva dvoje. Takođe čitamo i da je Otac pomazao Sina uljem radosti. Da bi jedan pomazao drugog, potrebno je da postoje dvoje.

Samo jedan stih u Bibliji naziva Isusa „*Večni Otac*“ (Isaija 9:6). Na osnovu ovog teksta neki su zaključili da je Isus zapravo Otac. To nije poenta ovog teksta. Molim vas da pogledate Prigovor 3 u Poglavlju 15, gde ću se baviti ovim tekstom.

Evo još nekih pitanja za razmišljanje:

- Zamenica „to“ se ponekad u Bibliji odnosi na Duh, ali nikada na Oca i Njegovog Sina (Jovan 1:32; Rimljanima 8:16,26; 1.

Petrova 1:11). Ako su oni jednaki na isti način, kao što uči doktrina o Trojstvu, zašto je onda zamenica „to“ upotrebljena za jednog, a ne za ostale?

- Ako je doktrina o Trojstvu tačna zašto se onda ne klanjati i ne moliti Bogu Svetom Duhu? Ako treba tako postupamo, gde je biblijski dokaz da to podrži?
- Ako je doktrina o Trojstvu tačna, zašto Biblija kaže, da će „sve biti pokoreno“ Njemu i da će se Sin „*takođe pokoriti Njemu, koji je sve pokorio pod Njegove noge, da Bog može biti sve u svemu.*“ Ovo se odnosi na Oca. (1. Korinćanima 15:24,28).
- Ako je istina ono što Trojstvo uči, da Otac NIJE Sveti Duh i Duh nije Otac, ko je onda Isusov Otac? Biblijski govoreći, Sveti Duh je došao na Mariju i ona je zatrudnela (Luka 1:35; Matej 1.18,20)!
- Ako su hrišćani u 1. veku bili Trinitarci, zašto onda u Dela 19 čitamo o dvanaest učenika koje je Jovan krstio kako govore „*Nismo ni čuli da postoji Sveti Duh.*“ Dela 19:2.
- Zašto se termini „Bog Sveti Duh“ i „Bog Sin“ ne pominju Bibliji?
- Da li je Isus zaista Božji Sin ili nije? Da li Njegovo Sinaštvo prethodi utelovljenju ili zavisi od utelovljenja? Ako prethodi, kako je onda Isus Sin, ako su tri ličnosti večne, što znači da nijedna nije pre ove druge?

Poslednja činjenica vredna razmatranja je šokantna realnost, da Trinitarni teolozi i tumači Biblije, dok se drže doktrine o Trojstvu, u isto vreme priznaju da se ona ne nalazi u Bibliji. Evo nekih primera za to, iz protestantskih i katoličkih izvora:

Millard J. Erickson - (Research Professor of Theology at S.W. Baptist Theological Seminary (Southern Baptist) in his book on the Trinity, “God In Three Persons”):

„Ova doktrina na mnogo načina predstavlja čudne paradokse... Ovo je bila prva doktrina, sa kojom se crkva sistematično bavila, a ipak je još uvek jedna od najnerazumnijih i najspornijih doktrina. Štaviše, nije jasno ili eksplicitno poučavana bilo gde u Pismu, a ipak je opšte prihvaćena kao centralna doktrina, neophodna za hrišćansku veru.“ (p 11-12).

Adventist Review, Vol. 158 No. 31, 1981, P. 4

„Iako nijedan biblijski pasus ne navodi doktrinu o Trojstvu, biblijsku pisci su to pretpostavljali kao činjenicu i pominjali nekoliko puta... Samo verom možemo prihvatiti postojanje Trojstva.“

Charles Ryrie, professor of systematic theology and dean of doctoral studies at Dallas Theological Seminary, in his respected work "Basic Theology," piše:

„Mnoge doktrine su prihvaćene od strane evanđelika, kao da Pismo jasno uči o njima, a za koje ne postoje tekstovi u Bibliji koji to potvrđuju. Najbolji primer za to je doktrina o Trojstvu. Pošteno je reći da Biblija ne poučava jasno doktrinu o Trojstvu... Zapravo, ne postoji ni jedan tekst koji to potvrđuje, a pod time mislimo na stih ili pasus koji jasno izjavljuje da postoji jedan Bog u tri ličnosti... Gornje ilustracije ukazuju na propust u zaključivanju da ako nešto nije potvrđeno tekstom u Bibliji, onda ne možemo to da učimo... Ako je to tako ne bih nikada mogao da poučavam doktrinu o Trojstvu“ (1999, 89,90).

Professor Shirley C. Guthrie, Jr. - (Trinitarian scholar, in his bestselling book, "Christian Doctrine"):

„Biblija ne uči doktrinu o Trojstvu, ni sama reč „trojstvo“ niti je način izražavanja „tri u jedan“, „jedna suština“ itd, biblijska.

Način izražavanja ove doktrine je način izražavanje drevne crkve, preuzet iz klasične Grčke filozofije.“ (76-77)

Roger Olson and Christopher Hall - (In their book, “The Trinity”):
„Razumljivo je da je značaj ove doktrina o Trojstvu zbunjujuća za mnoge hrišćane i studente. Nigde u Pismu nije jasno i nedvosmisleno navedena. Doktrina o Trojstvu razvijala se postepeno, nakon kompletiranja Novog saveza, u žaru polemike. Kompletirana doktrina o Trojstvu iznesena je u četvrtom veku, na dva velika ekumenska koncila: u Nikeji (325. godine) i u Konstantinopolju (381. godine).“ (1-2)

Richard Rice, professor of theology and philosophy of religion at Loma Linda University wrote in his book ‘The Reign of God, An Introduction to Christian Theology from a Seventh-day Adventist Perspective,’ 1985. Andrews University Press:

„Uloga trojstva u učenju o Bogu uvek se dovodi u pitanje. Jedan od razloga je taj, da se sama reč „trojstvo“ ne pojavljuje u Bibliji, niti postoji bilo koja jasna izjava u prilog toj ideji. Ali Biblija postavlja pozornicu za formulisanje doktrine o Trojstvu i koncept Trojstva predstavlja razvoj biblijskih tvrdnji i koncepata. Iako doktrina o Trojstvu, nije deo onoga što sama Biblija kaže o Bogu, deo je onoga što crkva mora da kaže, kako bi zaštitila biblijski pogled na Boga.“ ...“Možemo pronaći nagoveštaje o ovoj doktrini u Starom savezu, kao i preliminarne izraze toga u Novom savezu.“ ...“Kao što ukazuju ovi pasusi, ideja o Trojstvu ima presedan u Bibliji, iako se tamo ne može pronaći potpuna doktrina o Trojstvu.“

Professor Fernando L. Canale, in the 'Handbook of Seventh-day Adventist Theology, Seventh-day Adventist Encyclopaedia,' Volume 12, page 138, 'Doctrine of God':

„Koncept Trojstva, odnosno ideja da su troje jedno, nije eksplicitno izrečena, već se samo pretpostavlja.“

Oksfordski Biblijski Priručnik:

„Zbog toga što je Trojstvo tako značajan deo kasnijeg hrišćanskog učenja, zapanjujuće je da se termin „trojstvo“ ne pojavljuje u Novom savezu. Na isti način, razvijeni koncept tri jednaka partnera koji se nalazi u kasnijim kredalnim formulacijama, ne može se jasno detektovati u okvirima kanona.“ (*Bruce Metzger and Michael Coogan, editors, 1993, "Trinity," p. 782*)

Harper-Collins Bible Encyclopaedia of Catholicism - (1995 Edition):

„Danas se naučnici generalno slažu da ne postoji doktrina o Trojstvu kao takva, ni u Starom, ni u Novom savezu... Daleko prevazišlo namere i zamišljanu formu Starog saveza, pretpostaviti da se hrišćansko učenje iz 4. ili 13. veka, može pronaći tu. Isto tako, Novi savez ne sadrži eksplicitnu doktrinu o Trojstvu.“

'The Mystery of the Trinity' by Raoul Dederen, 'Adventist Review', August 26, 1993:

„Neki će težiti da se odupru doktrini o Trojstvu zato što ona nije izričito navedena u Spisima.“

I poslednji, ali ne i najmanji, izazov koji je protestantima uputio katolički naučnik Graham Greene:

„Naši protivnici ponekad tvrde da nijedno učenje koje nije izričito navedeno u Pismu, ne bi trebalo smatrati dogmatskim...

ali protestantske crkve su i same prihvatile takve dogme kao što je Trojstvo, za koju ne postoji precizan autoritet u Jevanđelju.“ (*Life Magazine*, Oct. 30, 1950)

Kakav je vaš temelj? Na čemu, dragi Čitaoče, ti stojiš i gradiš svoja učenja? Da, šokantno je shvatiti da se najznačajnija „doktrina“ u hrišćanstvu ne nalazi u Bibliji. Otrežnjujuće je shvatiti da ono što smo držali i negovali kao istinu prethodnih 1600 godina, uništava temelj na kome je Isus sagradio Svoju crkvu. To najblaže rečeno nije utešna pomisao. Ali ono što je još šokantnije i još više otrežnjujuće je to, da uprkos očiglednim dokazima protiv takve doktrine i jasne Božje reči koja ukazuje na istinu, mnogi još uvek odlučuju da ignorišu dokaz, zatvaraju oči pred istinom i drže se ljudskih tradicija i filozofija. Kroz svoja dela, oni oponašaju fariseje i oživljavaju Isusove reči kada je rekao:

„A on im je rekao: „Dobro je Isaija prorokovao o vama, licemeri, kad je napisao: ‘Ovaj narod me poštuje usnama svojim, ali srce mu je daleko od mene. Uzalud me poštuju učeći naukama i uredbama ljudskim.’ Ostavljate nauk Božji, a držite se ljudskog predanja, pranja bokala i čaša, i sličnih stvari što činite.” Još im je rekao: „Lukavo ukidate Božji uput da biste sačuvali svoje predanje. Na primer, Mojsije je rekao: ‘Poštuj svog oca i svoju majku’, i ‘Ko prokune oca ili majku, neka se pogubi.’ A vi kažete: ‘Ako čovek kaže ocu ili majci: ‘Sve što imam, a čime bih ti mogao pomoći, to je korban (to jest, dar posvećen Bogu)...’ Time mu više ne dozvoljavate da išta učini za oca ili majku. Tako obezvređujete reč Božju svojim predanjem koje ste preneli drugima. I još mnogo toga sličnog radite.” Marko 7:6-13

Šta ćeš ti uraditi dragi Čitaoče? Gde ćeš stajati?

Poglavlje 13

ŠTA SAD?

„Evo, ja vam šaljem proroka Iliju pre nego što dođe veliki i zastrašujući GOSPODNJI dan.“ Malahija 4:5

Malahijine poslednje reči na kraju Starog saveza odnose se na Iliju i njegov značaj za one koji žive na pragu „*velikog i zastrašujućeg dana GOSPODNJEG.*“

Njegove reči predstavljaju proročanstvo o nekome ko treba da dođe „*u duhu i sili*“ Ilije (Luka 1:17), da propoveda poruku sličnu Ilijinoj. Pre prvog Hristovog dolaska, ovo delo je obavljao Jovan Krstitelj (Matej 17:12,13), i pre drugog Hristovog dolaska, poslednja knjiga Novog saveza nam govori o poruci sličnoj Ilijinoj, koja će biti propovedana svetu. Evo te poruke:

„I video sam jednog drugog anđelakako leti posred neba noseći večnu dobruvestda je objavi onima koji žive na zemlji- svim narodima i plemenima i jezicima i ljudima.On je govorio jakim glasom:„Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas njegovog suda! Poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore voda!“ Otkrivenje 14:6-7

Ova poruka predstavlja poziv ljudima da daju slavu i poklone se Bogu, tvorcu Neba i Zemlje, kao što je Ilijina poruka predstavljala poziv ljudima da obožavaju istinskog Boga i da se njemu klanjaju (1. Carevima 18:21). Štaviše, ova poruka najavljuje da je došao „čas njegovog suda“ što predstavlja sinonim za „dan Gospodnji“ (videti Isaija 13:6).

Dragi Čitaocē, poruka knjige koju držiš u rukama predstavlja suštinski deo Ilijine poruke. To je poziv ljudima da se poklone istinskom Bogu, kao što ste mogli da vidite u prethodnim poglavljima. Kao Božji narod koji živi neposredno pre zastrašujućeg dana

Gospodnjeg, mi ne možemo preneti tri anđeoske poruke svetu, niti možemo pripremiti put Gospodu ako ne obožavamo Ilijinog Boga i ako Mu se ne klanjamo.

Kao i u Ilijino vreme, Božji narod je zbunjen u pogledu toga ko je biblijski Bog. Kroz doktrinu o Trojstvu, Sotona je uveo drugačijeg Isusa i drugačiji Duh. On je obmanuo hrišćane da se klanjaju bogu koji se jedino može pronaći u ljudskim tradicijama i filozofijama.

Trinitarizam, Triteizam i Modalizam poriču Isusovo Sinaštvo, i uvodeći drugačijeg Boga od Onoga koji se pominje u Spisima, svako od ovih verovanja uvodi Boga koji nema Sina.

Učenje Biblije na ovu temu je veoma jasno:

- Biblija nedvosmisleno uči Monoteizmu, kao što smo ranije videli. Osam puta nam je rečeno da postoji jedan Bog koji se bez sumnje odnosi na Jedno Biće, Oca. (Malahija 2:10; Marko 12:32; Rimljanima 3:30; 1. Korinćanima 8:4,6; Efescima 4:6; 1. Timoteju 2:5; Jakov 2:19). On je izvor svega (1. Korinćanima 8:6).
- Ipak, ista knjiga i autori nam kažu da je Isus, Sin Božji. Brojni stihovi svedoče u prilog ovoj činjenici. On je Božji Sin zato što je rođen od Boga u danima večnosti, pre nego što je bilo šta stvoreno. Njegovo rođenje od Boga je izvor Njegovog božanstva, autoriteta i jednakosti sa Bogom. Isusovo Sinaštvo je temelj na kome su izgrađeni plan spasenja i crkva. Napadanjem Njegovog božanskog Sinaštva, kao što to čine Trinitarizam, Triteizam i Modalizam, direktno se napada Njegovo božanstvo i jednakost sa Bogom, a na taj način se napada plan spasenja i Božja crkva.
- Ponovo, kao što smo ranije videli, Sveti Duh je treća ličnost Božanstva. To je treći predstavnik, kroz kojeg Bog komunicira sa čovečanstvom. To je tako, zato što Njegov sopstveni Duh dolazi nama kroz Njegovog Sina Isusa Hrista. To nije samo sila

ili uticaj; niti je različita ličnost ili biće od Oca i Sina; to je sam život i prisustvo Isusa Hrista, u kome Otac prebiva. Kada primimo Svetog Duha, mi primamo Oca i Sina.

Kako je bilo u danima Ilije tako je i danas. Božji narod je naveden da se klanja bogu kojeg naši očevi nisu poznavali. Boga koji je drugačiji od Onog kome su se klanjali Avram, Mojsije, Ilija, Isus i apostoli. Boga koji nema sina i koji je toliko stran Bibliji kao što su to mnogi Trinitarni profesori, teolozi i tumači slobodno priznali, što je bilo dokumentovano u prethodnom poglavlju.

Dragi Čitaocu, ova tema nije kao bilo koja druga. Ona se bavi identitetom Boga koji nas je stvorio i spasio. Ona utiče na naše bogoslužjenje i razumevanje plana spasenja. Bog je u svojoj mudrosti predvideo potrebu da se pošalje poruka pre velikog i zastrašujućeg dana Gospodnjeg, koja će usmeriti Njegov narod da se klanja istinskom Bogu, tvorcu Neba i Zemlje. Njegova reč je *„poklonite se onome koji je stvorio nebesa, zemlju, mora i izvore vodene.“* To se odnosi na Boga Oca (Dela 4:24,27). Trojstvo i sve varijacije Trojstva, koje je postalo najdragocenija hrišćanska doktrina, predstavlja obmanu koja navodi hrišćane da se klanjaju bogu koji se ne spominje u Pismu. Šta ćeš ti uraditi? Koga ćeš obožavati i kome ćeš se klanjati? Ilijine reči prodiru kroz istoriju i izgovaraju se tebi danas:

„Tada Ilija pristupi celom narodu i reče: „Dokle ćete hramati na dve strane? Ako je Gospod istiniti Bog, idite za njim, a ako je Bal, idite za njim.“ Ali narod mu ne odgovori ni reči.“ 1.

Carevima 18:21

Da li će tvoj odgovor oponašati odgovor Izraelaca Iliji ili će oponašati ono što je rekao Jošua Navin:

„...a ja i moj dom služićemo GOSPODU.“ Jošua 24:14,15

Šta kažete vi, ko sam ja? Glasilo je Isusovo pitanje apostolima, a i tebi danas! Koji je tvoj odgovor?

DEO 2.

Sledećideo knjige predstavlja seriju biblijskih studija koje sam sakupio na jednom mestu, imajući vas na umu. Ove studije služe kao dodatni biblijski dokaz za temu o kojoj se govori u ovoj knjizi kao i sredstvo koje će vam omogućiti da podelite ovu istinu sa drugima.

Jednostavan format upotrebljen u pripremanju ovih lekcija omogućava svakome ko je voljan, da uči o temi Božanstva u Bibliji i da odgovori na uobičajene prigovore. Savet koji nam je dat glasi:

„Daj sve od sebe da stekneš Božje priznanje, da budeš radnik koji nema čega da se stidi, koji se ispravno služi rečju istine.“

2. Timoteju 2:15

Ovo će biti naš moto u ovim lekcijama.

Nakon toga, važno je naglasiti, da svaka osoba za sebe treba da upozna istinu pre nego što počne da poučava nekog drugog. Kada sam prvi put spoznao istinu, od uzbuđenja sam počeo da je delim sa drugima. Međutim, kada su oni posle došli meni sa pitanjima ja nisam imao odgovore. Ovo je izgledalo kao da nisam znao o čemu govorim, što je, naravno, neprijatelj iskoristio da diskredituje istinu.

Moj savet tebi, dragi Čitače, je da se upoznaš sa uobičajenim prigovorima i odgovorima na njih, pre nego što počneš druge da poučavaš ovoj istini. Proučavaj i istražuj istinu za sebe.

Biblija kaže: *„Srce pravednika razmišlja šta će odgovoriti, a iz usta zlih ljudi izvire zlo.“* Priče 15:28

Poslednje, ali ne i najmanje važno, kada se uključujete u diskusije ili studije na biblijske teme, naročito na ovu temu, uverite se da ste ispravno čuli i razumeli pre nego što odgovorite. *„Svaki čovek neka bude brz da čuje, a spor da govori i spor da se ljuti.“* Jakov 1:19

Poglavlje 14
BIBLIJSKE STUDIJE

1. DA LI JE VAŽNO I MOŽEMO LI ZNATI?.....	95
2. KO JE BIBLIJSKI BOG?.....	99
3. SUVERENITET BOGA OCA?.....	103
4. KO JE ISUS?.....	108
5. JEDNAKOST OCA I SINA.....	114
6. SVETI DUH - DEO 1: BOŽJI DUH/ČOVEKOV DUH.....	118
7. SVETI DUH-DEO 2: IDENTITET SVETOG DUHA.....	123
8. OTAC I SIN U SVETINJI.....	128

Lekcija 1.

DA LI JE VAŽNO I MOŽEMO LI ZNATI?

1. Da li je Bog zadovoljan kada Ga Njegov narod ne poznaje?

Osija 4:1 „Čujte reč Gospodnju, Izraelovi sinovi, jer Gospod vodi parnicu protiv stanovnika zemlje, jer u zemlji nema istine, ni dobrote, ni znanja o Bogu.“

2. Šta je sva čovekova dužnost?

Propovednik 12:13 „Zaključak svega što si čuo jeste ovo: Boj se Boga i uputstva njegova drži. Jer to je sve čoveku.“

3. Šta znači „bojati se Boga?“

Biblijski pisci su često koristili stil pisanja koji se zove paralelizam, gde su zapisivali misao i onda ponavljali tu misao kroz upotrebu različitih reči ali ipak ukazujući na isto značenje:

Priče 1:7 „Strah od GOSPODA početak je znanja. Ludi preziru mudrost i pouku.“

Priče 9:10 „Strah od GOSPODA početak je mudrosti, a znanje o Najsvetijem donosi razboritost.“

Priče 2:5 „Tada ćeš razumeti šta znači imati strah od Gospoda i znanje o Bogu naći ćeš.“

„strah od Gospoda“ = „znanje o Bogu“

4. Koja je prva poruka koju treba da prenesemo u poslednjim danima?

Otkrivenje 14:7 „On je govorio jakim glasom: „Bojte se Boga i dajte mu slavu, jer je došao čas njegovog suda! Poklonite se Onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore voda!““

(Deo prve anđeoske poruke je vratiti narodu znanje o Bogu.)

5. Da li je važno poznavati Boga?

Osija 4:6 „Moj narod izgibe, jer nema znanja. Pošto si ti odbacio znanje, ja ću odbaciti tebe da mi više ne služiš kao sveštenik. I pošto ti zaboravljaš zakon svog Boga, ja ću zaboraviti tvoje sinove.“

Osija 6:6 „Jer meni je dobrota mila, a ne žrtva, i poznavanje Boga, a ne žrtve paljenice.“

6. Zašto je poznavanje Boga toliko značajno?

Jovan 17:3 „A ovo je život večni: da poznajetebe jedinog istinitog Boga i Isusa Hrista koga si poslao.“

2.Petrova 1:2 „Neka vam se umnože blagodat u poznanju Boga i Isusa, našeg Gospoda.“

7. Šta obuhvata poznavanje Boga?

a. Znati ko je Bog

2.Timoteju 1:12 „Zbog toga i trpim sve ovo, ali se ne stidim, jer znam onoga kome verujem i uveren sam da on može čuvati ono što sam mu poverio do onog dana.“

(Pavle je znao ko je Bog, zato je i bio u stanju da ga objavi onima koji su Ga u neznanju obožavali.)

b. Poznavati Njegove puteve/slavu/karakter

Islazak 33:13 „Zato te sada molim, ako sam našao milost u tvojim očima, obznani mi svoje puteve, da bih te upoznao i da bih našao milost u tvojim očima. I seti se da je ovaj narod tvoj narod.“

Izlazak 33:18 „Na to Mojsije reče: „Molim te, daj mi da vidim tvoju slavu.“

(„putevi“ = „slava“)

Izlazak 34:6,7 „I Gospod je prošao ispred njegovog lica objavljujući: „Gospod, Gospod, Bog milosrdan i milostiv, spor na gnev i pun dobrote i istine, koji čuva svoju milost za hiljade, opraštaprestupe, krivicu i grehe, ali ne smatranikog nevinim, koji pohodi prestupe očevana sinovima i na unucima, do trećeg i dočetvrtog naraštaja.“

1.Jovanova 4:7-9 „Ljubazni, volimo jedan drugoga, jer je ljubav od Boga, i svako ko voli začet je od Boga i poznaje Boga. Ko ne voli, nije upoznao Boga, jer Bog je ljubav. Po ovome se pokazala Božja ljubav prema nama: Bog je poslao svog jedinorođenog Sina u svet da živimo kroz njega.“

(poznavati Boga = voleti Boga i čoveka, zato što je Bog ljubav)

c. Držati Njegove zapovesti

Titu 1:16 „Oni tvrde da poznaju Boga, ali ga se odriču svojim delima, jer su mrski i neposlušni i nesposobni za bilo kakvo dobro delo.“

Poznavanje Boga vodi ka poslušnosti Njemu. Doktrina nije kraj; to je sredstvo da ljudi bolje upoznaju Boga i da Mu se još više približe.

8. Šta moram učiniti da prisnije upoznam Boga?

Priče 2:1-5 „Sine moj, ako primiš reči moje i sačuvaš kod sebe uputstva moja, ako slušaš mudrost uhom svojim i srce svoje prigneš k mudrosti, i ako prizoveš razum i zavapiš za mudrošću, ako sve to tražiš kao srebro i ako tragaš za svim tim

kao za skrivenim blagom,tada ćeš razumeti šta znači imati strah od GOSPODA i znanje o Bogu naći ćeš.“

9. Možemo li znati ko je Bog i da li nam se Bog otkrio u Svojoj Reči?

Rimljanima 1:20 „Jer njegova nevidljiva svojstva, naime njegova večna moć i božanstvo, jasno se vide još od stvaranja sveta, budući da se prepoznaju po onome što je stvoreno, tako da nemaju izgovora.“

1.Jovanova 5:20 „A znamo da Sin Božji dođe, i dao nam je razum da upoznamo Boga Istinitog, i da budemo u istinitom Sinu njegovom Isusu Hristu. Ovo je istiniti Bog i život večni.“

10. Koja je jedina stvar kojom možemo da se pohvalimo?

Jeremija 9:23,24 „Ovako kaže Gospod: ‘Neka se mudar čovek ne hvali svojom mudrošću. Neka se snažan čovek ne hvali svojom snagom. Neka se bogat čovek ne hvali svojim bogatstvom.Ko se hvali, neka se hvali time što je razborit i što mene poznaje, što zna da sam ja Gospod i da pokazujem dobrotu, pravdu i pravednost na zemlji, jer mi je to milo’, govori GOSPOD.“

Lekcija 2.

KO JE BIBLIJSKI BOG?

1. Prema Starom savezu, koliko Bogova postoji?

5. Mojsijeva 6:4 „Čuj, Izraele: Gospod Bog naš, Gospod je jedini.“

5. Mojsijeva 4:35 „Tebi je to pokazano da znaš da je Gospod istiniti Bog, i da nema drugog osim njega.“

Jeremija 10:10 „Ali, Gospod je zaista Bog. On je živi Bog i večni Kralj. Od njegovog gneva zemlja će se zatresti, narodi neće opstati pred njegovom osudom.“

2. Prema Novom savezu, koliko Bogova postoji?

1.Korinćanima 8:4 „A što se tiče jedenja hrane žrtvovane idolima, znamo da idol zapravo nije ništa i da postoji samo jedan Bog.“

Efescima 4:6 „Jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima i u svima vama.“

1.Timoteju 2:5 „Jer jedan je Bog, i jedan je posrednik između Boga i ljudi, čovek, Hrist Isus.“

Jakov 2:19 „Ti veruješ da postoji jedan Bog, zar ne? Sasvim dobro činiš. Ali i demoni veruju i drhte.“

3. Ko je najkvalifikovanija ličnost koja može da nam priča o istinskom Bogu?

Jovan 1:18 „Nijedan čovek nikada nije video Boga. Jedinorođeni Sin, koji je Ocu u naručju, on ga je obznanio.“

Jovan 3:11 „Zaista, zaista, kažem ti, govorimo ono što znamo i svedočimo o onome što smo videli, ali vi ne primate naše svedočanstvo.“

4. Prema Isusu

- a. Ko je „jedini istiniti Bog?“

Jovan 17:3 „A ovo je život večni: da poznajetebe jedinog istinitog Boga i Isusa Hrista koga si poslao.“

- b. Kome je Isus rekao da treba da se molimo?

Matej 6:9-13 „Ovako se, dakle, molite: Oče naš koji si na nebesima, neka je sveto ime tvoje, neka dođe Kraljevstvo tvoje, neka bude volja tvoja, kako na nebu, tako i na zemlji. Hleb naš nasušni daj nam danas i oprosti nam dugove naše kao što smo i mi oprostili dužnicima svojim. I ne uvedi nas u iskušenje, nego nas izbavi od Zloga. Jer tvoje je kraljevstvo, i sila, i slava, zauvek. Amin.“

- c. Koja je prva od svih zapovesti?

Marko 12:28-32 „Jedan od književnika, koji je prišao i čuo njihovu raspravu, znajući da im je dobro odgovorio, upitao ga je: „Koji je nauk prioritetniji od svih?“ Isus je odgovorio: „Prvi nauk ispred svih je: ‘Čuj, Izraele, Gospod Bog naš, Gospod je jedini, i ‘Voli Gospoda, svog Boga, svim svojim srcem i svom svojom dušom i svom svojom snagom.’ Drugi sličan ovom je: ‘Voli svog bližnjeg kao samog sebe.’ Većeg nauka od ovih nema.“ Književnik mu je rekao: „Učitelju, dobro je i istinito što si rekao: ‘On je jedan i nema drugog osim njega.’“

Poznavanje Boga je preduslov da bismo Ga voleli. Ispravno znanje o Bogu je vitalno za naš odnos sa Njim. Književnik se složio sa tim da postoji samo jedan Bog i da nema drugog osim Njega.

d. Da li je Isus ispravio književnika?

Marko 12:34 „Tada mu je Isus, videvši da je pametno odgovorio, rekao: „Nisi daleko od Božjeg kraljevstva.“ I više niko nije imao hrabrosti da ga ispituje.“

(Verovanje književnika odslikavalo je veru čitavog jevrejskog naroda. Jevreji su verovali samo u jednog Boga.)

Jovan 8:41 „Vi činite dela svog oca.“ A oni su mu rekli: „Mi se nismo rodili iz bluda, mi imamo jednog Oca. Boga.“

e. Ko je Bog Jevreja?

Jovan 8:54 „Isus im je odgovorio: „Ako ja slavim samog sebe, moja slava nije ništa. Mene proslavlja moj Otac, za koga vi kažete da je vaš Bog.“ (videti i Rimljanima 3:29)

f. Kome će služiti istinski bogoslužitelji?

Jovan 4:21-23 „Isus joj reče: „Veruj mi, ženo, dolazi čas kada Ocu nećete služiti ni na ovoj gori ni u Jerusalemu. Vi se molite onome što ne poznajete, a mi se molimo onome što poznajemo, jer spasenje je od Judejaca. Ali dolazi čas, i već je tu, kada će pravi bogoslužitelji služiti Ocu u duhu i istini, jer i Otac traži takve bogoslužitelje.“

5. Prema apostolima, ko je jedini Bog?

1. Korinćanima 8:6 „Za nas postoji jedan Bog Otac od koga je sve, i mi u Njemu, i jedan Gospod, Isus Hrist, kroz koga je sve, i mi kroz Njega.“

Jakov 3:9 „Njime blagosiljamo Gospoda, Oca, ali njime i proklinjemo ljude koji su stvoreni „slični Bogu.“

Rimljanima 15:6 „Kako biste jednodušno, jednim ustima, slavili Boga i Oca našeg Gospoda Isusa Hrista.“

Efescima 4:6 „Jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima i u svima vama.“

2.Korinćanima 1:3 „Neka je blagoslovljen Bog i Otac našeg Gospoda Isusa Hrista, Otac milosrđa i Bog svake utehe.“

6. Ko je živi i istiniti Bog?

1.Solunjanima 1:9,10 „Jer oni sami pričaju o tome kako smo došli kod vas i kako ste se od svojih idola obratili Bogu, da biste služili živom i istinitom Bogu i da biste čekali da s nebesa dođenejegov Sin, Isus, koga je podigao iz mrtvih i koji nas izbavlja od gneva koji dolazi.“

Lekcija 3.

SUVERENITET BOGA OCA

Šta Biblija ima da kaže o suverenitetu Boga Oca? Evo nekih činjenica o Bogu Ocu koje će malo rasvetliti ovu temu:

1. Otac je vrhovni Izvor svega.

1. Korinćanima 8:6 „Za nas postoji jedan Bog Otac od koga je sve, i mi u Njemu, i jedan Gospod, Isus Hrist, kroz koga je sve, i mi kroz Njega.“

2. Korinćanima 5:18 „A sve je od Boga, koji nas je pomirio sa sobom kroz Isusa Hrista i dao nam službu pomirenja.“

Rimljanima 11:36 „Jer sve je od njega i kroz njega i za njega. Njemu neka je slava u svu večnost. Amin.“

Efescima 3:14,15 „Zato savijam kolena pred Ocem našeg Gospoda Isusa Hrista, po kome se zove svaka porodica na nebu i na zemlji.“

2. Otac je Hristov Bog.

a. Tokom utelovljenja

Matej 27:46 „Okolo devet sati povika Isus veoma glasno: „Eli, Eli, lama azavtani?“ („Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?“)“

b. Nakon Njegovog vaskrsenja

Jovan 20:17 „Isus joj reče: „Nemoj me doticati, jer još nisam uzašao k Ocu, nego idi mojoj braći i reci im: ‘Uzlazim k svom Ocu i vašem Ocu, svom Bogu i vašem Bogu.’“

Efescima 1:3 „Blagosloven Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim na nebesima u Hristu;“

Otkrivenje 3:12 „Onoga ko pobedi učiniću stubom u hramu mog Boga i on više neće izaći odatle. Napisaću na njemu ime mog Boga i ime grada mog Boga, novog Jerusalima koji silazi s neba od mog Boga, i moje novo ime.“

(Videti Jevrejima 1:9 i 1. Petrova 1:3)

3. Otac se izričito naziva Svevišnji...

Psalmi 78:17 „A oni su mu još više grešili, buneći se protiv Svevišnjega u kraju bezvodnom.“

Isaija 63:8-10 „Jer je on rekao: ‘Zaista, oni su moj narod, sinovi koji nikada neće biti neverni.’ I tako je on postao njihov Spasitelj. U svim nevoljama njihovim i on je osećao bol. Njegov ih je glasnik spasao. U svojoj ljubavi i svojoj samilosti on ih je otkupio, podizao ih je i nosio sve davne dane. Ali oni su se bunili i žalostili njegov Sveti Duh. Zato im je on postao neprijatelj, ratovao je protiv njih.“

Bog Otac je predmet ovih stihova. Pominju se Dva Bića, Bog Otac (koji se naziva i „njihov Spasitelj“) i Hrist (koji je nazvan „Njegov glasnik“).

...Dok je Isus nazvan „Sin Svevišnjeg.“

Marko 5:7 „I povikao na sav glas: „Šta ja imam s tobom, Isuse, Sine Svevišnjeg Boga? Zaklinjem te Bogom, ne muči me!“

Luka 8:28 „Kad je ugledao Isusa, povikao je, pao ničice pred njega i iz sveg glasa rekao: „Šta ja imam s tobom, Isuse, Sine Svevišnjeg Boga? Molim te, ne muči me!“

Gornji stihovi prave jasnu razliku između Oca i Sina. Otac je nazvan „Svevišnji,“ dok je Isus nazvan „Sin Svevišnjeg.“

4. Otac je stariji od Isusa.

Jovan 14:28 „Čuli ste da sam vam rekao: ‘Odlazim i vratiću se k vama.’ Ako me volite, radovaćete se što odlazim k Ocu, jer je Otac veći od mene.“

Reč „veći“ potiče od grčke reči „meizon“ što znači „stariji“ kao što je prevedeno u Rimljanima 9:12, „Bilo joj je rečeno: „*Stariji će služiti mlađem.*“

5. Otac je veći od svega.

Jovan 10:29 „Ono što mi je moj Otac dao veće je od svega drugog. I niko ih ne može ugrabiti iz Očeve ruke.“

6. Otac je glava Hristu.

1.Korinćanima 11:3 „Ali želim da znate da je svakom mužu glava Hrist, a ženi je glava muž, a Hristu je poglavar Bog.“

7. Otac je iznad svega.

Efescima 4:4-6 „Jedno je telo i jedan duh - kao što je i jedna nada na koju ste pozvani - jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje, jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima i u svima vama.“

8. Otac je Gospod neba i zemlje.

Matej 11:25 „U to vreme Isus reče: „Hvalim te, Oče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a otkrio malima.“ (videti i Luka 10:21)

Ne samo to, već nam Biblija otkriva neke stvari koje je Isus primio od Svog Oca, a koje dodatno rasvetljavaju suverenitet Boga Oca.

9. Šta je Isus primio od Svog Oca?

a. Njegov život

Jovan 5:26 „Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi.“

b. Njegovu silu i autoritet

Matej 28:18 „Tada im Isus priđe i reče: „Data mi je sva vlast na nebu i na zemlji.“ (videti Matej 11:27; Jovan 5:22-27; 17:22;

c. Njegovo carstvo

Danilo 7:14 „Njemu je bila predana vlast, čast i kraljevstvo, da mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast je njegova vlast večna i nikada neće proći, a njegovo kraljevstvo neće propasti.“

Luka 1:32 „On će biti velik i zvaće se Sin Svevišnjega. Gospod Bog daće mu presto Davida, njegovog Oca.“ (videti 1. Korinćanima 15:24-18; Efescima 1:22)

d. Njegovo pravo da primi obožavanje i poštovanje

Jovan 5:22-23 „Jer Otac ne sudi nikome, nego je sav sud poverio Sinu, da bi svi poštovali Sina kao što poštuju Oca. Ko ne poštuje Sina, ne poštuje ni Oca koji ga je poslao.“ (videti Dela 2:36; Filipljanima 2:9-10; Jevrejima 1:6)

e. Njegovo ime

Filipljanima 2:9 „Zato ga je Bog i uzvisio i dao mu ime koje je iznad svakog imena“

Jevrejima 1:4 „I postao je toliko veći od anđela koliko je ime koje je nasledio uzvišenije od njihovog imena.“

f. Sve

Jovan 3:35 „*Otac voli Sina i sve je predao u njegove ruke.*“

Gore navedeni stihovi su dovoljni da nam dokažu suverenitet Boga Oca. Ali time mi ne umanjujemo položaj, vrednost ili božanstvo Isusa, Božjeg Sina (za više informacija o jednakosti Oca i Sina, pogledajte Lekciju 5).

Lekcija 4.

KO JE ISUS?

1. Šta je Isus tvrdio za sebe?

Jovan 10:36 „Kako onda vi onome koga je Otac posvetio i poslao na svet kažete: ‘Huliš’, zato što sam rekao: ‘Ja sam Božji Sin’?“

2. Šta je Bog Otac rekao po pitanju Isusovog identiteta?

Matej 3:16,17 „Kad se krstio, Isus odmah izađe iz vode, a nebesa se otvoriše i on ugleda Božijeg Duha kako silazi kao golub i spušta se na njega. A glas sa neba reče: „Ovo je moj ljubljani Sin, koji je po mojoj volji!“

Matej 17:5 „Dok je on još govorio, zaseni ih sjajan oblak, i iz oblaka se začu glas koji reče: „Ovo je moj ljubljani Sin, koji je po mojoj volji! Njega slušajte!“

3. Šta su učenici razumeli ko je Isus?

Matej 16:15,16 „Tada ih on upita: „A šta vi kažete, ko sam ja?“ Simon Petar mu odgovori: „Ti si Hrist, Sin Boga živoga.““

Jovan 11:27 „Ona mu odgovori: „Da, Gospode, ja verujem da si ti Hrist, Sin Božji, onaj koji treba da dođe na svet.““

Matej 14:33 „A oni u čamcu se pokloniše Isusu, govoreći: „Ti si zaista Sin Božji!““

Dela 9:20 „A zatim je u sinagogama odmah propovedao Hrista, da je on Sin Božji.“

4. Da li pali anđeli znaju da je Isus Božji sin?

Luka 4:3 „Tada mu je Đavo rekao: „Ako si sin Božji, reci ovom kamenu da postane hleb.”“

Luka 8:28 „Kad je ugledao Isusa, povikao je, pao ničice pred njega i iz sveg glasa rekao: „Šta ja imam s tobom, Isuse, Sine Svevišnjeg Boga? Molim te, ne muči me!”“

Marko 5:7 „I povikao na sav glas: „Šta ja imam s tobom, Isuse, Sine Svevišnjeg Boga? Zaklinjem te Bogom, ne muči me!”“

Sotona i pali anđeli su znali da je Isus bio Sin Božji i pre nego što su pali, otuda Sotonino kušanje u pustinji i ispovedanje demona.

5. Na koga još se ukazuje kao na „sina Božjeg“ u Pismu?

Luka 3:38 „Enosov, Setov, Adamov, Božji sin.”

Adam je bio Božji sin stvaranjem (Postanje 5:1), kao što su to bili i anđeli (Jov 38:7).

1.Jovanova 3:1 „Vidite kakvu nam je ljubav pokazao Otac, da se zovemo deca Božja, što i jesmo. Zato nas svet ne poznaje, jer nije upoznao njega.”

Mi smo sinovi Božji usvajanjem (Rimljanima 8:15).

6. Ko je Hrist, Božji Sin?

1.Jovanova 4:9 „Po ovome se pokazala Božja ljubav prema nama: Bog je poslao svog jedinorođenog Sina u svet da živimo kroz njega.”

Isus nije sin po stvaranju, kao što je Adam bio; niti sin usvajanjem, kao mi; već je On jedinorođeni Sin; On je Sin zato što je rođen od Oca.

Jovan 3:16 „Jer Bog je toliko voleosvet da je dao svog jedinorođenog Sina, da niko ko veruje u njega ne bude uništen, nego da ima večni život.”

To što je Bog dao svog jedinorođenog Sina, ukazuje na to da je Bog morao imati Sina da Ga da, i pre Isusovog utelovljenja.

7. Kada je Isus postao Sin čovečiji?

Galatima 4:4 „Ali kad se vreme navršilo, Bog je poslao svog Sina, rođenog od žene i rođenog pod Zakonom.“

Luka 1:31 „Evo, zatrudnećeš i rodićeš sina. Daj mu ime Isus.“

Isus je postao Sin čovečiji, kada ga je Marija rodila; prilikom utelovljenja.

8. Kada je Hrist bio rođen od Oca?

Mihej 5:2 „A ti, Betleheme Efrato, koji si premalen da budeš među hiljadama Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će biti vladar u Izraelu, čiji izlascisu od davnina, od večnih vremena.“

„Izlasci“ takođe označavaju „poreklo.“ Isusovo poreklo je u danima večnosti ili u večnosti.

9. Šta se dogodilo u danima večnosti?

Priče 8:22-30 „Gospod me imao na početku svog puta, pre njegovih dela od starine. Postavljena sam još od davnina, od početka, od vremena pre nego što je zemlja nastala. Rođena sam kad još nije bilo bezdana vodenih, kad nije bilo izvora obilnih voda. Rođena sam pre nego što su gore utvrđene, pre nego što su brda nastala, kad još nije načinio zemlju, ni polja, ni prva zrna plodne zemlje. Kad je uređivao nebesa, bila sam tu. Kad je odredio krug nad licem bezdana vodenog, kad je u visinama učvršćivao oblake, kad je utvrđivao izvore bezdana vodenog, kad je moru odredio granice koje vode njegove ne smeju preći, kad je određivao temelje zemlji, tada sam bila uz

njega kao vešt graditelj, i dan za danom bila sam mu naročita radost, i veselila sam se pred njim sve vreme.“

U gore navedenom pasusu, govoreći pod imenom mudrost (1. Korinćanima 1:24, 30; Kološanima 2:3), Isus ukazuje čitaocu na vreme pre stvaranja bilo čega kao na vreme kada je bio „rođen“ ili kada ga je Otac „posedovao.“

10. Da li je na Isusa ukazivano kao na „Božjeg Sina“ pre Betlehema?

***Priče 30:4** „Ko je izašao na nebo, pa može sići? Ko je uhvatio vetar u šake svoje? Ko je svezao vode u ogrtač svoj? Ko je podigao sve krajeve zemaljske? Znaš li kako mu je ime i kako je ime sinu njegovom?“*

***Danilo 3:25** „On je na to rekao: „Gle! Ja vidim četiri čoveka kako slobodno hodaju posred vatre, i nije im ništa, a četvrti kao da je sin Božji.“*

***Psalmi 2:12** „Primitte pouku, da se Bog ne razgnevi i da vas propast s puta ne ukloni, jer gnev njegov lako plane. Srećni su svi kojima je On utočište.“*

11. Tokom utelovljenja, da li je Isus učio da je izašao od Oca?

***Jovan 8:42** „Tada im je Isus rekao: „Kad bi Bog bio vaš Otac, voleli biste mene, jer sam ja od Boga izašao i dolazim. Jer nisam došao sam od sebe, nego me je on poslao.“*

***Jovan 16:27** „Naime, sam Otac vas voli jer ste vi voleli mene i verovali ste da sam ja izašao od Boga.“*

12. Da li je za nas važno da verujemo da je Isus stvarni i doslovni Božji Sin?

1.Jovanova 2:22,23 „Ko je lažljivac ako ne onaj ko poriče Isusa kao Hrista? To je Antihrist, onaj koji poriče Oca i Sina.Ko god poriče Sina, nema ni Oca. Ko priznaje Sina, ima i Oca.“

1.Jovanova 5:10,11 „Ko veruje u Sina Božjeg, prihvata svedočanstvo koje mu je dato. Ko ne veruje Bogu, učinio ga je lažljivcem, jer ne veruje u svedočanstvo kojim Bog svedoči o svom Sinu.A u ovome je to svedočanstvo: Bog nam je dao večni život, i taj život je u njegovom Sinu.“

Jovan 3:36 „Ko veruje Sina, ima večni život. Ko odbija Sina, neće videti život, nego Božji gnev ostaje na njemu.“

Jovan 20:31 „A ova su zapisana da biste verovali da je Isus zaista Hrist, Sin Božji, i da verujući imate život večni u imenu njegovom.“

13. Zašto su Jevreji ubili Hrista?

Matej 26:63-65 „Ali, Isus je ćutao. A prvosveštenik mu reče: „Zaklinjem te Bogom živim, reci nam da li si ti Hrist, Sin Božji?“ „Ti kaza“, reče Isus. „I kažem svima vama: od sada ćete videti Sina čovečijega kako sedi s desne strane sile i dolazi na nebeskim oblacima.“ Tada prvosveštenik razdera svoju odeću i reče: „Pohulio je! Šta nam još trebaju svedoci! Eto, sad ste čuli hulu!“

Jovan 19:7„Judejci su mu na to rekli: „Mi imamo zakon i po našem zakonu on treba da umre, jer je za sebe tvrdio da je Božji Sin.“

Isusu je bilo draže da umre nego da se odrekne Svog Sinaštva. Koliko bismo tek onda mi, obični smrtnici, trebalo da ispovedamo Isusovo Sinaštvo?

14. Šta je obećano onima koji prime Isusa kao Božjeg Sina?

***Jovan 1:12** „A onima koji su ga primili dao je pravo da postanu deca Božja, jer veruju u njegovo ime.“*

Lekcija 5.

JEDNAKOST OCA I SINA

Utvrdili smo da je Isus Božji Sin zato što je rođen/izašao od Oca u danima večnosti.

1. Da li su Otac i Sin jednaki?

Filipljanima 2:6 „Koji, iako je bio u Božjem obličju, nije se grabio da bude jednak sa Bogom.“

U ovoj lekciji ćemo istražiti Pismo, da bismo videli da li nam je Bog otkrio temelj ove jednakosti. Zašto su Otac i Sin jednaki?

2. Šta je Isus nasledio na osnovu Svog božanskog rođenja?

Jevrejima 1:4 „Postao je toliko veći od anđela koliko je ime koje je nasledio uzvišenije od njihovog imena.“

2. Mojsijeva 23:20,21 „Evo, šaljem pred tobom anđela da te čuva na putu i da te dovede na mesto koje sam pripremio. Čuvaj ga se i slušaj njegov glas. Ne buni se protiv njega, jer on neće oprostiti vaše prestupe. On nosi moje ime.“

Isus kao Božji Sin nasledio je ime Svog Oca. Mi takođe znamo da je Isus kao anđeo koji je išao pred Izraelcima nosio Očevo ime. Stoga, zaključujemo, da je Isus nasledio Očevo ime pre Betlehema, što znači da je Isusovo Sinaštvo prethodilo utelovljenju.

3. Šta označava „ime?“

Prirodu: „Stvorio je muškarca i ženu. Zatim ih je blagoslovio i onog dana kada su bili stvoreni nazvao ih je čovek.“**1.**

Mojsijeva 5:2

Autoritet: „Ja sam došao u ime svog Oca“ **Jovan 5:43** (videti Jovan 10: 25; Matej 21:23)

Karakter: „Bolje je izabrati dobro ime nego veliko bogatstvo, i naklonost drugih bolja je od srebra i zlata.“ **Priče 22:1** (videti Propovednik 7:1; Priče 15:30)

Nasleđivanjem Očevog imena, Isus je nasledio i Očevu božansku prirodu.

4. Šta je Hrist postao zahvaljujući ovoj činjenici?

Jevrejima 1:1-3 „Bog, koji je u prošlosti mnogo puta i na mnogo načina govorio našim praočevima preko svojih proroka, u ovim poslednjim danima obratio se nama preko Sina, koga je postavio za naslednika svega i kroz koga i vremena stvorio. Koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegovog, i noseći sve u reči sile svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličanstva na visini.“

Hrist je izraz Očevog lika. On ima isti božansku prirodu i život kao i Njegov Otac. Njegovo Sinaštvo i nasledstvo kvalifikovali su Isusa da bude:

- a. **Vlasnik** – „naslednik svega“
- b. **Tvorac** – „kroz koga i eone stvorio“
- c. **Božjeobličje i jednak sa Bogom** – „sjajnost slave i obličje bića njegovog“
- d. **Održitelj** – „noseći sve“
- e. **Spasitelj** – „učinivši sobom očišćenje greha naših“
- f. **Posrednik** – „sede s desne strane prestola veličanstva na visini“

5. Da li nam Biblija otkriva da je Isus bio Božje obličje pre utelovljenja?

Otkrivenje 12:7 „A na nebu je izbio rat: Mihailoi njegovi anđeli borili su se sa aždajom. A borila se i aždaja i njeni anđeli.“

„Mihailo“ znači „ko je kao Bog.“ Ovo ponovo potvrđuje činjenicu da je Isusa nasledio ovo ime u danima večnosti.

6. Šta je Hrist još nasledio?

Jovan 5:26 „Jer kao što Otac ima život u sebi, tako je i Sinu dao da ima život u sebi.“

Sam život koji Otac ima bio je dat Sinu po nasleđu. Ovo je besmrtni, izvorni život, koji Sin može dati onima koji veruju (Jovan 17:2).

7. Da li ovo čini Isusa božanski Bićem vrednim obožavanja?

Jevrejima 1:8,6 „A za Sina kaže: „Tvoj je presto, Bože, u vek vekai žezlo tvog kraljevstva žezlo je čestitosti. I opet kad uvodi Prvorođenog u svet kaže: „Neka mu se poklone svi anđeli Božji.“

Kološanima 2:9; 1:19 „Jer u njemu živi svaka punina Božanstva telesno. prvorodeni iz mrtvih, da u svemu bude prvi. Jer je [Očeva] volja bila da sva punina prebiva u njemu;“

Punina Božanstva ili božanstvo prebiva u Sinu. On je u potpunosti božanstvo, zato što je Njegov Otac Bog.

8. Da li bi trebalo da poštujemo Sina kao što poštujemo Oca?

Jovan 5:23 „Da bi svi poštovali Sina kao što poštuju Oca. Ko ne poštuje Sina, ne poštuje ni Oca koji ga je poslao.“

Mi poštujemo i obožavamo Sina, kao i Oca. Oni su Obojica iste božanske prirode. Mi slavimo Boga Oca, kada priznajemo Njegovog Sina.

9. Da li su Jevreji razumeli da je Isus tvrdio da je jednak sa Ocem?

***Jovan 5:18** „Zato su Judejci još više tražili priliku da ga ubiju, jer ne samo da je po njima kršio Subotu nego je i Boga nazivao svojim Ocem, izjednačavajući se s Bogom.“*

10. Zašto su Jevreji želeli da kamenuju Isusa?

***Jovan 10:33-36** „Judejci su mu odgovorili: „Ne kamenujemo te zbog dobrog dela, nego zbog hule, zato što se ti, premda si čovek, pravišda si Bog.“Isus im je rekao: „Zar nije zapisano u vašem Zakonu: ‘Ja sam rekao: ‘Vi ste bogovi’?Ako je ‘bogovima’ nazvao one protiv kojih je Bog govorio – a Pismo se ne može poništiti -kako onda vi onome koga je Otac posvetio i poslao na svet kažete: ‘Huliš’, zato što sam rekao: ‘Ja sam Božji Sin’?“*

Dok je tvrdio da je Sin Božji, Jevreji su razumeli da Isus sebe izjednačava sa Bogom. I Isus je to razumeo. Isusova jednakost sa Ocem se zasniva na Njegovom Sinaštvu.

Lekcija 6.

SVETI DUH – DEO 1: **BOŽJI DUH/ČOVEKOV DUH**

1. Po čijem obličju je čovek stvoren?

1.Mojsijeva 1:26 „Zatim Bog reče: „Hajde da načinimo čoveka po svom obličju, sličnog nama...”

2. Sa kime je Bog razgovarao? Da li postoji još jedno božansko Biće koje je po Božjem obličju?

Biblija opisuje Hrista kao jedino božansko Biće, koje je po Božjem obličju.

2.Korinćanima 4:4 „Onima kojima je bog ovog doba zaslepio nevernički um, da do njih ne prodre svetlost slavne dobre vesti o Hristu, koji je Božje obličje.”

Filipljanima 2:6 „Koji, iako je bio u Božjem obličju, nije se grabio da bude jednak sa Bogom.”

Kološanima 1:15 „On je slika nevidljivog Boga, prvorođeni pre svakog stvorenja.”

Jevrejima 1:4 „I postao je toliko veći od anđela koliko je ime koje je nasledio uzvišenije od njihovog imena.”

Ukoliko nam Biblija ne otkrije drugo božansko biće po Božjem obličju moramo zaključiti da je u 1. Mojsijevoj 1:26 Bog Otac razgovarao sa Svojim Sinom.

3. Šta izrazi „obličje” i „sličnost” podrazumevaju?

1.Mojsijeva 5:3 „Kada je Adam imao sto trideset godina, rodio mu se sin, njemu sličan, po njegovom obličju, i dao mu je ime Set.”

Vidimo da je Set bio sličan Adamu i po Adamovom obličju. To obuhvata i fizički i duhovni aspekt.

4. Od čega je čovek (duša živa) načinjen?

1. Mojsijeva 2:7 „Gospod Bog je oblikovao čoveka od zemaljskog prahai udahnuo mu u nozdrve dah života, i čovek je postao živa duša.“

Ljudsko telo + ljudski duh = živo ljudsko biće

5. Ako je čovek bio stvoren po Božjem obličju, i čovek ima dva aspekta, duh i telo, da li to znači da Bog i Hrist imaju i duhovnu i telesnu formu?

a. Da li Bog ima telesnu formu?

- Proroci koji su videli Boga:
 - *Mihej*
1.Carevima 22:19 „Miheja još reče: „Zato čuj Gospodnju reč: Vidim Gospoda kako sedi na svom prestolu, a sva nebeska vojska stoji mu s desne i s leve strane.“
 - *Isaija*
Isaija 6:1 „U godini smrti kralja Ozije, video sam Gospoda kako sedi na visokom i uzvišenom prestolu, a rubovi njegove haljine ispunjavali su hram.“ (Danilo i Jovan su takođe videli Boga; videti Danilo 7:9,13; Otkrivenje 4:2,3)
- Hrist je bio u Božjem obličju pre utelovljenja:

Filipljanima 2:6 „Koji, iako je bio u Božjem obličju, nije se grabio da bude jednak sa Bogom.“

- Isus je rekao da Njegov Otac ima obličje koje nijedan čovek nije video:

Jovan 6:46 „To ne znači da je iko video Oca, osim onoga koji je od Boga, on je video Oca.“

- Mi ćemo videti Boga

Matej 5:8 „Blago onima čista srca, jer oni će gledati Boga.“

b. Da li Bog ima Duh?

Otac:

Jovan 4:24 „Bog je Duh, i oni koji mu služe obavezani su da mu služe u duhu i istini.“ (videti i Matej 10:20)

Isus:

1. Korinćanima 15:45 „Tako je i napisano: „Prvi čovek, Adam, postao je živa duša,“poslednji Adam u duhu koji daje život.“

Božansko telo/obličje + Božanski Duh = Božansko Biće

6. Postoje li bilo kakve paralele između „čoveka i njegovog duha“ i „Boga i Njegovog duha?“

1.Korinćanima 2:11 „Jer ko od ljudi zna šta je u nekom čoveku, osim duha čovečijeg koji je u njemu? Isto tako, niko ne zna šta je u Bogu, osim Duha Božjeg.“

Gornji tekst nam kaže da „ono što je čovekov duh za čoveka“ to je „Božji duh za Boga.“ Pa ipak tekst naglašava veoma značajnu razliku. Dok je čovekov duh „u čoveku“, Božji duh nije ograničen Božjim telesnim obličjem.

7. Na šta se odnosi čovekov duh?

- **Um – Danilo 2:1** „Druge godine Nebuhadnezarovog kraljevanja, Nebuhadnezar je usnio snove, i duh mu se uznemirio, pa više nije mogao oka sklopiti.“ (Očigledno Nebuhadnezar nije mogao da zaspi zato što je razmišljao o snu koji je sanjao. Drugim rečima, njegov um je bio uznemiren)
- **Srce – Psalmi 34:18** „Gospod je blizu onih koji su slomljenog srca, i spasava one koji su skrhanog duha.“ (videti takođe Psalmi 51:10,17; 77:6; 78:8; Ezekijel 36:26)
- **Život/dah – Jov 27:3** „Sve dok je dah moj još u meni, i duh Božji u nozdrvama mojim.“ (videti Isaija 38:16; Otkrivenje 11:11)

Čovekov duh predstavlja čovekovu ličnost, karakter i život. Zapravo ličnost.

8. Kako Biblija objašnjava Božji Duh?

- **Um –** uporediti Isaija 40:13 sa Rimljanima 11:34.
Isaija 40:13 „Ko je Gospodnji Duh izmerio? Ko ga kao savetnik može nečemu poučiti?“
Rimljanima 11:34 „Jer „ko je upoznao Gospodnji um, ko je njegov savetnik?““
- **Život –**
Jovan 6:63 „Duh je taj koji daje život, telo ne koristi ništa. Reči koje sam vam govorio Duh su i život su.“

Rimljanima 8:10 „A ako je Hrist u vama, telo je zaista mrtvo zbog greha, ali Duh je život zbog pravednosti.“
(videti takođe Postanje 2:7; Jov 27:3; 33:4; Otkrivenje 11:11)

Kao što je povezanost između čoveka i njegovog duha, takva je povezanost između Boga i Njegovog duha. Božji duh predstavlja Njegov karakter, ličnost, život i um.

9. Ako čovekov duh nije ništa drugo do njegovo prisustvo/ličnost, možemo li onda reći i da je Božji duh, Božje prisustvo?

Psalmi 139:7 „Kuda da odem od duha tvoga, kuda da pobegnem od lica tvoga?“

Psalmi 51:11 „Nemoj me odbaciti od lica svoga, i Sveti Duh svoj nemoj uzeti od mene.“

Zaključak: Bog ima telesno obličje i duhovno prisustvo. Njegov duh nije ograničen Njegovim telom. Na isti način kao što vaš duh predstavlja vašu ličnost, um i prisustvo, tako i Božji duh predstavlja Njegovu ličnost, um i prisustvo.

Lekcija 7.

SVETI DUH – DEO 2: **IDENTITET SVETOG DUHA**

U prošloj lekciji smo utvrdili, da Božji duh predstavlja Njegov sopstveni um, život, prisustvo i ličnost. U ovoj lekciji želimo da saznamo odakle Duh potiče i identitet Duha.

1. Šta je Isus obećao pre nego što je otišao?

Jovan 14:16,17,26 „I ja ću zamoliti Oca i on će vam dati drugog Utešitelja da bude s vama uvek, Duha istine, koga svet ne može primiti, jer ga ne vidi i ne poznaje. A vi ga poznajete, jer stoji i biće u vama..... A utešitelj, Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučiće vas svemu i podsetiće vas na sve što sam vam govorio.“

2. Prema Bibliji, čiji duh je „Sveti Duh?“

Uporedite sledeće stihove:

Marko 13:11 „Kad vas budu vodili na sud, nemojte da se unapred brinete šta ćete govoriti, nego šta vam bude dato u tom času, to govorite, jer nećete govoriti vi, nego Sveti Duh.“

Matej je to zabeležio na sledeći način:

Matej 10:19,20 „A kad vas predaju, ne brinite se kako ćete i šta ćete reći jer će vam tog časa biti dato šta da govorite. Nećete, naime, govoriti vi, nego će u vama govoriti Duh vašega Oca.“

Takođe uporedite sledeća dva stiha:

2.Petrova 1:21 „Jer nikad proroštvo ne bi od čovečije volje, nego naučeni od Svetog Duha govoriše sveti Božiji ljudi.“

Dok u svojoj prvoj poslanici govori o istoj stvari, Petar kaže:

1.Petrova 1:10,11 „To su spasenje marljivo ispitivali i pažljivo istraživali proroci koji su prorokovali o blagodatina~~menjenoj~~ vama. Ispitujući u kakvo ili u koje vreme javljaše Duh Hristov u njima, unapred svedočeći za Hristove muke i za slavu koja će uslediti.“

Sveti Duh = Hristov Duh

Na osnovu prethodna četiri stiha, možemo bezbedno da zaključimo:

Hristov Duh = Sveti Duh = Očev Duh

3. Koliko svetih duhova postoji?

Efescima 4:4 „Jedno je telo i jedan duh - kao što je i jedna nada na koju ste pozvani.“ (videti i 1. Korinćanima 6:17; 12:13; Efescima 2:18)

4. Kada primamo Svetog Duha, koga zapravo primamo?

Jovan 14:23 „Isus mu je odgovorio: „Ako me neko voli, držaće moje reči, i moj Otac će ga voleti, i doći ćemo k njemu i prebivaćemo s njim.“

Prema Isusu, kada primimo Svetog Duha, mi primamo i Oca i Sina.

5. Da li Otac i Sin poseduju isti Duh/život?

Rimljanima 8:9,10 „Ali vi niste u telu, nego u Duhu, ako Božji Duh zaista prebiva u vama. Ali ako neko nema Hristov Duh,

taj nije Njegov. A ako je Hrist u vama, telo je zaista mrtvo zbog greha, ali Duh je život zbog pravednosti.“

U ovom stihu, dok govori o istom duhu, Pavle upotrebljava sledeću terminologiju: Duh, Božji Duh, Hristov Duh, Hrist. Ovo nam govori da je Pavle verovao da je Sveti Duh, Duh/Život i od Oca i od Sina.

6. Odakle izlazi duh?

Jovan 15:26 „Kad stigne utešitelj koga ću vam ja poslati od Oca, Duh istine, koji izlazi od Oca, to će svedočiti o meni.“

7. Zašto Duh izlazi od Oca?

1.Korinćanima 8:6 „Za nas postoji jedan Bog Otac od koga je sve, i mi u Njemu, i jedan Gospod, Isus Hrist, kroz koga je sve, i mi kroz Njega.“

Rimljanima 11:36 „Jer sve je od njega i kroz njega i za njega. Njemu neka je slava u svu večnost. Amin.“

Duh (Božji život) izlazi od Oca, zato što je sve od Njega. On je Izvor svega. (za više informacija pogledajte *Lekciju 3.*)

8. Kroz koga ovaj duh dolazi nama?

Efescima 2:18 „Jer kroz njega i jedni i drugi imamo pristup Ocu u jednom Duhu.“

Jovan 20:22 „I ovo rekavši, dunuo je i rekao im: „Primate Sveti Duh...“

Očev Duh dolazi nama kroz Isusa i kroz Njega se vraća.

9. Ko dolazi nama da bude naš Utešitelj?

Jovan 14:18,19 „Neću vas ostaviti kao siročiće. Doći ću k vama. Još malo i svet me više neće videti, ali vi ćete me videti, jer ja živim, a i vi ćete živeti.“

10. Kako Otac šalje Isusa nama? Da li je to Isus u telu ili Isus u Duhu?

Galatima 4:6 „A pošto ste sinovi, Bog je u naša srca poslao Duh svog Sina koji viče: „Aba, Oče!”“

Napomena: Pavle nam kaže u Galatima da kada primimo Isusov Duh, vičemo „Aba, Oče!” Ipak, on nam takođe kaže u Rimljanima 8:15, da kada primimo Duh, vičemo „Aba, Oče!” Ovo je još jedna potvrda da Sveti Duh nije niko drugi do Isusov Duh. Takođe uporedite Galatima 4:6 sa Dela 3:26.

11. Kada primimo Isusov Duh, da li je to neko drugačiji od Isusa?

2. Korinćanima 3:17 „Gospod je Duh, a gde je Gospodnji Duh, tamo je sloboda.“

Pavle nam je rekao u 1. Korinćanima 8:6 da postoji samo jedan Gospod, Isus Hrist, i u Efescima 4:4, da postoji samo jedan duh. Ipak, Pavle nam kaže u gore navedenom stihu, „*Gospod je Duh.*“ Ako je Gospod, Isus, i postoji samo jedan duh, onda je jedino logično i u skladu sa Pismom verovati da Sveti Duh nije niko drugi do Gospod Isus Hrist u duhovnom obliku. Isus Lično dolazi nama kao lični Utešitelj. Duh je Isusova ličnost.

12. Da li nam Biblija kaže da je Isus postao duh?

1. Korinćanima 15:45 „Tako je i napisano: „Prvi čovek, Adam, postao je živa duša,” poslednji Adam u duhu koji daje život.“

13. Zašto Biblija ponekad kaže da kada bude došao Utešitelj, doći će i Otac i Sin, dok na drugim mestima piše da je Isus Duh?

2.Korinćanima 5:19 „Da objavljujemo da je Bog bio u Hristu i pomirio svet sa sobom, ne računajući im njihove prestupe, i stavio u nas reči pomirenja.“

Jovan 14:10,20 „Zar ne veruješ da sam ja u Ocu i da je Otac u meni? Ono što vam ja govorim ne govorim sam od sebe, nego Otac koji stoji u meni čini svoja dela...U taj dan ćete spoznati da sam ja u Ocu svom, i vi u meni, i ja u vama.“

14. Ko kuca na vrata našeg srca?

Otkrivenje 3:20 „Evo stojim na vratima i kucam. Ako ko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njim i on sa mnom.“

15. Šta je nada (iščekivanje) slave?

Kološanima 1:27 „Kojima je Bog hteo da obznani slavno bogatstvo ove tajne među neznabošcima. Ta tajna je Hrist u vama, iščekivanje slave.“

Lekcija 8.

OTAC I SIN U SVETINJI

1. Gde možemo da istražujemo i naučimo više o Božjem putu?

Biblija nam kaže da se Božji put nalazi u svetinji?

Psalmi 77:13 „Put se tvoj, Bože, na svetom mestu nalazi. Koji je bog velik kao naš Bog?“

Šta svetinja ima da kaže o Božanstvu? Koliko nam se Bića otkriva u svetinji i u službama svetinje?

2. Koliko odeljenjaje zahtevala služba u svetinji?

Služba u svetinji zahtevala je tri odeljenja, dvorište, Svetinju, i Svetinju nad Svetinjama. Razmotrićemo svaku od ove tri prostorije posebno, da vidimo šta možemo da naučimo iz njih.

I. Svetinja nad Svetinjama:

a. Koje lekcije možemo da naučimo iz Svetinje nad Svetinjama, po pitanju Božanstva?

Bog je dao stroga uputstva da je samo jednom biću osim Njega dozvoljeno da uđe u Svetinju nadSvetinjama.

- 1. *Isus, naš Prvosveštenik:*** Samo Prvosvešteniku je bilo dopušteno da uđe u Svetinju nad Svetinjama (Jevrejima 9:6,7). Isus je naš nebeski Prvosveštenik (Jevrejima 4:14; 5:10; 6:20).
- 2. *Bog Otac na prestolu:*** Božje prisustvo prebiva na prestolu milosti (2. Mojsijeva 25:21,22; Psalmi

80:1). Bog Otac je onaj koji sedi na prestolu u nebeskoj svetinji (Otkrivenje 4:2; 5:1-6).

- 3. *Isus predstavlja naše molitve Ocu:*** Samo jedno biće, prvosveštenik, mogao je da unese tamjan pred Božje prisustvo, na Dan Očišćenja (3. Mojsijeva 16:11-13). Tamjan je predstavljao molitve svetih, pomešane sa Hristovom pravednošću (Psalmi 141:2; Otkrivenje 5:8; 8:3). Hrist je taj koji prima naše molitve i predstavlja ih Svom Ocu, pomešane sa Svojim zaslugama i pravednošću.

- b. Koliko božanskih Bića nam predstavlja Svetinja nad Svetinjama? Ko su ta Bića?

Jednostavno proučavanje Svetinje nad Svetinjama, u zemaljskom svetilištu, sugerije nam da postoje samo dva Bića, Otac i Sin, predstavljeni Prvosveštenikom i Božjim prisustvom na prestolu.

II. Svetinja:

- a. Koje lekcije možemo naučiti iz zemaljske Svetinje, u pogledu Božanstva?

- 1. *Isus je naš nebeski Sveštenik/Prvosveštenik:*** Sveštenici ili prvosveštenik, koji su služili u prvom delu svetilišta, su simbol ili tip Hrista, našeg Prvosveštenika.

2. **Božje prisustvo u svetinji:** Biblija nam takođe kaže, da je Bog ispoljavao svoju slavu u oba odeljenja zemaljskog svetilišta.

2. Mojsijeva 33:9-11 „A kad god bi Mojsije ušao u šator, stub od oblaka bi sišao i stajao na ulazu u šator dok je Bog razgovarao s Mojsijem. I ceo narod bi video stub od oblaka kako stoji na ulazu u šator, i tada bi ceo narod ustao i svako bi se poklonio na ulazu u svoj šator. A Gospod bi razgovarao s Mojsijem licem u lice, baš kao što čovek razgovara sa svojim bližnjim. Zatim bi se Mojsije vraćao u logor, a njegov sluga Jošua, Nunov sin, njegov pomoćnik, ne bi izlazio iz šatora.“ (videti takođe 2. Mojsijeva 29:42-44; 30:36; 40:34, 35; 1. Carevima 8:10,11; 2. Dnevnika 5:13,14; 7:1,2)

U 2. Mojsijeva 33:9-11, imamo primer prisustva dva živa bića – Mojsija, Posrednika, i Boga. Naravno, znamo da Mojsije predstavlja Isusa, jedinog posrednika između Boga i čoveka (1. Timoteju 2:5). Stoga ovaj primer nedvosmisleno ukazuje na prisustvo i Isusa, našeg Posrednika i Prvosveštenika i Boga Oca u prvom odeljenju nebeske svetinje.

3. **Sto sa hlebovima:** Sto sa hlebovima imao je na sebi hlebove, poređane u dve vrste od po šest hlebova (3. Mojsijeva 24:5,6). Ove dve vrste predstavljale su Oca i Sina; evo zašto:

- **Dve krune:** Sto sa hlebovima imao je dve krune ili dvostruku krunu na sebi (2. Mojsijeva 25:23-25). Zašto dve?

- **Isus je hleb:** Hleb predstavlja Isusa (Jovan 6:51). Ali Isus je rekao „*Otac i ja smo jedno*“ (Jovan 10:30). Stoga hleb može takođe predstavljati i Oca. Zbog toga je Bog naložio sveštenicima da postave hleb u dve vrste (ne 1 ili 3), predstavljajući tako Oca i Sina, na sto koji je imao dve krune (ne 1 ili 3).
- **Isus deli presto sa Ocem:** Otkrivenje 3:21 nam kaže da Isus deli presto sa Svojim Ocem; stoga postoje dva božanska Bića na prestolu. Sto sa dve vrste po šest hlebova, predstavlja prisustvo Oca i Sina u prvom odeljenju nebeske svetinje, u kome je Isus ispunio svoju službu u Svetinji.

b. Koliko nam božanskih bića predstavlja zemaljska Svetinja? I ko su ta Bića?

Proučavanje zemaljske Svetinje, dokazuje prisustvo samo dva Bića: Isusa, Posrednika/Sveštenika, i Boga Oca. Ponovo, samo dva živa Bića, ne tri.

- c. Šta je sa Svetim Duhom? Da li je on prisutan u Svetinji?
U Svetinji postoje bezlični i beživotni elementi koji predstavljaju Svetog Duha, kao ulje koje se koristilo u svećnjaku. Ali poenta je u tome da nigde ne vidimo treće živo biće koje predstavlja Svetog Duha. Duh je tu, da, ali ne u telesnom obliku kao Otac i Sin. Ulje je simbol duha, pa ipak, ulje je upotrebljavano u Svetinji da proizvede svetlost koja simboliše Isusa (Jovan 8:12; 9:5).

III. Predvorje (dvorište):

- a. Koje lekcije možemo naučiti iz dvorišta, u pogledu Božanstva?

Služba u dvorištu uključivala je tri živa bića:

1. **Isus je žrtva:** Žrtva, bilo jagnje, bilo vo, itd. (3. Mojsijeva 4:3) predstavljala je Isusa, Božjeg Sina (Jovan 1:26,39).
2. **Mi smo grešnici:** Grešnik koji je klao žrtvu svojim sopstvenim rukama (3. Mojsijeva 4:4), predstavljao je grešnika koji ispoveda svoje grehe i prinosi duhovnu žrtvu (1. Petrova 2:5)
3. **Isus je pomazani Sveštenik:** Pomazani sveštenik unosio je krv u svetilište (3. Mojsijeva 4:5) Ovo takođe predstavlja Isusa, našeg Prvosveštenika. (Jevrejima 4:14; 5:10; 6:20)

- b. Koliko nam božanskih bića predstavlja služba u predvorju (dvorištu)?

Samo živa bića su bila uključena u službu u predvorju (dvorištu). Mi vidimo samo jedno božansko Biće.

- c. Šta predstavljaju drugi sveštenici?

Naravno, više od jednog sveštenika je služilo u dvorištu, kao i u Svetinji. Ovi sveštenici mogu predstavljati jednu od dve opcije.

1. Tip Hrista
2. Svi sveti (Biblija naziva Hristove sledbenike „carsko sveštenstvo“ (1. Petrova 2:9). Oni predstavljaju ljude koji deluju u saradnji sa Božanstvom.)

Bez obzira na to za koji od ova dva verujete da je tačan, poenta je i dalje ista, ne postoji živo biće koje predstavlja Svetog Duha.

d. Šta je sa Svetim Duhom? Da li je on predstavljen u dvorištu?

Ponovo, vidimo u dvorištu neke predstave Svetog Duha, ali one su bezlične i beživotne, za razliku od onoga čime je predstavljen Isus. Na primer:

1. Vatra na oltaru od žrtve paljenice - U Dela 2:3, vidimo Duha koji se izliva u obliku plamenih jezika.
2. Voda u umivaoniku - U Novom savezu, voda je predstavljala Duha (videti Jovan 4:14; 7:38, 39; Otkrivenje 22:1).

Poenta i dalje ostaje ista, nigde ne vidimo da je Duh predstavljen živim bićem, kao Otac i Sin.

e. Koja je jedna od uloga prvosveštenika u dvorištu, a koja se odnosi na Isusovo delo na zemlji?

Važno je primetiti da je jedna od uloga ili dužnosti prvosveštenika, bila da poučava narod (Ezekijel 44:23), što se naravno, odigravalo izvan svetilišta, pošto niko drugi osim sveštenika nije smeo da uđe u svetilište. Drugim rečima, sveštenik nije samo služio u svetilištu pred Bogom, on je takođe izlazio napolje i poučavao narod.

Ono što je bilo fascinantno je to da su sveštenici trebali da presvuku odeću koju su nosili u Božjem prisustvu, kada bi izlazili pred narod.

Ezekijel 44.19 „Kad izlaze u spoljašnje dvorište, k narodu u spoljašnje dvorište, neka skinu haljine u kojima su služili i neka ih ostave u svetim trpezarijama pa neka obuku druge haljine, da ne bi posvetili narod svojim haljinama.“

Verujem da nam ovde tip pruža veoma interesantan i prosvetljavajući uvid. Jedna od Hristovih dužnosti, kao Prvosveštenika, je da poučava narod van svetilišta. Ne samo to, već prema tipu, On treba da nosi drugačiju odeću, ili da se pojavi u „drugačijem obliku“ nego kada je u Božjem prisustvu.

I upravo je to ono što Hrist radi. Dok Isus služi u nebeskom svetilištu u Svom telesnom ili fizičkom obliku, On još uvek, Svojim Duhom, služi u crkvi na Zemlji (Galatima 4:6). Isus je obećao da će biti sa nama zauvek i da nas nikada neće napustiti (Matej 28:20; Jevrejima 13:5). A Biblija nam kaže da je Isus bio sa Svojim sledbenicima i „*sarađivao sa njima*“ (Marko 16:20).

Kao što možete videti, zemaljsko svetilište nam prikazuje dva božanska Bića: Oca i Sina. Nema prostora za treće živo biće u svetilištu. Pored toga, služba u svetilištu nas uči da kako bi ispunio tip, Isus je morao da čini ono što je sveštenik činio: da izađe i poučava ljude, što On i čini kroz Svog Duha, Svetog Duha. Apostoli su razumeli to, otuda i Pavlova izjava da je Isus Sveti Duh (2. Korinćanima 3:17; 1. Korinćanima 8:6; za više informacija, pogledajte *Lekciju 7*)

Poglavlje 15.

ODGOVORI NA PRIGOVORE

1. Prigovor 1 (1. Mojsijeva 1:2).....	135
2. Prigovor 2 (1. Mojsijeva 1:26).....	136
3. Prigovor 3 (Isaija 9:6).....	137
4. Prigovor 4 (Isaija 44:6).....	139
5. Prigovor 5 (Matej 12:31,32).....	140
6. Prigovor 6 (Matej 3:16,17).....	142
7. Prigovor 7 (Matej 28:19).....	144
8. Prigovor 8 (Jovan 1:1).....	146
9. Prigovor 9 (Jovan 14:16).....	148
10. Prigovor 10 (1. Jovanova 5:7).....	151

1. Prigovor 1 – 1. Mojsijeva 1:2

1. Mojsijeva 1:2 „Zemlja je postala bezlična i prazna, i tama je bila nad spoljašnjošću bezdana, a duh Božji lebdeo je nad površinom voda.“

Prigovor:

Sveti Duh je bio prisutan prilikom stvaranja; stoga on mora biti individualna ličnost kao što su to Otac i Sin.

Odgovor:

Stvaranje se pripisuje Svetom Duhu koliko i Ocu i Sinu zbog gore navedenog teksta. Ali ono što čitaoci ponekad ne uspevaju da primete je prisvojna terminologija upotrebljena u gornjem stihu. Piše „Duh Božji.“ Ne piše „Bog Duh.“

Psalmi 33:6 „Rečju GOSPODNJOM nebesa su stvorena, i duhom (dahom) usta njegovih sva vojska njihova.“

Hebrejska reč za „dah“ je „ruah“, a to je ista reč koja je prevedena sa „duh“ u 1. Mojsijeva 1:2. Značenje bi trebalo da bude jasno: Božji Duh je Božji dah. Ovo je Isus potvrdio u Jovan 20:22, „I ovo rekavši, dunuo jej rekao im: „*Primate Sveti Duh.*“ Isus je dunuo Svoj sopstveni Duh, a ne nekog drugog. To je isti Duh koji je pomenut u 1. Mojsijeva 1:2, „Duh Božji,“ koji se takođe može prevesti kao „dah Božji.“

Jov 33:4 „Mene je Duh Božji stvorio, i dah Svemoćnog me drži u životu.“

Duh Božji je izjednačen sa Njegovim dahom. To je značenje ovog stiha.

2. Prigovor 2 – 1. Mojsijeva 1:26

1. Mojsijeva 1:26 „Zatim Bog reče: „*Hajde da načinimo čoveka po svom obličju, sličnog nama, i neka vlada nad morskim ribama, nad stvorenjima koja lete po nebu, nad stokom, nad svom zemljom i nad svim drugim životinjama što se miču po zemlji.*”“

Prigovor:

Ovaj tekst (kao i 1. Mojsijeva 11:7) potvrđuje da je Bog množina, tri ličnosti, zato što reč „nama“ ukazuje na sve tri ličnosti.

Odgovor:

Istina je da reč „nama“ ukazuje na to da je bilo prisutno više od jedne ličnosti prilikom stvaranja, ali to ne mora da znači da su postojale tri ličnosti. To je jednostavno moglo da se odnosi na dve ličnosti umesto na tri. Pismo kaže, „...*Bogu, koji je sve stvorio kroz Isusa Hrista...*“ (Efescima 3:9). Trebalo bi da bude očigledno da je „Bog“ u ovom stihu, neko drugi, a ne

Isus Hrist. I prema Jevrejima 1:2, Bog Otac je stvorio sve kroz svog Sina.

Štaviše, u Priče 30:4, čitamo: „*Ko je izašao na nebo, pa može sići? Ko je uhvatio vetar u šake svoje? Ko je svezao vode u ogrtač svoj? Ko je podigao sve krajeve zemaljske? Znaš li kako mu je ime i kako je ime sinu njegovom?*“

Stih pripisuje delo stvaranja dvoma Bićima (Ocu i Sinu). Priče 8:22-30, takođe pripisuju delo stvaranja dvoma Bićima. Bog Otac je veliki Izvor svega, i On je stvorio sve kroz Svog Sina, Isusa Hrista. Kao što možete videti, i Stari i Novi savez pripisuju delo stvaranja dvoma Bićima.

Štaviše, Bog je rekao „*Hajde da načinimo čoveka po svom obličju, sličnog nama*.“ Prema Bibliji, Hrist je Jedini koji je „*obličje bića*“ Očevog (Jevrejima 1:3, videti i pitanje 2 u *Lekciji 6*).

Sada možemo biti sigurni u to ko govori u 1. Mojsijeva 1:26. Bog Otac je rekao Svom Sinu, „*Hajde da načinimo čoveka po svom obličju*.“

3. Prigovor 3 – Isaija 9:6

Isaija 9:6 „*Jer nam se rodilo dete, dobili smo sina, kome će kneževska vlast biti na ramenu. Ime će mu biti Divni Savetnik, Moćni Bog, Večni Otac, Knez Mira.*“

Prigovor:

Ovaj pasus dokazuje Trojstvo, zato što je Hrist nazvan „*moćni Bog*“ i „*večni Otac*!“

Odgovor:

Veliki naglasak je stavljen na Isaija 9:6, kao dokaz u prilog Trojstva zato što je Hrist nazvan večnim Ocem. Ali to ne može dokazivati Trojstvo. Da li je Hrist, Otac u Trojstvu? Ako jeste, kako je onda Sin? Ili ukoliko je i Otac i Sin, kako onda može

postojati Trojstvo? Jer Trojstvo predstavlja tri ličnosti. Da bi postojalo Trojstvo potrebno je da se očuva razlika između Oca i Sina. Hrist je nazvan „drugom ličnošću u Trojstvu,“ ali ako ovaj tekst dokazuje Trojstvo ili ukazuje na Trojstvo, onda to dokazuje da Hrist nije druga nego prva ličnost. A ako je Hrist prva ličnost u Trojstvu, ko je onda druga? Vrlo je jasno da se ovaj tekst ne odnosi na takvu doktrinu. I dok istražujemo Pismo, možemo biti sigurni da ono ne podržava „samo Isus“ doktrinu.

Na Sina se ukazuje kao na večnog Oca, ne od Njega samog, niti od Njegovog Oca, već na večnog Oca dece koju Mu je Njegov Otac dao. Njegov način izražavanja je „*Evo, ja i deca koju mi je Gospod dao.*“ (Jevrejima 2:13). Pavle citira Isaija 8:18 i primenjuje to na Hrista. Zapazite šta je Isus rekao: „*Niko ne može doći k meni ako ga ne privuče Otac, koji me je poslao. I ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan.*“ Jovan 6:44

On je naš Otac u tome što je drugi Adam. Kao što je prvi Adam otac ljudskog roda, drugi Adam, Isus, je večni Otac otkupljenog ljudskog roda. Takođe zapazite da proročanstvo kaže, „*ime će mu biti.*“ To je bilo proročanstvo o nečemu što je trebalo da se dogodi u budućnosti, u vreme kada „*nam se rodilo dete, i kada dobili smo sina.*“

Zapazite da Isaija 9:6 kaže „*ime će mu biti...moćni Bog.*“ Ovaj izraz naglašava Hristovu božansku prirodu. On je zaista moćan jer je sva sila data Njemu (Matej 28:18), On je božanski na osnovu svog božanskog rođenja kao što smo videli u Lekcijama 4 i 5. Stoga je prikladno nazvati Sina moćnim, zato što jeste moćan. Takođe je prikladno nazvati Sina Bogom, jer Sam Svevišnji Bog naziva Svog Sina Bogom u Jevrejima 1:8. Stoga se izrazi „*večni Otac*“ i „*moćni Bog*“ mogu sa pravom primeniti na Sina.

4. Prigovor 4 – Isaija 44:6

Isaija 44:6 „Ovako kaže GOSPOD, Izraelov Kralj i Otkupitelj, GOSPOD nad vojskama: *‘Ja sam prvi i ja sam poslednji, osim mene nema Boga.’*“

Prigovor:

Ovaj stih govori samo o Jednom Gospodu i kaže „*osim mene nema Boga.*“ Ovo mora značiti da ovaj jedan Gospod uključuje Oca, Sina i Svetog Duha, jer su svi oni Bog. A ako nije tako, onda ovaj stih negira da je Isus Bog.

Odgovor:

Ako čitate proroka Isaiju zapazićete da od 40. glave pa na dalje, počinje novi stil/oblast. U svakom poglavlju, od 41. do 46. nalazimo stihove koji ističu sličnu stvar koja je istaknuta u gore navedenom stihu. Međutim, to nije sve što nalazimo. Takođe pronalazimo:

1. Bog naglašava da je On iznad ljudi (Isaija 41:2-4).
2. Bog izaziva one koji se klanjaju idolima i njihove idole (Isaija 41:21-24).

Ono što Bog govori kroz Isaiju ne odnosi se na odnos između Oca i Njegovog Sina, kao što bi Trinitarci to voleli, već se ovde naglašava odnos Boga na Nebu prema lažnim bogovima na zemlji, bilo da se radi o ljudima koji sebe smatraju značajnim poput Boga ili o idolima koji se obožavaju. Dobar stih koji ovo pokazuje je Isaija 42:8:

„Ja sam GOSPOD. To je ime moje, i nikome neću dati slavu svoju, niti hvalu svoju likovima rezbarenim.“

Zapazite kako je termin „*nikome*“ u paraleli sa izrazom „*rezbareni likovi.*“ Bog je rekao da neće deliti Svoju slavu sa rezbarenim likovima.

Sada zapazite kako je Hrist spomenut u ovim poglavljima, iako ona ističu aspekt Jednog Gospoda:

„Evo mog sluge, koga podupirem, izabranika moga, koji je po volji duše moje. Na njega sam stavio svoj Duh, i on će narodima doneti pravdu.“ Isaija 42:1

Ovaj stih se nalazi između sledećih stihova:

„Ko je to udesio i izvršio? Ko od iskona poziva naraštaje? Ja, Gospod, prvi i poslednji, ja isti.“ Isaija 41:4

„Ja sam GOSPOD. To je ime moje, i nikome neću dati slavu svoju, niti hvalu svoju likovima rezbarenim.“ Isaija 42:8

Kontekstualno govoreći, vrlo je jasno da se Hrist (moj Sluga) spominje kao zasebno biće/ličnost od Onoga koji kaže *„Ja sam GOSPOD. To je ime moje, i nikome neću dati slavu svoju.“* Hteo bih da uzvratim pitanje, Ko je *„GOSPOD, Izraelov Kralj“* i ko je Njegov *„Sluga?“* Više je nego očigledno da se prvo odnosi na Oca, a drugo na Hrista.

5. Prigovor 5 – Matej 12:31,32

Matej 12:31,32 *„Zato vam kažem: biće oprošten ljudima svaki greh i hula, ali im neće biti oproštena hula na Duha. I ako neko kaže nešto protiv Sina čovečijega, biće mu oprošteno. Ali, ako kaže protiv Svetoga Duha, neće mu biti oprošteno ni u ovom dobu niti u onom koje dolazi.“*

Prigovor:

Zar se negiranjem Trojstva i verovanja da je Sveti Duh treće božansko Biće ne huli na Svetog Duha i time čini neoprostiv greh?

Odgovor:

Ovaj stih je često pogrešno shvaćen i pogrešno primenjen, da znači, da neoprostiv greh predstavlja odbacivanje ličnosti

Svetog Duha. Ali da li je ovo ispravno tumačenje? Šta zapravo označava „hula na Svetog Duha?“

Ne sme da se previdi kontekst u kome Isus govori. Hajde da pročitamo pasus u njegovom okruženju (kontekstu):

Matej 12:25-31 *„Ali, Isus je znao šta misle pa im reče: „Opusteće svako kraljevstvo koje je protiv sebe podeljeno, i neće opstati nijedan grad ili dom koji je protiv sebe podeljen. Pa ako Sotona isteruje Sotonu, onda je on protiv sebe podeljen. Kako će, dakle, opstati njegovo kraljevstvo? I ako ja isterujem demone pomoću Balzevuva, pomoću koga ih isteruju vaši sinovi? Zato će vam oni biti sudije. Ali, ako ja u Duhu Božjem isterujem demone, onda vam je došlo Božije kraljevstvo. Ili, kako može neko da uđe u kuću jakog čoveka i odnese mu imovinu ako ga prvo ne veže? Tek tada će moći da mu opljačka kuću. Ko nije sa mnom - protiv mene je. I ko sa mnom ne skuplja - rasipa. Zato vam kažem: biće oprošten ljudima svaki greh i hula, ali im neće biti oproštena hula na Duha.“*

Paralelna priča se nalazi u jevanđelju po Marku. Ovo dodatno rasvetljava naše pitanje:

Marko 3:28-30 *„Zaista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskim, kakvi god bili gresi i hule kojima pohule. Ali, ko huli na Svetog Duha, neće mu biti oprošteno u ovom dobu, nego je odgovoran vekovnom sudu.“ To je rekao zato što su govorili: „Opsednut je nečistim duhom.“*

U Marko 3:30, čitamo zašto je Isus govorio ljudima to što je govorio: *„To je rekao zato što su govorili: „Opsednut je nečistim duhom.“* Nakon što je slepom vratio vid a gluvom sluh, fariseji su optužili Isusa da isteruje demone silom Balzevuva (Matej 12:24). Kao odgovor na njihovu optužbu, Isus je rekao:

„Biće oprošten ljudima svaki greh i hula, ali im neće biti oproštena hula na Duha.“

Kakve veze ima optuživanje Isusa da čini čuda silom Balzevuva sa odbacivanjem Svetog Duha? Šta je Isusa pokrenulo da kaže ono što je rekao?

Jasno je da neko huli na Svetog Duha, kada svesno i namerno pripisuje delo Svetog Duha, Sotoni. Kada kod nekoga postoji odlučan i istrajan otpor istini, onda taj neko huli na Svetog Duha. Neoprostiv greh nije odbacivanje ličnosti Svetog Duha, jer to nije bila tema u skladu sa kontekstom, već je to odbacivanje svetlosti i odbijanje pokajanja i ne obaziranje na upozorenja Božjeg Duha. Neprestanim odbijanjem pokajanja i odbacivanjem svetlosti koju nam Bog šalje, mi blokiramo put kojim Bog može da dopre do nas. Kada postavimo sebe tamo gde Bog ne može da dopre do nas, mi činimo neoprostiv greh, jer ne ostavljamo Bogu način na koji može doći do nas.

6. Prigovor 6 – Matej 3:16,17

Matej 3:16,17 *„Kad se krstio, Isus odmah izađe iz vode, a nebesa se otvoriše i on ugleda Božijeg Duha kako silazi kao golub i spušta se na njega. A glas sa neba reče: „Ovo je moj ljubljani Sin, koji je po mojoj volji!““*

Prigovor:

Na Hristovom krštenju vidimo Oca koji govori sa neba, Hrista ja na zemlji, a Svetog Duha silazi u obliku goluba. Zar ovo ne dokazuje prisustvo tri različite ličnosti ili Trojstvo?

Odgovor:

Odgovor na ovo pitanje je veoma jednostavan. Ako ne budemo ništa dodavali Pismu nećemo biti zbunjeni. Evo izveštaja o ovome onako kako je zabeležen u sva četiri jevanđelja:

Matej 3:16 „Kad se krstio, Isus odmah izađe iz vode, a nebesa se otvoriše i on ugleda Božijeg Duha kako silazi kao golub i spušta se na njega.“

Marko 1:10 „I odmah, dok je izlazio iz vode, video je kako se razdvajaju nebesa i kako Duh, kao golub, silazi na njega.“

Luka 3:21,22 „Kad se sav narod krstio, krstio se i Isus. I dok se molio, otvorilo se nebo i Sveti Duh je sišao na njega u telesnom obliku kao golub, i s neba se začuo glas: „Ti si moj Sin, voljeni, ti si po mojoj volji.“

Jovan 1:32 „Jovan je još posvedočio: „Video sam kako Duh kao golub silazi s neba i (to) ostaje na njemu.“

Nekoliko činjenica koje smo naučili iz ovih izveštaja, su:

- a. To je Božji Duh. To je bio nečiji Duh, naime Božji.
- b. Silazak Duha je bio poput silaska goluba.
- c. Oblik Duha je bio kao oblik goluba.
- d. Jovan je ukazujući na Duha upotrebio zamenicu srednjeg roda „to.“

Da li ove činjenice podupiru zaključak da je Sveti Duh drugačija ličnost, različita od Boga? Jovan svakako ne bi upotrebio zamenicu srednjeg roda da ukaže na božansko Biće. Bog zapravo poseduje Svetog Duha (to je Božji Duh).

Ono što se dogodilo na krštenju predstavljalo je direktno ispunjenje onoga što je Bog prorokovao preko Isaije:

Isaija 61:1 „Duh GOSPODA na meni je, jer me je Gospod pomazao da objavim dobru vest krotkima. Poslao me je da zavijem rane onima koji su slomljenog srca, da objavim slobodu zarobljenima i izlazak iz tame zatvorenima...“

Isus je citirao ove reči nakon iskustva u pustinji (Luka 4:18). One su predstavljale direktno ispunjenje proročanstva iz Starog saveza, u pogledu silaska Duha:

Isaija 11:2 „Na njemu će počivati Gospodnji Duh, Duh mudrosti i razboritosti, Duh saveta i sile, Duh znanja i straha od Gospoda.“

Isaija 42:1 „Evo mog slugu, koga podupirem, izabranika moga, koji je po volji duše moje. Na njega sam stavio svoj Duh, i on će narodima doneti pravdu....“

Za svakog poštenog i iskrenog čitaoca ovo je veoma jasna i jednostavna činjenica. Sveti Duh je *Duh Gospoda*, Njegov sopstveni Duh, a ne neko drugi koji nosi ime „Duh Gospoda.“ Mnogi pogrešno veruju da su „Gospodnji Duh,“ „Božji Duh,“ „Sveti Duh“ itd. prikladna imena. Nisu. Ta imena zapravo opisuju čiji je to Duh i kakav je to Duh. Duh pripada GOSPODU i Duh je svet zato što pripada nekome ko je svet.

Zato je Isus mogao reći:

Jovan 10:37,38 „Ako ne činim dela svog Oca, nemojte mi verovati. Ali ako ih činim, ako i ne verujete meni, verujte delima, da spoznate i da znate da je Otac u meni i ja u njemu.“

Kako je Otac bio u Hristu?

Odgovor se nalazi u svim gore navedenim stihovima. Otac je bio u Isusu Svojim Duhom. A tako će i Isus biti u nama (Jovan 14:20), Svojim Duhom.

7. Prigovor 7 – Matej 28:19

Matej 28:19 „Zato idite i naučite sve narode, krsteći ih u ime Oca, Sina i Svetoga Duha...”

Prigovor:

Zašto nas Isus upućuje da krštavamo „u ime Oca, Sina i Svetoga Duha...” ako je Trojstvo pogrešno? Zar ovaj stih ne dokazuje da postoje tri ličnosti u Božanstvu?

Odgovor:

Pre nego što odgovorimo na gornji stih hajde da postavimo nekoliko pitanja čitaocu za razmišljanje:

- Da li je Isus govorio o Božjem identitetu u ovom stihu ili govoru uopšte?
- Da li ovaj stih ili čak čitavo poglavlje spominje reč „Bog?“
- Da li nam ovaj stih kaže da je Bog sačinjen od tri bića ili ličnosti?
- Da li nam ovaj stih kaže bilo šta o prirodi Oca, Sina i Svetog Duha?
- Da li nam ovaj stih kaže ko je Sveti Duh?
- Da li nam ovaj stih kaže da postoje tri imena?

Iskren i pošten odgovor na gore navedena pitanja je „ne.“ Stih se ne bavi time ko je Bog i ne govori nam o prirodi Oca, Sina ili Svetoga Duha. Ipak, stih nam potvrđuje da postoje Otac, Sin i Duh. Ne postoji sumnja u postojanje bilo koga od njih. Odnos između Oca, Sina i Duha nije definisan u tekstu. Insistiranje na tome da to znači da postoje tri ličnosti u Božanstvu prevazilazi informacije koje su nam date u pasusu. Postojanje odnosa tri jednaka, večna bića, ne može se dokazati iz ovog pasusa.

Koje je značenje ovog pasusa? Kako su ga razumeli oni koji su slušali Hrista dok je davao ta uputstva? Odgovor možemo pronaći u knjizi Dela. Pronalazimo da su sva zabeležena krštenja obavljana u Isusovo ime, a ne u ime Oca, Sina i Svetoga Duha (Dela 2:38; 8:16; 10:48; 19:5).

Ovo iziskuje pitanje: Da li su učenici pogrešno razumeli ono što im je Isus zapovedio? Da li su pogrešno krštavali ljude samo u ime Gospoda? Mi ne verujemo u to. Mi verujemo da

su učenici bolje razumeli Isusovu zapovest nego što to mnogi danas razumeju. Razlog zbog koga se danas ne vidi razlika između krštenja u ime Gospoda i krštenja u ime Oca, Sina i Svetoga Duha, je sledeći:

Reč „ime“ označava „autoritet“ (Jovan 5:43). Kada se krštavamo mi dolazimo pod autoritet i silu Oca, Sina i Svetoga Duha. Upotreba pojedinačnog „imena“ potvrđuje ovu činjenicu. Mi sada ispovedamo da smo zapečaćeni autoritetom i karakterom Oca, Sina i Svetoga Duha.

Isusu je bila data sva sila na nebu i na zemlji (Matej 28:18; Jovan 5:27; Jovan 5:43). On je imao autoritet Oca, On je imao autoritet Sina (Sebe) i sa ispravnim razumevanjem Svetog Duha (da je to Njegov sopstveni duh i ličnost, Hrist lično, a ne neko drugi), imao je i autoritet Svetog Duha. Hrist je posedovao ovaj autoritet na osnovu Njegove povezanosti sa Ocem (jer je Njegov jedinorođeni Sin). To je njegovo božansko nasleđe (Jevrejima 1:4).

Stoga, pošto Isus ima autoritet Oca (Svog Oca), Sina (Sebe), i Svetog Duha (Svog sopstvenog duha), zabeležena krštenja u knjizi Dela (u ime Gospoda ili u ime autoriteta Gospoda), predstavljaju priznavanje autoriteta Oca, Sina i Svetoga Duha; najuzvišeniji autoritet na nebu i zemlji. Hrist je jedini posrednik kroz koga možemo doći pod taj autoritet (Jovan 14:6).

8. Prigovor 8 - Jovan 1:1

Jovan 1:1 „U početku beše Reč, i Reč beše kod Boga, i Bogbeše Reč.“

Prigovor:

Ovo je jedan od najjasnijih tekstova koji dokazuje Trojstvo. Tekst jasno kaže da je Isus, Reč, zapravo Sam Bog.

Odgovor:

Ovaj tekst je dosta pogrešno shvaćen i zloupotrebljen kako bi podupreo učenje koje se potpuno suprotstavlja onome što ovaj tekst zapravo kaže. Pogledaćemo na kratko tekst na originalnom grčkim jeziku:

en 1722 arch 746 hn 2258 o 3588 logov 3056 kai 2532

U početku beše Reč

o 3588 logov 3056 hn 2258 prov 4314 ton 3588 **yeon 2316**

*Reč beše kod **Boga***

kai 2532 **yeov 2316** hn 2258 o 3588 logov 3056

*i **Bog** beše Reč.*

Dublji uvid u originalni tekst nam kaže da dve reči prevedene kao „Bog“ u tom tekstu, nisu identične. Prva je imenica (Yeon) i odnosi se na Oca, a druga je pridev (Yeov) i odnosi se na Isusa. Možete napraviti razliku između ove dve reči samo gledanjem poslednjeg slova ovih reči. Iz tog razloga, mnogi prevodi ovog stiha potvrđuju ovu činjenicu. Na primer:

- Prevodi od James Moffatt, Hugh J. Schonfield i Edgar Goodspeed, prevode stih kao: „...i Reč je bila božanstvo.“
- U današnjem Engleskom Prevodu čitamo: „i on je bio isti kao Bog.“
- U Revidiranoj Engleskoj Bibliji čitamo: „ono što je bio Bog, bila je i Reč.“

Kao što možete videti, različiti prevodi daju stihu značenje koje je u skladu sa originalom. Dakle, ono što nam ovaj tekst kaže, je, da je Hrist, Reč, božanstvo kao i Otac, i poseduje „Božju prirodu.“ Ne kaže nam da je Hrist Bog Otac, jedna ista ličnost. (Pogledati *Lekciju 5 „Jednakost Oca i Sina“* za više informacija)

9. Prigovor 9 – Jovan 14:16

Jovan 14:16 „I ja ću zamoliti Oca i on će vam dati drugog utešiteljada bude s vama uvek...”

Prigovor:

Zar Isus nije učio da je Sveti Duh različito biće od Njega samog kada je obećao da će poslati „drugog Utešitelja?”

Odgovor:

Na šta je Hrist mislio kada je rekao „*drugi Utešitelj?*” Da li je On govorio o nekome drugačijem od Sebe?

Isus pojašnjava šta je hteo da kaže, dva stiha kasnije. On jasno kaže „**Nećuvas ostaviti kao siročiće. Doći ću k vama.**” Jovan 14:18. Ovaj „*drugi Utešitelj*” nije niko drugi do Hrist Lično u drugom obliku (u obliku Duha). On nije vidljiv (fizički) kao što je bio dok je boravio na zemlji. To je upravo ono što je on rekao. Zapazite: „**Još malo i svet me više neće videti, ali vi ćete me videti, jer ja živim, a i vi ćete živeti.**” stih 19. On je sakriven od naših pogleda, ali je još uvek sa nama u Duhu. To je ono što je Isus rekao tri stiha kasnije, „*Ja ću ga voleti i objaviću mu se.*” stih 21.

Bibliija potvrđuje ovaj zaključak (da je Gospod Isus Hrist taj Duh, a ne neko drugi) kada nam kaže „**Gospod je Duh, a gde je Gospodnji Duh, tamo je sloboda.**” 2. Korinćanima 3:17

Kako su učenici razumeli termin „*drugi Utešitelj?*” Da li su oni razumeli da je Hrist govorio o nekom drugom? Neka oni sami odgovore:

Jovan 14:22 „Na to mu je Juda, ali ne Iskariotski, rekao: „Gospode, kako to da nameravaš da se objaviš nama, a ne svetu?””

Vrlo jasno! Juda je jasno razumeo da je Hrist bio taj koji je trebalo da dođe njima, a ne neko drugi. Zapazite da njegovo pitanje nije „Ko?” nego „Kako?” Juda se nije pitao ko će im

doći kao drugi Utešitelj ali se pitao kako će Hrist doći njima. Zapazite terminologiju koju je Juda upotrebio: „*nameravaš*“ što se odnosi na Isusa, a ne na nekog drugog. To je dovoljno jasno. Nije ništa strano i čudno za našeg Gospoda da dođe u drugačijem obliku. On je to demonstrirao na putu za Emaus: „*Zatim se pokazao u drugom obličju dvojici od njih dok su išli u selo. Oni su se vratili i javili to ostalima.*“ Marko 16:12.

Ovo je bilo ilustrovano za nas u službi u Svetinji, kada je prvosveštenik morao da promeni odeću pre nego što bi izašao napolje da poučava narod. (videti *Lekciju 8*).

Kada se Isus pojavio u „*drugačijem obliku*“ to je i dalje bio On. Kada Isus govori o „*drugom Utešitelju*“ zašto je čudno da taj drugi Utešitelj bude On? „*Neću vas ostaviti kao siročiće. Doći ću k vama.*“ „*I evo, ja sam uvek sa vama, sve do svršetka ovog doba. Amin.*““ Jovan 14:8; Matej 28:20. Slava Gospodu! Tako je jednostavno i jasno. Isus je sakriven od pogleda, ali Njegovo lično prisustvo (Njegov Duh) je još uvek sa nama. Iako je sve gore navedeno dovoljan dokaz to se i dalje potvrđuje sa dubljim razmatranjem konteksta. Uporedimo šta je Isus rekao o Sebi, sa onim što je rekao o drugom utešitelju. Čitamo Jovan 14:15-21:

Isus	Utešitelj
1. „Svet me više neće videti“ 19	1. Svet ga „ne može primiti“ 17
2. „Ali vi ćete me videti“ 19	2. „ali vi ga poznajete“ 17
3. Isus je bio sa njima u to vreme	3. „on stoji u vama“ 17
4. „Ja u vama“ 20	4. „biće u vama“ 17
5. „Doći ću k vama“ 18	5. „dati drugog utešitelja“ 16
6. „I evo, ja sam uvek sa vama, sve do svršetka ovog doba.“ (Matej 28:19)	6. „da bude sa vama zauvek“ 16

Dakle, iz gore navedenog, možemo da vidimo sličnost između uloge koju je „*drugi utešitelj*“ trebalo da preuzme i onoga što je Isus rekao da će On, ne neko drugi, uraditi.

Ipak, reč koja zbunjuje mnoge ljude je „*drugi*.“ To je shvatanje ove reči koje nas navodi da poverujemo da mora postojati drugo biće, neko drugi a ne Isus Lično. Ali da li je to istina? Da li je to ispravno razumevanje reči? Da li je ovo poruka koju je Isus želeo da prenese Svojim učenicima? Upotrebimo Bibliju kao našeg tumača. U 1. Samuilovoj 10:6 čitamo šta prorok Samuilo kaže Saulu:

„GOSPODNI Duh će doći na tebe pa ćeš zajedno s njima i ti prorokovati i postaćeš drugi čovek.“

Sada se postavlja pitanje, da li je Saul postao drugačije biće? Svakako, nije! Termin „*drugi čovek*“ jednostavno znači da će biti drugačiji čovek u smislu toga, da će biti ispunjen Božjim Duhom, ali on je i dalje isto biće, a ne neko drugi. Ne znači svaki put kada Biblija upotrebljava reč „*drugi*“ da se to odnosi na drugo biće.

Sa ovim razumevanjem, ako se vratimo na Jovan 14:16 i primenimo ovo načelo, možemo videti da je Isus govorio o Sebi, u trećem licu. Bilo je reči o „*drugom utešitelju*“ u smislu „*drugog oblika*.“ Isus je bio sa njima u ljudskom telu, telesnom obliku, ali je trebalo ponovo da dođe u drugom obliku, u obliku Duha. (zapravo Biblija nam kaže da je Isus bio učinjen životodavnim Duhom; videti 1. Korinćanima 15:45.) Zato je On rekao za utešitelja „*jer stoji i biće u vama*.“

Ko je stajao sa njima u to vreme? Isus.

Ko je trebalo da bude u njima? Isus (stih 20).

Imajući to na umu, zapazite ono što sledi iz konteksta Jovan 14. Ako sledimo Isusove reči do „*ako me volite držaćete moja uputstva*“ dogodiće se sledeće:

1. Otac će nam dati drugog utešitelja (Jovan 14:15,16).
2. Isus će nam se objaviti (Jovan 14:21).
3. Doći će (Otac i Sin) k njemu i prebivaće sa njim (Jovan 14:23).

Neko može da pomisli da ako „*volimo Isusa i držimo Njegove zapovesti*“ desiće se tri različite stvari, ili će doći drugi Utešitelj, ili će Lično Isus doći, ili će doći i Otac i Sin. Ali ako razumemo da je Sveti Duh, Lično Isusov Duh i ako znamo da Otac i Sin dele isti Duh/život (Rimljanima 8:9; Jovan 5:26) i stoga su „dvoje u individualnosti, a **jedno u duhu**, srcu i karakteru“, onda možemo razumeti i uskladiti tri različite opcije. Utešitelj je Lično Isusov Duh, koji je takođe i Očev Duh. Zbog toga, kada Utešitelj dođe, i Otac i Sin će prebivati u nama (Jovan 14:23).

10. Prigovor 10 – 1. Jovanova 5:7

1. Jovanova 5:7 „*Jer je troje što svedoči.Otac, Reč i Sveti Duh, i to troje je jedno.*“

Prigovor:

Ovo je jasan tekst koji dokazuje da Otac, Sin i Sveti Duh čine jednog Boga. Kako neko može da nastavi da odbacuje Trojstvo u svetlu ovog dokaza?

Odgovor:

Ovaj tekst navodi troje i kaže da su to troje jedno. Trinitarci će razumeti da ovo znači da to troje čini jednog Boga. Ovo se radi tako što se reč „*Bog*“ primeni posle reči „*jedan*.“ Ali to nije ono što je navedeno u stihu. Stvarni stih objašnjava da se „*jedno*“ odnosi na zapis, svedočanstvo, a ne na Božanske ličnosti. Sve tri navedene stvari se nalaze u istom zapisu, kao što se kaže u stihu „*jer je troje što svedoči*.“ Iz konteksta čitavog poglavlja saznajemo da se Jovan ne izjašnjava o tome

ko je Bog (ili o tome koliko postoji ličnosti/bića). Neposredni kontekst čitavog pasusa nudi nam jednostavan odgovor. Hajde da pročitamo stih 8, gde se navode druge „tri“ stvari:

„Jer je troje što svedoči. Duh, voda i krv, i to troje je jedno.“

Jedinstvo o kojem se govori u prvom stihu, ne odnosi se na prirodu Duha, vode i krvi. Već je to jedinstvo u dogovoru. Oni su jedno u tome što svedoče isto. Ovo je očigledno bilo kom čitaocu. To je upravo ono što je Jovan mislio u stihu 7. On upotrebljava skoro iste reči, detaljnije ih razrađuje u stihu 8. i „to troje“ (Otac, Reč i Sveti Duh) on kaže, „je jedno.“ Ne jedan Bog (ili Božanstvo kako ga neki nazivaju), već **JEDNO U SVEDOČANSTVU**. Svi su složni u davanju jednog svedočanstva, **uz jedan zapis**.

Šta predstavlja svedočanstvo ili zapis, koji je okupirao Jovanov um u ovoj poslanici?

1. Jovanova 2:23 „Ko god **poriče Sina**, nema ni Oca. Ko priznaje Sina, ima i Oca.“

1. Jovanova 4:14 „A mi smo videli i svedočimo **da je Otac poslao svog Sina** kao Spasitelja sveta.“

1. Jovanova 4:15 „Ko god priznaje **da je Isus Hrist Sin Božji**, Bog nastava u njemu i on u Bogu.“

1. Jovanova 5:5 „Ko pobeđuje svet, ako ne onaj koji veruje **da je Isus Sin Božji?**“

Jovan pominje Sina Božjeg 18 puta u ovoj poslanici. Više je nego očigledno da je Isusovo Sinaštvo okupiralo njegov um. Jovan dalje razjašnjava i preispituje ono što je napisao u 1. Jovanova 5:7,8 u sledeća dva stiha:

- a. **Jovanova 5:9** „Božje svedočanstvo je veće od ljudskog svedočanstva, koje mi prihvatamo. Jer Božje svedočanstvo je u tome da je on posvedočio o svom Sinu.“

On ukazuje na svedočanstvo da je Bog Otac „posvedočio o svom Sinu.“ Šta predstavlja zapis ili svedočanstvo koje je Bog Otac dao o Svom Sinu?

Matej 3:17 „A glas sa neba reče: „Ovo je moj ljubljani Sin, koji je po mojoj volji!““

- b. **Jovanova 5:10** „Ko veruje u Sina Božjeg, prihvata svedočanstvo koje mu je dato. Ko ne veruje Bogu, učinio ga je lažljivcem, jer ne veruje u svedočanstvo kojim Bog svedoči o svom Sinu.“

Jovan takođe ukazuje na svedočanstvo ili zapis da će Duh osvedočiti srce vernika. Šta je zapis ili svedočanstvo koje je Sveti Duh dao o Isusu, kroz apostole?

Dela 8:37 „A Filip mu reče: „Ako veruješ svim svojim srcem, možeš.“ A on reče: „Verujem da je Isus Hrist Sin Božji.“

Dela 9:20 „A zatim je u sinagogama odmah propovedao Hrista, da je on Sin Božji.“

(I mnoga druga svedočanstva koja su dali ljudi nadahnuti Božjim Duhom.)

Nakon pominjanja da Otac, Sin i Sveti Duh imaju isto svedočanstvo i zapis, Jovan se poziva na svedočenje Oca i Svetog Duha.

Da li je Isus imao isto svedočanstvo? Odgovor na naše pitanje pronalazimo u jevanđelju po Jovanu:

Jovan 10:36 „Kako onda vi onome koga je Otac posvetio i poslao na svet kažete: ‘Huliš’, zato što sam rekao: ‘Ja sam Božji Sin’?“

Dakle, ne delimo ispravno reč istine, kada pokušavamo da upotrebimo 1. Jovanova 5:7, da bismo poučavali da postoje tri jednake, večne, božanske Ličnosti ili Bića. Takođe uništavamo Jovanovo svedočanstvo kada negiramo da je Božji Sin bio rođen (Jovan 3:16) od Oca u danima večnosti

(Mihej 5:2), toliko daleko u večnosti da se to ne može ni izračunati. Poučavati o tri jednaka, večna Bića, znači negirati odnos Otac-Sin. To takođe negira da je Isus Sin živog Boga, svodeći tu plemenitu povezanost na čistu metaforu i igranje uloga! Ljudi koji upotrebljavaju ovaj tekst da poučavaju Trojstvo (negirajući Božjeg Sina), samo služe svrsi uništavanja svedočanstva koje nebo pokušava da nam otkrije!